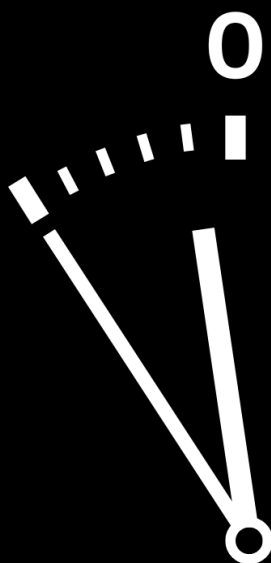

Предраг Ђорђевић

Истина

**Пет минута до поноћи, али још
није касно да се вратимо Истини.**

Први део, док не утројим.
У Београду код Винче.
Лета Господњег 7532.

Предраг Ђорђевић

Оснивач науке Атласологије
Изумитељ **HumanUP** метода

Истина

први део

Књигу посвећујем Богу
и свим људима који су
живели, живе и живеће.

Зашто читати

Пре него што отвориш неку књигу, запиташ се да ли ћеш читајући изгубити неколико сати. Из ове књиге ћеш сазнати да можеш живети здравије и дуже. Донеси одлуку.

Писаћу неколико година, али донео сам одлуку. Нека нам је са срећом, мени писање и теби читање.

Истина има непроцењиву вредност и због тога је истичем великим почетним словом. Желим да укажем на Истине које ће умањити људску патњу и уздићи човечанство.

Писати непознатима је напорно и одговорно. Зашто да се мучим и стрепим да нешто не погрешим, а не бих желео било ко да се наљути или промени уверења. Изумео сам како живети без болести, па осећам обавезу да обавестим човечанство и представим Истину која ће свима користити.

Основао сам нову науку **атласологију**, о првом пршљену – атласу. Најважнија област атласологије је **HumanUP** метод, помоћу кога се атлас намешта.

У овој књизи ћу поновити најважније из претходне књиге „Препород живота“, а за оне који су читали биће корисно да се подсети. Атлас је измештен свакоме и то је узрок скоро свих обољења. Због тога је људска врста најболеснија и само човек не може живети колико би могао. Атласологија и **HumanUP** метод омогућају опстанак и развој људског рода и примењиваће се хиљадама година.

Намештање атласа отклања грешку од које настају болести, а како би здравље постало још боље, треба да одбаците остале грешке. Из књига ћете сазнати којим грешкама наносите штету организму. Зато је читање путоказ ка бољем.

Написане речи имају већу снагу од изговорених. Ипак, колико год чули или прочитали, тек када имају намештен атлас људи схватају да им је то најважније у животу. Добро је прочитати књигу да би разумели процес оздрављења и како да се отклоне остале грешке.

Атласолог ће вам наместити атлас и указати на најгоре грешке, а остале пронађите у књизи.

Понеко пише између редова невидљивим словима. Тако манипулатори остварују корист преко наше подсвести. Писаћу видљивим словима, без скривања између редова, па читајте свесно у своју корист.

Постоје неписани закони, ево један од њих је – *здравље није све, али без здравља све друго је ништа.*

Атласологија се не односи на спорт, политику, економију, културу, религију, образовање или медицину, ал' кад смо здрави и све остало постаје боље.

Сви желе да буду витки, лепи и здрави. Зато сам уверен да ће сви наместити атлас, само треба да сазнају за то.

Данас изгледа да наша врста нема опасности, ипак то је илузија. Немамо природних супарника, него смо себи највећа претња. Оно што је у прошлом веку допринело да боље живимо претворило се у супротност која доводи до деградације.

Најефикасније решење је да људи одмах наместе атлас. Поред одговорности за боље здравље наших генерација, треба бринути и о потомству, како би и они живели боље.

Свако може добити разна знања, а једино искуство треба стећи. Због стицања искуства није лако живети, али суштина је да се не мучимо превише, да не будемо болесни и да се због болести не скраћује живот.

Враћањем атласа на анатомско место све се враћа у нормалу, а да би живели још боље треба се ослободити грешака које наносимо сами себи или које нам други намећу. Живот је љута борба до последњег даха. Нема предаје до краја.

Понеком ће изгледати као да паметујем, али ће схватити да је за његово добро. Понешто ће деловати песимистички и ригорозно. Ипак, то је реалност због које треба ставити прст у уста и повратити, па осетити олакшање.

Сада постоје милиони књига. Неко није читао ни једну, а понеко је читао хиљаде. Неке су побољшале живот, а друге су погоршале. Многе књиге су злоупотребљене, а неке спаљене. Цитираћу познате хуманисте и филозофе чије мисли нису изгореле, а биће и изјава непознатих људи. Све то ће допринети да лакше живите.

Не постоје речи које могу описати чемер и јад који избија са лица оних којима су лекари погоршали здравље. Туга из њихових очију говори више од неизговорених речи. Лекарска безобразност је све већа, а пацијенти су све уплашенији.

Живот је све горчи, а да би био слађи изнећу непријатне Истине. Изјаве ојађених ће вам можда изгледати непристојно, али ће вас освестити да избегнете патњу коју су они прошли.

Оштећени немају приступ гласилима, зато ћу њихове јадиковке пренети од речи до речи. То је вапај жртава превара, а тај глас је без одјека, који не може да упозори остале. Сада је цензура строжија од фашистичке и комунистичке.

Уредници се не усуђују да објављују оно што не одговара демократским власницима медија, да не би добили отказ или метак у чело.

Хитлер и Стаљин су диктирали новинарима шта смеју да објаве. Сада се зна ко су уредници медија, али не знамо ко су власници. Историја је осудила диктаторе, а данас непознати владари завијају у црно милијарде људи. Можда ће будући историчари сазнати ко су ти скривени злотвори. Али ни тад неће смети да им објаве име и презиме.

Поред живих речи полуживих људи, има и новинарски ублажених изјава у часописима и на телевизији. На интернету постоје реална сведочења, премда немају довољно утицаја.

Истину је баш тешко изнаћи. Неке податке сам нашао на интернету, али нисам сигуран колико су Истинити. Ако лажу вас тад лажу и мене, ипак биће мања штета ако обманем хиљаде читалаца, него што злотвори уз помоћ интернета манипулишу милијарде деце и људи.

Када о нечему причамо, уствари причамо о себи. Док пишем о грозним искуствима других, присећам се како су ми лекари још од детињства угрожавали здравље и живот. Мајка ме је водила код педијатара, који су ми више одмогли него помогли. Своју децу сам ређе водио код лекара, мада је и то било превише, јер је нанело више штете од користи. Кајем се као и моја мајка, па сада знам да сам био несвесни и искоришћени саучесник медицинске лакрдије.

Желим да моје унукe не воде код бездушних педијатара. Ипак, има и поштених, који не користе родитељску бригу и не пуне џепове. Све је мање часних лекара који имају образ. Они без гриже савести могу вратити душу Богу.

Сваког дана се смењују вести о несрећама у којима страда десетине људи, али се скривају изуми који су од суштинске важности за срећу милијарде људи. Тако је и са **HumanUP** методом. Ипак, добар глас се чује даље од лошег, али се споро шири од уста до уста, а за то време болесни пате.

Поред указивања на грешке, свраха мог писања је да се и преко књига чује за ово откриће. Претходну књигу све више читају. До сада је преведена на дванаест језика и очекујем да ће бити међу читанијим на свету. Нажалост, требаће деценије да сви сазнају како да се отарасе болести.

Сервантес је 1605. године написао Дон Кихот, а тада није могао знати да ће постати најчитанија књига после Библије. Пишем због вашег бољег живота и надам се да неће требати векови да ове књиге буду међу најчитанијим. За сада се некако борим, а кад се придружи стотину милиона људи, тада ће и остали јурнути, па срушити ветрењаче.

Они који ме одавно познају кажу да сам скроман, али су сада збуњени. Можда ћете и ви стећи утисак да сам превише горд. То само тако изгледа, јер ће моја открића одувати већину осталих лечења. Заиста изгледа немогуће живети здраво без лечења, али то је реалност за десетине хиљада људи који су наместили атлас. Због осталих ћу уздизати откриће, без обзира какав се утисак стиче о мени.

Један писац се хвалио да пише десету књигу, а када су га питали које су претходне он им рече: „*Њих још нисам почео да пишем.*“ Не хвалим се, али пишем трећу књигу. До сада је постојала само једна о намештању атласа, коју је написао Рене Шимперли (René C. Schümperli). Књига је добра, а једина мана је што је његов метод погрешан. Ал' бољи од свих претходних.

Они који не воле да читају, ипак су прочитали моје претходне књиге. Остали ми захваљују, јер нису пронашли ништа корисније. Међу њима су и одушевљени доктори и академици. Ево неких коментара: „*Не треба само читати, већ студирати; Стално читам као свето писмо; То су уџбеници живота; Књиге су лековите; Носим их свуда са собом; Само књиге вреде сто евра; Знам их напамет; Књиге су страва; Храбре књиге.*“

Пре него што сам почео да пишем прву књигу, један пријатељ ме упозори: „*Зашто пишеш кад нико не чита.*“ И мени је изгледало немогуће писати о једној малој кости. Аман, треба, јер од атласа зависи живот. Да је само једно дете оздравило, па је вредело.

Надам се да ће и ова књига широм отворити очи, како би се видела Истина која доноси здравље.

Када им наместим атлас људи оздрављају, па ме заволе као најмилије. Поред плаћеног третмана донесу ми нешто што су сами направили, па од срца дарују: вино, сланину, сремш, ракију, чварке, ајвар, мед, вунене чарапе, песму, икону, слику, херцеговачки дуван... Хвала од срца, ипак највећи дар је када кажу другима, како би и њих ослободио од болова и болести.

Да би човечанство опстало треба да се отклони анатомска грешка, а пред крај књиге ћу предложити како да се у далекој будућности људска врста још више побољша.

Боже, упозори ме да нешто не погрешим, а сам ћу се побринути да ништа не лажем.

Зашто читати? Ако ништа друго, читање смањује стрес и снижава крвни притисак.

Памћење је непоуздано, па зато оловком означи оно што ће ти користити. Не наговарам те да читаш даље, али боље је да наставиш.

Истина о мени

Биографије нису тачне, јер биографи немају све податке, а аутобиографије нису објективне због субјективности.

Тешко је спознати себе, а још теже представити. Ипак, покушаћу, зато што је вама лакше када знате ко пише. Мени ће бити теже да пишем, јер не знам ко чита.

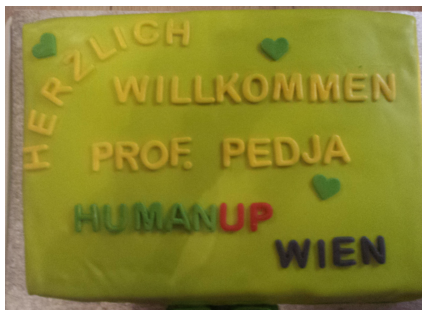
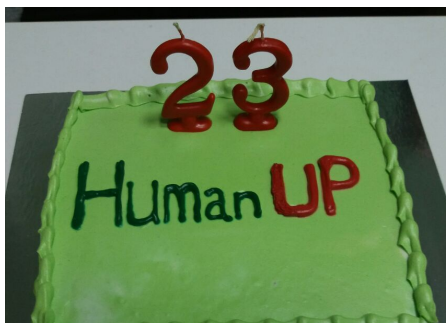
Сви имамо различите животне путеве и сврху постојања. Без обзира шта у младости планирамо, тек касније постанемо свесни своје улоге на овом свету. И мени је изгледало да живим онако како желим, а сада схватам да је скоро све што ми се дешавало водило ка узвишеном циљу – да изумим како се свима може побољшати живот.

Родио сам се у Чачку, 1958. године, 23. марта, у 16 часова и 40 минута. Понеко крије час и минут рођења да астролози не би сазнали појединости. Ништа не кријем, па сам и то написао. Они који се роде 23. марта не умеју да лажу. Мрзео бих самог себе да сам лагао. Лакше ми је да причам само Истину, него да памтим коме сам шта говорио. Рођен сам у недељу, а тада на овај свет долазе исцелитељи и зачетници нових идеја.

Препорођен сам 26. септембра 2009. године. Тог дана ми је намештен атлас и завршио се болесни део живота. Имам утисак да сам поново рођен, па тај датум поштујем више него рођендан. Невероватан је осећај када у једном животу постоје два различита дела – као да је умро болесни Предраг, па се родио здрав. Тако је и другима који су били превише болесни и након намештања атласа оздравили.

На десети препорођендан, 26. 09. 2019.

Педесет једну годину прави рођендан нисам волео. Она-ко болестан зажалио сам што сам рођен. Све се надам да ћу препорођендан у здрављу славити још педесет две године.

Многи желе да знају да ли постоји реинкарнација, а мени је то израженије због астролошке Истинољубиве природе. Не сећам се ранијих живота, али један видовњак ми рече да сам у претходних дванаест живота био врхунски исцелитељ. Сасвим је могуће, јер је и мени чудно како сам изумео оно што су хиљадама година милијарде људи покушавали спонтано, а свесно стотине лекара и хиљаде мануелних терапеута у двадесетом веку. Али они нису успели да пронађу како се атлас намешта, а мени је пошло за руком.

Помињем видовњака и астрологију, па изгледа да сам томе наклоњен, али сасвим је супротно. Изузетно сам реалан, а такво сагледавање стварности је допринело да се ослободим заблуда које су ми биле наметнуте. Спознаја Истине ме је коначно уздигла, мада никада није касно.

У детињству ми је било лоше на овом свету и имао сам утисак да сам пао однекле где је било боље. Хтео сам да се вратим, а нисам знао где, па сам желео да умрем. Чудно је кад дете има такву жељу. Било ми је још чудније да остала деца нису приметила да овде није добро.

Потврда тога се десила једне октобарске ноћи када сам имао четири и по године. Стајао сам између оца и ујака који су причали да ће нешто пасти с неба и све уништити. Са њихових лица се расипао надљудски страх од смака света.

Гледао сам у небо, а звезде су као и увек весело трепереле и није ми било јасно шта ли може пасти. Нисам се плашио, већ сам био несрећан, јер ће се то десити на почетку живота, тако да нећу видети колики је свет. Догађаји из детињства остављају дубоку бразду и утичу на читав живот.

Касније сам сазнао да је тада била Кубанска нуклеарна криза. Опасност од атомског оружја још није престала. Нисмо свесни те агоније и не схватамо да је од тада сваки дан као поклон човечанству. Од техничке или људске грешке у свакој секунди може избити нуклеарни рат. Земља би и даље постојала, само без нас и многих биљних и животињских врста.

У детињству и младости сам живео на периферији града. Вршњаци су стремили ка центру града, а мени је више пријало у природи. Често сам био на обали реке и посматрао рибе, биљке, животиње, птице, инсекте... Желео сам да лебдим како не би нарушио хармонију и срећу њиховог суживота. Схватио сам да смрт комарца омогући живот риби која га поједе, мада ми је било жао рибе кад је риболовац убије. Ма, човек је у том складу био баш сувишан.

Без лишћа нема кисеоника, живота ни љубави.

У природи сам више спознао него у школи где су нас учили да је човек најважнији. Знао сам да то није Истина, али ни сам могао да се супротставим. Када су из једне фабрике исцурели отрови и изазвали помор риба, моје огорчење се претворило у чемер. Од наше обести смак света је почео. Природа ће опстати, јер је моћна, али човек неће, јер је све немоћнији.

Због несхватања природних појава, вековима су претскаживани смакови света. Било је најава и у претходним деценијама, а свет и даље постоји. Због људске похлепе уништење је у току, али смо заслепљени својом врстоми и не примећујемо да свакога дана нестане по неколико врста.

Од детињства сам увидео да су људи агресивни и лоши. Надао сам се да ће бити бољи када одрастем. Нажалост, бивали су гори, па сам желео да их побољшам. Ако се нешто довољно жели, то се кад-тад оствари. После неколико деценија сам изумео како људи могу постати хуманији.

Болести су ме мучиле од раног детињства. Родитељи су ме често водили код педијатара, а због медицинске грешке сам четири месеца провео у болници.

Када би био мало здравији могао сам да се играм „каубоја и индијанаца“. Више дечака је волело пластичне пиштоље, а мени је било природније да имам лук и стрелу. Каубоји су нас „масакрирали“, али наше малобројно племе је имало јачи осећај за правду и Истину.

После основне школе учио сам техничку школу и снимао аматерске филмове. Студирао сам за филмског камермана и почео да радим тај занимљив посао, а због болести сам морао престати.

Још у младости схватам да већина обољења не настаје из окружења, већ да у мом телу постоји нешто од чега сам болеснији од других. Покушавао сам да откријем и отклоним узрок, како би избегао последице и побољшао здравље.

Када сам се оженио и добио прво дете требало је да се запослим, а због здравствених проблема је професија камермана била немогућа. Отворио сам видео клуб који је имао тридесет хиљада чланова. Многи су знали да сам болестан, а често смо причали и о њиховим обољењима.

Од двадесете до четрдесете године лечио сам се модерном и народном медицином, а здравље је постајало све горе. Све чешће сам имао утисак да су покушаји излечења превара, стога сам престао да тражим помоћ.

Закључио сам да лекари мало знају о узроцима болести. Зато сам проучавао анатомију и функције органа и система у организму. Још пажљивије сам ослушкивао тело у нади да ћу открити одакле настају болови и болести.

Бивао сам све болеснији, а спас све даљи. Из очаја сам помишљао на самоубиство, али то није долазило у обзир због три малолетна сина и што сам православац. Живот је постао неиздржив. Зато сам молио Бога да ми што пре узме душу.

Срећом, Бог има план за свакога. Док сам био у потпуном безнађу, прочитах чланак о атласу као основном узроку здравствених проблема. Вишедеценијска упорна потрага довела ме је до Истине. Брзо сам схватио да је намештање атласа сламка за коју се морам ухватити. После неколико месеци нестала су обољења која су ме мучила деценијама. Коначно сам пронашао спас и избегао из ропства болестима.

Живео сам уобичајено, али због болести сам с муком завршио школе, студирао, зарађивао, одгајао децу, молио Бога да се не мучим предуго и – чекао смрт. Тек сад постајем свестан да се паралелно са тим животом дешавало нешто због чега сам у ствари дошао на овај свет.

Јединствени склоп животних околности водио ме је корак по корак ка циљу – кључном открићу људске врсте. Данас, са временске дистанце, увиђам како се све уклопило.

Сада почиње стварна Истина о мени.

Не сећам се претходних живота, али у овом животу су још присутна исцелитељска искуства. Другачије ни сам себи не могу објаснити како решавам тежа обољења. Не бавим се лечењем, већ, поред намештања атласа, дајем препоруке како да болести брже нестају.

Још као дете сам се питао зашто сам болеснији од вршњака. Када сам се играо брзо би се уморио и ознојио. Морао би сести и задихан се чудити како деца могу још да трчкарају. Нисам схватао зашто сам такав, па је требало да прође неколико деценија да добијем одговор. Свако зашто има зато – атлас ми је био више измештен него вршњацима.

Нисам студирао медицину. На животном факултету моји испити су били патња, очај, болови и болести. Мука ме је натерала да деценијама стичем знања из анатомије. Разговарао сам са лекарима и људима који се баве природним лечењима, али нико није спомињао атлас.

Када сам имао четрдесет година нешто ме је болело испод десног ува. Мислио сам да је отекала нека жлезда, а сада знам да ме је болело ткиво због измештеног атласа.

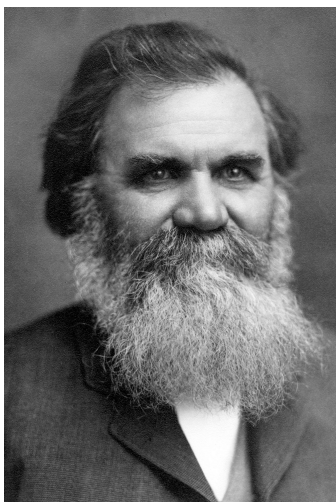
У педесет првој години прочитах да је атлас узрок многих болести. Схватио сам да је то Истина, али био сам сигуран тек након намештања, када су обољења нестала.

Сасвим сам се уверио када се након третмана и другима здравље побољшало. Пожелео сам да се бавим тим хуманим послом како бих помагао безнадежним људима. Завршио сам обуку и убрзо схватио да тај метод није сасвим прецизан.

Тад сам почео право истраживање о атласу. На интернету и медицинским уџбеницима постоји мало података и углавном су нетачни и бескорисни. Док сам прегледао првих неколико хиљада људи уочио сам све врсте измештености атласа и њихове комбинације. Постало ми је јасно да сам открио више од малобројних који су нешто знали о атласу.

Проучавао сам и друге методе, али они су били још гори. Схватио сам како сви греше, па изумео **HumanUP** метод којим се атлас свакоме може вратити на анатомско место.

Изузетно је тешко бити тамо где пре нико није био, јер не постоје научници који могу потврдити или оспорити откриће. Та ситуација је чудна, истовремени осећај усхићења и запитаности – куда даље. У сличној дилеми су били Данијел Палмер и Рене Шимперли, па сам разумео њихову одговорност и бригу.

Daniel David Palmer

Réne C. Schümperli

Крајем деветнаестог века Палмер је открио да измештен атлас покреће обољења, а на крају двадесетог века Шимперли је био најближи открићу.

Између њих двојице је стотине лекара покушало да пронађе прави метод намештања атласа, а шесторица су изумела своје методе. Нажалост, сви су погрешни. И мени би живот био лакши да је неко раније успео да открије прави метод.

Лекари нису могли открити, јер су оптерећени погрешним знањима, а док студирају стичу страх од атласа. Немам медицинско образовање, али нису имали ни Палмер ни Шимперли, па ми је то уливало наду да ћу изумети како се атлас намешта.

Палмера нисам могао знати, јер је умро почетком двадесетог века, али сам имао задовољство да упознам Шимперлија и код њега се обучим. Платио сам двадесет хиљада евра и уложио још више како би покренуо посао. То је била скоро сва уштеђевина коју сам наменио за школовање деце и старост. Сада знам да је и тај метод погрешан, али не жалим ни једног евра, јер сам исправио грешке и изумео **HumanUP** метод.

Позиција атласа је медицини била практично невидљива. Тек је почетком двадесет првог века развој скенера омогућио да се атлас прецизно сними.

Од медицинских научника једино је Др Рајнер Зајбел дао допринос истраживању атласа. Као радиолог је усавршио скенере, па постао хирург специјалиста за операције кичме и на крају изумео минимално инвазивну хирургију. Један је од најбољих медицинских стручњака на свету и поред свега што је остварио, науци је највише допринео морфолошком студијом о измештености атласа.

Dr Reiner Seibel

Имао сам срећу да се сусретнем са Рајнером и упоредим своја лаичка открића са студијом врхунског научника. Али ни он није открио да се атлас само код људског фетуса формира на погрешном месту.

Немам приступ истраживачким центрима, па сам то могао схватити само размишљањем. Откриће сам објавио 2012. године у есеју „Формирање атласа на погрешном месту“.

Десетине лекара и неколико академика су прочитали и потврдили да је откриће епохално, али проблем је што то није открио неко из медицинске струке. Мени је свеједно и стрпљиво чекам научну потврду, ма људском роду није свеједно, јер измештен атлас већ пре рођења узрокује обољења кроз живот.

Техничко образовање ме надахнуло да упоредим људско тело са апаратима. Наше кости су као полуге, а гравитација је највећа сила која исто утиче на све. Машине се најчешће кваре због дејства гравитације.

Леонардо Да Винчи је рекао: „*Моћ опажања је од пресудног утицаја на науку.*“ Студирајући за филмског камермана усавршио сам опажање, али тада нисам знао колико ће ми то значити у истраживању о измештености атласа.

Посматрајући људе у стојећем ставу, уклопио сам техничко знање и моћ опажања. Открио сам како се тело криви због измештености атласа и дејства гравитације.

Теже сам открио да је атлас свима другачије измештен, а онда сам лако изумео како се намешта. Многи кажу да је то откриће за Нобелову награду.

За две године сам наместио хиљаду атласа. Метод сам 2014. год. пријавио Заводу за заштиту интелектуалне својине.

Било је веома компликовано пронаћи прави начин намештања атласа. То потврђује чињеница да је откриће настајало током три века. Крајем деветнаестог века Палмер је покушао, а на крају двадесетог века Шимперли је био близу. Почетком двадесет првог века, коначно сам изумео како се атлас може свакоме наместити.

Аристотел – „*Драг ми је Платон, али ми је Истина дража.*“ Палмер и Шимперли су ми драги, јер без њихових спознаја не бих изумео **HumanUP** метод, али настављам путем Истине.

У следећим вековима човечанство ће ми бити захвално због **HumanUP** метода. Моје будуће инкарнације не могу знати за то, али ће живети здраво међу новим здравим поколењима. У овом животу сам срећан, јер сам од болести ослободио петнаест хиљада људи. То је премало у односу на осам милијарди, па сам почео да држим обуке. До сада сам обучио петсто атласолога, а они оздрављају све више људи.

Сад атласолози обучавају нове полазнике, па ће бити све мање болесних. Свима ће бити боље, а атласолози ће имати добру зараду и задовољство што помажу људима.

Поред истраживања, намештања, писања књига, обучавања и представљања метода, успео сам да конструишем масажер какав није постојао.

Није било лако да изумим поуздан метод намештања атласа, али сад увиђам да ће бити теже да сви на свету сазнају како могу живети здравије. То ће медицини и фармацији смањити профит, па ће покушати да пружи отпор. На почетку двадесетог века медицина је била безазлена, а Палмер је осуђиван и био у затвору. Почетком двадесет првог века фармација је немилосрдна, али су Шимперлију само претили.

Њима није у интересу да људи буду здрави. Не страхујем за свој живот, већ се плашим да злотвори не зауставе ширење **HumanUP** метода. Треба бити обазрив, мада немам дилему да наставим даље.

Пре него што ми је намештен атлас могао сам возити само пола сата, па би се од бола читаво тело згрчило. То је био крај пута и почетак раздвајања од света. Сада могу да возим осам сати без болова.

Представљајући метод, возио сам пола милиона километара по Балкану, а по Европи и до Канаде прелетео сто хиљада. У ваздуху ни на аутопуту није безбедно, па сам понекад по брдима и забитима ризиковао живот. Променио сам неколико половних аутомобила и имао саобраћајне несреће, али најтеже је било што ме је понеко називао надрилекаром и претио да ће ме пријавити полицији. Ипак, жеља да помажем болеснима и обучавам атласологе је била јача од свих препрека.

Атлас сам намештао људима свих раса. Сада у двадесет држава има атласолога. Много сам урадио, али то је тек почетак. Циљ ми је да Атласологија заживи на целом свету.

Имао сам част да академик Светомир Стожинић прочита моју претходну књигу. Професор и доктор медицинских наука је схватио да оснивам важну науку и предлаже ме за академика, без обзира што сам медицински лаик. Мени нису потребна признања, титуле и награде, ал' то би допринело развоју Атласологије. Највећа ми је награда када болесни оздраве.

Светомир поживе 90. лета, па се уздиже међу анђеле.

Господину Предрагу Ђорђевићу
с поштовањем и дивљењем,
великом истраживачу и оснивачу
Атласологије у Србији.

Београд, 27. VII. 2016
Стефан Ђорђевић

Понекад неко пожели нешто немогуће и то се на неки чудотворан начин оствари. Изгледало је немогуће да се излечим, а сада сам здрав и желим да сви живе здравије. Ако се нешто истрајно жели, цела васељена помаже да се то деси.

Нико не може објаснити ткања и преплете космоса. Можда само умишљам, али неки чудесан сплет околности је утицао на мене, а човечанству ће бити боље да је то Истинито.

Као Титов пионир сам био збуњен и обузет инатом. Он ми није био Друг. Тито је могао да шета свукуда по свету, осим у Чачку. Чачани су прво чачкали наше краљеве, па Друга.

Краљевчани се још премишљају да ли су Обреновићи били бољи од потомака Црног Ђорђа, а Ужичани још увек мисле да је Тиле био добар Другар. Краљево није прекрштено у Титов Карановац, већ Ранковићево. Комуниста није био краљ, па би било смешно да су га назвали Титово Краљево. Чачани нису шљивили ни краљеве, а камоли Друга и Ранковића. Сад пркосе и инате се с председницима и смењују их кад пожеле.

Одрастао сам на тлу коме је прадавна ерупција вулкана подарила снагу, па су настале две планине, Овчар и Каблар. Моћни вулкански прах није пао на Ужице и Краљево, а мене је чачанско блато задојило пркосом. Припадам знаку Овна, а под-знак је Девица. Ован је ватрени знак, а Девица земљани.

Моја овновска енергија је била спутана болестима и притиснута планином од земље. Од такве комбинације, успавани вулкан је морао експлодирати и оплодити чачанску равницу.

Од експлозије вулкана сви беже. Када ми је атлас намештен десила се ерупција здравља, која је збунила породицу и пријатеље. Синови су почели да ме избегавају, а пријатељима та енергија није пријала. Али након ерупције подножје вулкана постаје плодно и људи га наново настављају. Вулкани избацују минерале који земљишту дају квалитет, а честице избачене у стратосферу деценијама засипају планету.

Можда сам умислио да ерупцију вулкана поредим са мојим открићем, али благостање од намештања атласа прво добијају Срби. За човечанство је боље да нисам умислио, па да добробит падне на све људе. Ипак требаће времена да ветар расеје плодни прах из стратосфере по читавом свету.

Сви који наместе атлас постају гласници, па другима преносе добру вест. Још је важније да буде што више нових атласолога, јер је све више оних који желе да наместе атлас. Један човек може мало, а група људи много. Да би група атласолога постигла више, основао сам Удружење Препород живота.

Тај начин организовања је за сада добар, али биће боље да држава преузме под своје окриље. Кад економисти израчунају да ће трошкови лечења бити неупоредиво мањи, продуктивност запослених већа, образовање успешније и јефтиније, тада ће и политичари схватити да је за државну касу ово најважнији пројекат.

Здравље вреди највише, свеједно у којој се земљи живи. Држава која прва прихвати **HumanUP** метод може имати огроман извор прихода. Као родољуб би желео да то буде Србија, па да странци долазе код нас или да им србска дијаспора побољша здравље. Вредније од милијарди долара је да светски политичари коначно уваже србски народ.

И мени би одговарало да ово постане државна брига, па да се вратим природи. Кад остаримо покушавамо да осетимо срећу из детињства, али то ретко ко доживи. Можда ми се посрећи да с породицом уживам међу биљкама и животињама. Затим да спокојно пратим како људски род постаје хуманији.

Нисам песник ни писац, али треба да пишем о грешкама које се најзад могу исправити. Немојте ни ви читати као да је књижевно дело и не тражите замерке, већ учите и отклоните грешке које наносе штету организму и здрављу.

Они који пишу неминовно разоткривају себе. То не могу ни ја избећи, зато ће ово поглавље бити настављено кроз књигу.

Једна слика говори више од хиљаду речи. Кад је настала ова изрека још није постојала фотографија. Овде ћу покушати да то обрнем.

Уживај у читању!

Заплет

Да ли је свет настао спонтано или намерно?

У тој дилеми се крије питање – Постоји ли Бог? Одговор вероватно никада нећемо добити. Та Истина нам можда не би ни користила. Већини људи није битно ко смо, где смо и због чега смо. Ипак када се зна онда се живот лакше подноси.

Када нешто објашњавамо користимо речи – због тога, а само Бог зна због чега је све онако како је уредио.

Мојсије записа речи Божије, да се умножавамо и господаримо. Богу хвала, сада смо се умножили више него икада. И добро је што нас има толико, али погубно је што смо грозни господари. Бог нам поручи и да љубимо ближње, ама гордима то засмета. Слагаше да Бог не постоји, па умислише да су они божанства. Бог засеја живот, а злотвори жању смрт.

Схвативши људску дрскост и охолост Волтер је изјавио: *„Када Бог не би постојао, требало би га измислити.“* Имамо велики мозак, али је памет плитка. Још смо примитивни, зато је потребно да нам Творац буде узор.

Најзагриженији верници се плаше Бога, а страх преносе на остале. Живети без страха није добро, али треба га свести на разумну меру. Бог суштинском љубављу подједнако греје и обасјава свако чедо које је створио.

Најблиставији умови верују да Бог постоји. Док смо били обузети комунизмом, један београдски професор је више причао о Богу него што је предавао свој предмет. На питање неке бруцошкиње, да ли заиста верује у Бога, професор исказа: *„Колегинице, то је погрешно питање. Ја знам да Бог постоји.“*

Десетак повратника из клиничке смрти ми је причало шта су искусили. Без потребе да лажу, неки сведоче да су видели Бога. Једном од њих је рекао да још није време и да треба да се врати на овај свет.

А како и зашто је настао овај свет? Само Бог зна одговор, а на нама је да се мучимо и учимо. Нема учења без мучења и зато је овај свет као школа у коју повремено долазимо.

На порођају се муче породилђа и беба, па ризикују живот. Већ од почетка се полажу животни испити.

Спиноза – *„Да човек разуме самог себе, разумео би и Бога.“*

Понеко Бога назива – Свепочетни. Све је почело и настало из ничега. Из ничега све! То људски мозак никада не може разумети. Микро и макро су слични, а када се то схвати тад се наша надменост своди на разумну меру.

Док смо живели са мање знања, имали смо утисак да се чак и Сунце врти око нас и због нас. Сазнали смо за механику небеских тела, али смо и даље егоцентрични и себични.

Ништа је све и све је ништа. То је непросвећенима тешко појмити, а мудраци су схватили да су ништавни, јер само тако себи и другима могу постати значајни.

Један од највећих изума је – нула. Пре открића нуле, бројеви су почињали од један, а математичарима је нешто недостајало. У математици се *ништа* представља са 0 (*нула*). У дигиталном бројном систему помоћу нуле и јединице се пишу сви други бројеви. Без тога не би постојала дигитална технологија, а данашња деца се чуде како се могло живети без компјутера и мобилних телефона.

Свака тачка у свемиру је као нула из које извире све остало и обједињује читав свемир. Нула се не може ухватити ни видети. Изгледа да нула и Бог не постоје, а цео свемир је Бог. Где год погледамо видимо Бога, али има и оних који од себе не виде свет око себе и покушавају да униште и Неуништивог.

Сада научници сматрају да је на почетку било скоро исто материје и антиматерије и да су у трену стварања једна другу скоро сасвим понишtile. Остао је само један милијардити део материје и од тако малецког је настало све што постоји.

Што више знамо све смо више свесни колико мало знамо. Када је обим знања мали, онда је и обим незнања мали. Сада је обим знања већи, па је и обим незнања већи. Данас не знамо шта чини деведесет одсто универзума, а то непознато није негде тамо, већ се простире кроз нас и утиче на наш живот.

Неколико деценија пре него што су астрономи утврдили да се свемир шири из једне тачке, Тесла је тврдио: *„Постоје четири закона Стварања. Први је да је извор свега у Непојамном, црној честици коју ум не може замислити, нити математика измерити. У ту честицу стане цела васиона. Други закон је ширење таме, која је права природа Светлости, из Непојамног и њен преображај у светло. Трећи закон је потреба Светлости да постане материја. Четврти закон гласи, нема почетка ни краја. Три претходна закона одувек трају. Стварање је вечно.“*

И Богу би било досадно да је свет створио за шест дана, па је дане растегао на милијарде година. Бог је као дете које ужива у игри, па се понекад занесе и попусти пажњу. Тад неко започне своју игру којом наноси штету себи и другима. Ипак, кад Створитељ то уочи, враћа га на исправан пут.

Људи планирају, а Бог се смеје.

Тесла је почетком 20. века био близу разумевања свега, а на почетку 21. века србски ум Горана Митића је схватио да су астрономи погрешили скоро све о СВЕмиру.

Писаћу о разним темама и појавама, јер СВЕ утиче на све остало. Свако је део вечног стварања, које се простира и кроз садашње генерације ка потомству.

Како би се могло живети потребно је уносити храну. Тако се добија материја за градњу ткива, као и енергија за процесе у ћелијама и кретање. Сваки облик живота узима материју и енергију из окружења.

Данас на Земљи постоје три облика живота, који добијају енергију из три различита извора. Два облика живе на дну океана, а не зависе од фотосинтезе. Један облик добија енергију од метана, други од сулфата, али тих облика живота има безначајно мало. Свима осталима енергија потиче из светлости. Раније цивилизације су поштовале Сунце и обожавале га као Бога.

Земља је толика колика је, па понекад настаје вишак или мањак хране. Некада су диносауруси били на крају ланца исхране, а хране је било у изобиљу. Али пре шездесет шест милиона година астероид је пао на Земљу. Атмосфера се напунила честицама које су заклониле сунчеву светлост. Тада је истребљено три четвртине живог света.

Не проучавам живот и смрт диносауруса, али знам да се све врти око хране и проблем почиње кад је нема довољно. Крупне врсте су нестале, а оне које су летеле биле су мање и могле су лакше пронаћи храну. Ловиле су и сисаре, па је почела трка између птица и сисара – ко ће кога појести.

Неке врсте птица су се преједале, па су отежале и нису могле летети. Једна врста је постала велика и јурила је мање сисаре. Имала је тежак кљун и плен би усмртила једним ударцем у потиљак поред атласа. Срећом, птица убица је ишчезла, а наши прапредици су опстали.

Људска врста је настала на југу Африке. Када би појели храну из окружења онда би се селили. Корак по корак, стигли су до Сахаре која је тада била изузетно плодна. Због климатских промена временом је постала врела и беживотна. Људи су пошли на север у лов на крупне сисаре, који су због хладноће имали наслага јестивог сала.

Док је човек живео у Африци сисари су безбрижно живели на осталим континентима. Биља је поново било у изобиљу и многе врсте су нарасле до огромних димензија, као некада диносауруси. Али дошао је неко ко се није плашио њихове величине и истребио многе врсте великих сисара. Усмртити одраслог мамута је опасно, па су убијали младунце. Довољно је сто година без нових нараштаја и – нема мамута. Људи су пре четрнаест хиљада година проредили мамуте у Сибиру и зато су прешли у Америку.

Ловци који су дошли из Азије постали су амерички домо-роци, а када су европљани открили Америку погрешно су их назвали индијанци. У то време у Канади је живело мало домо-родаца, па је било довољно мяса од бизона. Нису их ловили луком и стрелом, него би крдо натерали у бег, а стампедо би изгазио понеког онемоћалог бизона.

Технички боље опремљена екипа европских ловаца је за-каснила у лов на мамуте. Пушкама су истребили десетине ми-лиона бизона, а да је било мамута ловили би их топовима.

Ако се питате како могу упоредити диносаурусе и мамуте са нама и какве везе имају дешавања из даље и ближе про-шлости са нашим животом, ево објашњења. Данас се људска популација неконтролисано увећава, па су произвођачи хране забринуте како да обезбеде довољне количине.

Нас нико не јури да би нас појео, али ми ловимо све што миче, плива, гмиже, лети, пуже, скаче, рони... Човек је одавно почео игру којом ће све појести и уништити. Ако тако настави-мо можемо и ми нестати. Природним процесима врсте настају и нестају. Од неколико милиона врста једино ми уништавамо све око себе и сами себе.

Научници тврде да наша врста постоји двеста хиљада го-дина. Немам времеплов, али сам схватио како је већ пре Хомо еректуса настала анатомска грешка, због које и сада сваки чо-век има проблеме са здрављем. Због усправног става грудни кош се стањео, па се желудац усмерио улево. Због преједања се јетра на тој страни смањила, а увећала на десној.

Човек има највећу главу у односу на тело, а тако је и људ-ском фетусу. Последњих месеци у материци, фетус се поста-ви главом наниже и због отежале јетре на десну страну. У том положају се све постављаја на погрешно место, али најгоре је што се атлас формира у неприродном положају. Зато су нам још пре рођења тело и психа помало уврнути.

Понеко се наљути када му кажем да није како би требало да буде, јер тврди да нас је Бог створио савршеним. Али када схвати да нам се атлас изместио због преждеравања наших прапредака, тада пожели да се намести.

Аристотел – „Ако кажеш Истину, навући ћеш срџбу људи, а ако је не кажеш, срџбу Божју.“ Морам рећи Истину, и поред тога што ризикујем да се неко наљути. До сада сам наместио атлас код стотину монахиња, монаха и пет владика. Здравље им се побољшало и нису срдити због Истине о атласу.

Људски мозак је најсавршенији природни компјутер, али због измештеност атласа не може потпуно да функционише.

Упркос том недостатку, успели смо крупним корацима да освојимо животни простор.

Стигли смо далеко, а да бисмо могли даље треба поново сагледати људско тело. Од крупних корака медицинској науци је промакло нешто најважније, без чега се не може. Лекари су превидели анатомску грешку која се налази испод главе, ма и њима је атлас измештен као осталима.

Медицина не зна да скоро сви здравствени проблеми почињу од атласа. Лечи се све осим атласа, јер он није болестан, па не обраћају пажњу на њега. Измештеност не смета атласу, али због тога почињу проблеми од косе до ноктију на ногама.

Медицина је постала бизнис коме је потребно много болесних људи. Сада политичари доносе одлуке о свему, а због измештеног атласа нико не може добро да размишља, па ни они који су се изборили за власт.

Лекари и политичари имају моћ над другима. Моћ подразумева и одговорност, а они се никоме не правдају. Лекарима није у интересу да се атлас намешта, па ће политичари бити одговорни ако одлажу примену **HumanUP** метода.

Радјард Киплинг је рекао: „*Шта вреди галопирати ако се крећемо у погрешном правцу.*“ Корачамо унапред по покретној траци која се помера уназад, али то не примећујемо, јер смо опчињени технолошким напретком. Заглављени смо у једносмерној слепој улици. Понеко жели да се врати на раскрсницу где смо погрешно скренули, али отпозади је све већа колона која отежава повратак. Најбоље је да се сви одједном вратимо и изаберемо бољи пут.

Амерички сан о витком и здравом телу је постао гојазна и болесна стварност. Та сурова Истина је распршила жеље девојчица које су се играле са издуженим барбикама. Амерички начин живота је неуспели експеримент који је захватио и остале народе. Сценаристи Холивуда и CNN-а праве медијску маглу, па и од Американаца скривају туморне Истине.

Усправан став човеку ствара утисак надмоћи. Жирафа је највиша, али нема комплекс више вредности. Плави кит је највећа животиња и храни се планктоном, ама нема утисак да је важнији од најситнијих бића. Из птичје перспективе човек личи на патуљка, а птица не сматра да је већа од човека. Само ми својом надменом величином понижавамо и сатиремо друге.

Некада смо живели у складу са природом, али потреба за удобношћу нас је одвојила од природе. Удобност је проклетство, јер бољи животни услови слабе имунитет.

Живот је кретање, а све више седимо и у граду и на селу. Кинетоза је болест кретања и некада је била ретка, а данас је

једна од модерних болести. Раније су пољопривредници били румени, а од када користе механизацију све су блеђи.

Док су у градовима били индустријски погони поганили су ваздух, а сада је загађен и на селима. Издувни гасови из аутомобила и трактора трују свуда. Животиње осећају боље од нас, па напуштају градове и села.

Милош Црњански – „Све бежи од човека.“

Па где да живимо? Негде између села и града, али загађења и болести стижу и тамо. Идеално је живети на земљи, а тло у граду много кошта. Стога се лифтовима уздижемо у бетонске чардаке.

Гравитација је јача сила од свега, а једино што јој пркоси су жива бића. Прво су се уздигле биљке, па затим животиње. Стотинама милиона година небројено врста се кретало на више ногу, па на четири, а неки хоминид се први усправио на две ноге. Ма, тај изузетан успех је био користан док је атлас био на анатомском месту. Од измештености атласа тежиште главе је померено у односу на тело, и од тада се криве тело и кичма.

Почели смо ракетама да напуштамо Земљу, а то је скупо. Технолози проналазе материјал за кабл, које ће дизати лифт у космос. Кабл би горе био закачен за *ништа*. Крај кабла ће држати центрипетална сила, стога што у се свемиру све врти, па и Земља.

Лифт ће носити и грађу за свемирске станице, које ће постати одскочна даска ка Месецу и планетама на којима ће живети људске колоније. Земља је колевка живота, а човек стреми ка звездама.

Ми смо најспособнија врста, али најболеснија. Од неколико милиона врста само човек не може доживети биолошки век. Поред све памети изгледа немогуће да до данас нисмо знали да живимо знатно краће због измештеног атласа.

У свемиру су сурови услови, па треба да постанемо отпорни и дуговечни. То је далека будућност која нашим нараштајима нема значаја. Ипак, коначно постоји решење како да одмах живимо квалитетније и тако ћемо и потомству пружити прилику да се отисне ка космичким стаништима. Али тамо нема хране.

Космонаути једу најскупљу храну. То није због квалитета, него због цене транспорта. Да би се нешто послало у свемир, за један килограм је потребно пет хиљада долара.

Заплет је настао због хране, а решење ћу предложити на крају књиге. Можете прелистати и прочитати шта предлагем, али то је намењено будућим поколењима. Читајте даље да бисте разумели како сада да живите боље.

Историја је добра учитељица, али ми смо лоши ученици. Док нема спознаје, до тада нема лажи ни Истине. Премало је оних који знају за коначно решење здравствених проблема.

Срећници који су чули за атласологију и **HumanUP** метод сада живе боље, па постају гласници најважнијег открића.

Без болести не знамо колико вреди здравље, а без лажи не знамо шта је Истина.

Истина

Каже се – *Истина је једна*. Ипак то није потпуно Истинито. Постоје многе Истине у зависности од онога на шта се односе. Али постоји врхунска Истина, која обједињује све остале.

Да нема нас, у свемиру би све било Истина. Животиње и биљке живе у свету Истине. Ко не говори тај не може лагати. Због лажи смо опасни по властиту врсту и највећа претња осталима. Некада су појединци манипулисали мање групе људи, а сада милијарде.

Истину смо имали, па смо је изгубили. Док смо у праисторији били део природе Истина је била у нама, али је ишчезла када смо умислили да смо битни. Она је и даље ту, али је не примећујемо стога што смо заслепљени обманама.

У многим књигама постоји потрага за Истином, па зашто је потребна још једна. Маколико има Истине, још више има лажи од којих све брже пропадамо. Зато износим Истине које ће помоћи да се распрше новонастале лажи.

Сада имамо утисак да живимо боље него икада. То само тако изгледа, јер је у току самоуништење наше врсте. Неплодност и смртност су све већи од загађености хране и станишта. Нека земаљска или космичка катаклизма може да уништи читав живи свет, а људска врста је толико моћна да може потрети саму себе.

Остварио сам епохална открића која то могу спречити.

Моје прво откриће је због чега се атлас формира на погрешном месту, друго како се намешта и треће је да се током живота задржава на анатомском месту. Уз то препоручујем како избећи грешке које нам угрожавају организам и здравље.

Латинска изрека – *Једноставност је знак Истине*.

Открића која сам изумео су једноставна. Истина је да ће **HumanUP** постати део животне културе сваког човека, а приступачност и једноставност су неопходни због лакше примене.

Због најбољих намера или незнања, понекад грешимо са одржавањем организма. Намештање атласа у правилну пози-

цију отклања грешку која нарушава тело, а како би се живело здравије треба отклонити остале грешке које се односе на спавање, активности и употребу воде, хране, лекова и козметике.

У давној прошлости је због преједања настала измештеност атласа, а од грешака из блиске прошлости људска врста постаје све угроженија. У претходној књизи сам писао како ће намештање атласа омогућити опстанак, а овде предлагем како отклонити остале грешке да бисте били још здравији.

Људски род ће лакше прихватити намештање атласа, него што ће отклонити модерне грешке. Сада загађујемо Земљу као да после нас неће бити никога. Од намештања ће будућа поколења бити свеснија и здравија, па ће очистити планету.

Истине се потврђују чињеницама. Али, ајме, све чешће се статистичке и научне чињенице злоупотребљавају, тако да наносе жестоку штету.

Све више смо жртве лажи. Нарочито су вешти адвокати, политичари, лекари и новинари, а то су професије од којих зависи наш живот. Поседују моћ, па мисле да могу увек лагати. Ипак, на крају лија долија. И у свету животиња постоје обмане и преваре, а једино ми варамо речима. Сада више не можемо чекати да падне снег како би лисица показала траг.

Хиљадама година атлас је слично измештен, а наша врста је у претходних сто година све болесније. Из разговара са хиљадама људи сам схватио да здравље највише нарушавају млечни производи, пшеница, месо и шећер. Потом сам читао књиге америчког доктора Нормана Вокера, који је пре сто година упозорио човечанство на те намирнице. Тад је хемија била у залету, а данас је све још више затровано.

Понекад је опасно објавити Истину. Злотвори су упорно радили супротно од онога што је Норман открио. Сад се пшеница, месо, млечни производи и шећер једу неколико пута више него пре сто година.

Тесла – *„Напори проналазача првенствено су усмерени спасавању живота.“* Ризикујем да објавим Истину о изуму намештања атласа, али то треба учинити, јер смо све болеснији. Зликовци нас храном убијају, а разним тровањима се смањује плодност. Након намештања атласа тело се лакше детоксикује. То је последња шанса за преживљавање, али ако се убрзо не догоди за стотину година ће бити премало људи.

Данас је ризично тражити и објавити Истину, а сви имају природно право да знају. Сазнање Истине се не може избећи.

Балзак – *„Истина је горко пиће, непријатног укуса, али успоставља здравље.“* Истина не прија, али побољшава живот.

Спознаја Истине се заснива на искуственим или научним чињеницама. Нажалост, нису сва открића корисна, јер се често злоупотребе. Нови нараштаји користе претходна открића, а потребно је неколико генерација да се грешке уоче и отклоне. За то време штетне последице погоршавају живот.

Сада постоји хиљаде наука, и све их обједињује неотика – наука о мишљењу и сазнању. Познато је да незнање убија, а до сада се није знало да измештеност атласа највише скраћује живот. Многе науке су погрешиле, али највише је подбацила етиологија – наука о узроцима болести. Узроци се траже изван организма, а узрок је у свакоме од нас.

Почетни поступак у лечењу је дијагностика. Реч дијагноза је настала од две речи: ди – дупло, и агноза – незнање. Изгледа као да је дијагноза двоструко незнање, а од погрешних лечења је и много више од тога.

Олдус Хаксли је велики поборник Истине. Већ средином двадесетог века је изјавио: *„Медицина је толико напредовала, да практично ни један човек није здрав.“* Тада је било тако, а данас је још горе.

Људски род је у непрекидној потрази за Истином, а она је све даље, распрши се као фатаморгана или дуга. Покаткад је као лептир који одлепрша док га јуримо, али када се смиримо Истина сама слети на раме.

Мирјана Булатовић – *„Није нам Бог дао моћ говора да лажемо, већ да говоримо Истину.“* Мирка Пастирка је због таквог поимања међу најбољим србским песницима. Чланови нашег Удружења Препород живота су поносни што су у својим редовима имали борбену чобаницу, која чува Истину о намештању атласа. Она је приредила *„Искуства препорођених“* и пренела титраје усхићених, који оздравише од бољки за које нема лека. Читаоци могу стећи утисак да је то само добра реклама, а свако слово је Истинито.

Истина је непроцењива баш стога што живимо у лажљивом свету, а сада је цена још већа, јер се човечанство бори за опстанак. Шекспирово *„Бити или не бити, то је питање“*, данас је на највећем искушењу.

Лаж се у све уплиће, а језик заплиће. Зато реци Истину или ћути. Рећићу Истину макар се небо срушило, а наше небо ће се срушити ако не причам о **HumanUP** методу.

Уважени критички мислилац и филозоф Ноам Чомски се читавог живота залаже за правду. Једна од његових изјава је: *„Мрзе ме, јер им говорим Истину.“*

Углавном се једни другима обраћамо слаткоречиво, како би кокошке биле на броју и лисица сита. Језиком покушавамо да разблажимо горчину живота, али тако само доливамо уље на пожар.

Моја супруга Тијана Прокић – Ђорђевић је градско дете, ал' је схватила: *„Треба рећи људима оно што не желе да чују. Од досаде градски докоњаци смишљају депресију, а кад се на селу дохвате мотике тад забораве да су депресивни.“* Тијана није психотерапеут, већ физиотерапеут. Ипак снужене људе саветује да је здравије копати, него гутати антидепресиве.

Свако доба има своје особености. Живимо у информационој ери која нас све брже заплускује лажним подацима и тако нам се угрожава живот. Од превише понуђених Истина настаје загушење, па не можемо доносити исправне одлуке.

А такав је случај и са исхраном по крвним групама. Лекар Питер Д' Адамо је открио исхрану према крвној групи. Ипак се на интернету појавила вест да се одрекао свог открића. Не верујем да је то Истина, јер на интернету може било ко да објави шта год пожели. Прехрамбеној, медицинској и текстилној индустрији није у интересу да људи једу мање, буду здравији и не купују гломазну одећу. Ако се Питер истински одрекао, ја се не одричем, јер сам с хиљадама људи причао о њиховој исхрани, закључивши да је у праву.

На интернету се могу пронаћи и штетне и корисне информације, ипак највећа вредност интернета је да се Истина више не може сакрити. Један од фактора распада комунизма је приступачност информацијама, али кинески властодршци и данас контролишу интернет.

Ганди – *„Лаж је лаж и ако сви мисле да је Истина, исто као што је Истина Истина и ако сви мисле да је лаж.“*

Увек је било тако, а сада живимо у времену када лаж називамо Истином. Некада су се вести простирале спорије, али је било времена да се преиспитају. Садашњи медији нас све брже засипају обманама, а немамо времена да их проверимо.

Немогуће је удовољити свим људима. За некога је нешто лаж, ал' то исто је за друге Истина. Одувек неко има супротно мишљење, па заступа своје виђење Истине. У правосуђу је познато да сведоци нису поуздани, јер за исти догађај постоје различита сведочења. Обично се каже – очигледна Истина, а очи су варљиве.

Студирајући за филмског сниматеља схватио сам да не постоји очигледна Истина. Филмски трикови су могући због несавршености система за вид, а сценаристи и режисери творе „крива огледала“.

Реалност извитопере, а монтажери је додатно уврћу. Нити у савршеном огледалу не видимо себе како заиста изгледамо и не знамо да нам је тело уврнуто због измештеног атласа.

Све се усавршава, па и манипулација. Некадашњи филмски трикови изгледају смешно у односу на дигиталну анимацију. Са екрана и монитора нас мађијају нереалним, бајковитим светом, па нам живот чине јадним и бедним. И као да то није већ превише, фото шопом стварају узоре какви не постоје у стварном свету. Витким девојкама изгледа да су гломазне у односу на фотошопиране, а потом им психа страда.

Лажима нема краја. Лаж је и да умире свака манекенка која има анорексију. Америчка асоцијација психијатара је измислила психички поремећај *Ortorexia Nervosa*. То је опседнутост здравом храном и борбом против хербицида, пестицида и конзерванаса. Сличним речима нам створе лажну слику да је орторексија опасна као и анорексија. Тиме стичемо утисак да ћемо умрети као понека манекенка, а Истина је да више оболевамо и умиремо од преједања затрованом храном.

Многе науке су у потрази за Истином, а она увек измиче. Статистика би требало да буде најпрецизнија наука, али се и статистички подаци мењају, креирају, лакирају, маскирају...

Либерални капитализам је намеравао да побољша радне услове, а данас радници лажу да су здрави и не смеју на боловања, како не би добили отказ. С намештеним атласом здравље се побољшава, па се тиме смањује потреба за боловањем и лагањем.

Некад је требало сто пута поновити лаж да би се претворила у Истину, а сада је довољно неколико пута да одгледамо рекламе и сви смо смућени. Богу хвала што не радим као камерман, јер користе здраву децу, која не употребљавају млечне производе, а рекламирају их као да су корисни за здравље.

Покушавли су хипнозом, травком побрљавком, вином или мучењем да Истину истерају на чистац, а затим су осмислили серум Истине и полиграф. Сада ни све заједно не би помогло, јер не знамо шта је Истина.

Истина је на врху планине, а до тамо се тешко стиже. На врху шибају ветрови са свих страна, зато Истину треба чврсто пригрлити да је лажни ветрови не одувају.

Слепо верујемо, ал' сви покушавају да нам подметну лаж. Кукавичје јаје личи на остала, али и поред очију птица излегне кукавића, који њене птиће избаци из гнезда.

Одмеравамо и премеравамо све и свашта. Изумели смо разне уређаје који олакшавају и улепшавају живот, а још не по-

стоји Истиномер. Таква справа би нам највише користила, ама би се брзо покварила од превише лажи.

Истина је негде тамо, а то негде је коначно у овој књизи. Да ли сте спремни за Истину?

Деца су искрена и Истинољубива, а од одраслих науче да лажу. Најбоља похвала коју сам добио је: „*Ти си највеће дете.*“
Још од детињства се питам – Шта је Истина?

Христ – „*Ја сам пут, истина и живот.*“

Тесла – „*Мајка ме је учила да истину тражим у Библији.*“

Tesla Никола

Николај Тесла је долепшао на овај свет у природном окружењу села Смиљан, које је добило назив по цвету пријатног мириса. Већи део живота је провео у Њујорку, који је тада био најпросперитетнији град, али у ваздуху се осећао смрад.

По старом календару рођен је на Видовдан 1856. године, а по новом умро на Божић 1943. Порекло му је србско, а народ из кога потиче верује да су видовити они који се роде на Видовдан и да су рајска врата широм отворена онима који умру на Божић. Његово рођење по старом календару и смрт по новом, симболишу прекретницу застарелог и напредног човечанства.

Док се око поноћи рађао уздигла се олуја. Перун, прастари србски бог неба и громава је муњама осветлио и поздравио долазак највећег генија.

Беби Николају мајка је тепала – дете светлости.

У детињству је миловао мачку и приметио искре које су га пецкале. Отац му рече да се не плаши, јер је то безазлен електрицитет. Већ као дете се запитао ко милује Земљу док муње севају. Електрична енергија је обележила Теслин живот, а његови изуми су човечанству отворили нову димензију живљења.

Небројено деце је видело варнице пре Тесле. Међу њима су Френклин, Галвани, Волта, Ампер, Фарадеј, Максвел и Келвин а, када су одрасли и постали научници, закључили су да је немогуће искористити електрицитет. Тесла је отклонио ту заблуду, а све је почело од искрица с мачке.

У старости се подсмевао муњама које су парале небо изнад Њујорка: „*Правио сам много веће и лепше од вас.*“

Индијски филозоф Вивекананда је причао: „*Тесла се односи према електричној енергији као према живом бићу, разговара са њом и наређује јој.*“

Теслино детињство је надахнуо чист ваздух и натопило се бистром водом многих потока. Сунце је дању откривало свет у ком се играо, а свећа је ноћу осветлила слова која су дочарала далеке пределе. Мајка је била вредна и мало је спавала како не би губила време. Познавала је моћ природе и исцељивала болесне. Отац је био православни свештеник широког образовања.

Прва знања је упио из очеве библиотеке, а кад је постао изумитељ више је веровао интуицији, коју је наследио од мајке. Од претераног читања отац му је одузео свеће, а Тесла је кришом направио уљану лампу. Од мајке је наследио и вредноћу, али није само радио, већ је уживао са људима и животињама.

Широм света деца су правила точак који је окретала снага воде, али је само Теслина задивљеност у ту чаролију покренула турбине на Нијагари. Електрицитет је осветлио и захуктао Америку, а потом читав свет. Крајем деветнаестог века мрак је остао у прошлости. Теслина открића су деци двадесетог века омогућила да лакше постају научници. Титрава светлост свећа замењена је екранима телевизора и компјутера.

Кад је завршио први разред основне школе, породица се преселила у оближњи градић. Тесла о томе пише: *„За мене је та промена пребивалишта била права несрећа. Скоро да ми је срце препукло што сам морао да се растанем од својих голубова, кокошака и оваца и нашег предивног јата гусака, које би се ујутро виноло ка небу. У нашој новој кући осећао сам се као затвореник, посматрајући чудне људе које сам видео кроз ролетне.“*

Од детињства је у просеку спавао три сата, како би добио што више од живота. Знао је напамет Библију и многе друге књиге.

Тесла је 1900. године својим изумима омогућио и најавио – светски систем, а после осамдесет година је настала међународна мрежа – интернет. Од тад и деца, која живе у удаљеним подручјима, помоћу интернета уче и сазнају шта год хоће.

И поред исцрпљујућег рада Тесла је имао добро здравље, јер је умео да га одржава. Али имао је и срећу да му атлас није био много измештен. На фотографијама се види како му тело и кичма имају правилан облик. Као дете је пожелио да полети, зато је раширио кишобран и скочио с крова. При паду је задобио повреде које су зацелиле, али му се тад атлас можда поставио на боље место.

Захваљујући Теслиним изумима људски род је сагледао више. Без електронских микроскопа и телескопа још не бисмо видели саставне делове атома и удаљене делове космоса.

Тесла – „Велики је човек онај, који својим умним даровима и способностима наткриљује остале људе, који, као што пчела сакупља мед, прикупља знање и открива нове Истине, али све то крунише љубављу према човечанству, да му помогне да што пре изађе из беда које га притискају: страха, глади, незнања, болести. Нису велики они који понижавају човека, већ они који га УЗДИЖУ.“

Злотвори умисле да су велики и покушају друге да убеди да су мали. У Библији пише – *Ко се узвиси биће понижен, а ко се понизи биће узвишен*. Скупљао сам Истине и знања, па понизно и са љубављу покушавам да што више људи обавестим о **HumanUP** методу, како би се људски род уздигао – физички и психички.

„Ускратити ми помоћ коју имам право да тражим, везати ми руке и довести ме до беспомоћности, представља историјски злочин.“ Ова Теслина изјава на мене има пресудан утицај. За сада не тражим помоћ и нико ме не спречава у напорима. Боље је да тако остане док већина људи осети благодети које се добијају намештањем атласа.

Тесла је рекао: „Постоји опште знање и Истине које је човек одувек поседовао. Те Истине изнова морамо учити како бисмо се излечили.“ У Индији и Кини су хиљадама година постојала знања о атласу, али су заборављана или скривана од јавности.

У Теслино време је почела индустријска обрада хране и хемијско мућкање лекова, а један век касније се исказало да је био у праву. „Већина људи је тако обузета мислима о спољашњем свету и сасвим склона да заборави на оно што се догађа у њима самима. Прерана смрт милиона људи првенствено се везује за овај узрок. Чак и они који о томе воде рачуна, праве заједничку грешку да избегавају привидне и игноришу праве опасности.“

Теслине Истине су изгледале као лажи неког шарлатана или опсенара. „Колико људи ме је звало фантазером, ругајући се мојим идејама, наш заблудели кратковиди свет. Судиће нам време.“ „Човек је рођен да ради, трпи и да се бори. Ко то не чини, мора пропасти.“ „Све што је било велико у прошлости било је исмевано, спутавано – само да би из борбе изронило још снажније и победоносније.“ „Мој пројекат је исувише испред времена у којем се појавио.“

Када сам 2010. године почео да намештам атлас, понеко ме је исмевао и називао шарлатаном, али то време је прошло и сада ме све више уважавају. Ех, ипак нисам задовољан, јер је премало људи ослобођено од болести.

Сувише се касни с пројектом намештања атласа свим људима на свету, стога је неопходно да започне што пре.

На питање једног човека може ли га учинити бесмртним, Тесла је одговорио: „Све је неуништива енергија. Одласком са земаљске сцене мењамо само фреквенцију. Већ сте бесмртни, не могу вас и други пут учинити бесмртним.“

Док му је мајка била на самрти Тесла је имао привиђење. „Био сам два блока од куће где је лежала моја болесна мајка. И одједном сам видео облак који је носио анђеоска бића. Један од њих, постепено је добијао црте моје мајке. Изненадним увидом сам схватио да је умрла. И то је била Истина.“

„Дар менталне енергије долази од Бога, врхунског бића и ако концентришемо наше мисли о тој Истини постајемо складни са овом великом моћи.“

„Много већи број људи није свестан шта се догађа око њих и у њима, и постају жртве болести и умиру пре времена управо због тога. Морамо да будемо умерени и контролишемо своје апетите и склоности у сваком погледу. То је управо оно што радим дуги низ година, успевајући да останем млад и духом и телом.“

За један часопис Тесла је изјавио: „Друга људска заблуда је о настанку болести, која је аутоматски донела незнање и заблуде о начину лечења. Иако је друга по значењу, ова заблуда је прва по распрострањености, због немерљивих проблема науке које коштају највећи број људских живота, здравља, креативних и интелектуалних потенцијала, јер им онемогућава да се развију.“

Људска врста се хранила и лечила у природи. Двеста хиљада година смо тако живели, а због модерног начина живота можда нећемо преживети следећих двеста година.

Тесла је у младости неколико пута био на ивици смрти, а лекари нису могли да га излече. Сам се спасао снагом воље. Здравље је одржавао и електричном енергијом, а медицини је допринео многобројним изумима.

„Нема никакве сумње да, од свих сила трења, она која највише успорава људско кретање јесте незнање“. И поред свих спознаја, Тесла није знао за измештеност атласа.

Једном неприликом се саплео. Док је падао извио се као мачка и остао неповређен. Пролазници су се чудили његовој гипкости, не верујући да има педесет девет година.

У осамдесет првој години га је оборио такси. Није ишао на зрачење Рендген апаратом, него је неколико месеци мировао и ребра су срасла. И да је био на снимању лекари не би гледали да ли му је атлас измештен. Можда се тада изместио, па му се зато здравље погоршало. Након шест година је умро, а имао је намеру и план како да живи сто четрдесет година.

У младости је често био више мртав него жив. Понекад је у посетама оном свету увидео природне појаве које су му указале открића, а Свевишњи га је враћао да својим изумима помогне људском роду.

Тесла је знао да са смрћу човека не умире његова душа.

Упознао сам господина који ретко коме поверава да је у комуникацији с Теслиним духом и да постоје и други којима се обраћа. Још за живота Тесла рече: „Сви смо ми једно. Људи су међусобно повезани невидљивим нитима.“

Купио сам фигурицу Тесле, која стоји на столу где пишем. Глава и тело фигуре су спојени опругом. Док куцкам слова он клима главом и као да ме бодри да наставим са овим пројектом.

Уз све што се зна о Теслином грандиозним открићима, он и даље остаје мистерија. За Теслу још увек многи не знају, али његове изуме умеју да користе како би лакше живели.

Док ово пишем из Торонта ми јавише да је један булевар добио назив Никола Тесла. Поред свих почаста људски род му се никад не може одужити. Живео је скромно, а да је хтео могао је бити најбогатији човек на свету. Ипак, живео је срећније од моћника, јер је знао шта су Истинске вредности.

Његовим речима нису веровали, па је показивао делима. Савременицима је изгледало као да је Тесла из будућности, а ми данас живимо његову визију. Желео је да људски род прескочи два века, али моћници то нису дозволили.

Желим да сви што пре наместе атлас и надам се да злотори то неће спречити, јер је и њима измештен.

Људска врста има пет чула. Понеко има и шесто чуло, а Тесла је имао и седмо. Знао је да ће сви осетити благодети његових изума, па му је било лако да буде визионар, а други-ма је деловао као видовњак.

О својим изузетним способностима Тесла пише: „У мраку сам имао чуло слепога миша и могао сам да детектујем присуство предмета на удаљености од три и по метра, захваљујући неком чудном осећају који ми је милео по челу. Пулс ми је варирао од неколико откуцаја у секунди до двеста шездесет откуцаја. Један уважени лекар ми је давао дневне дозе калијум бромиде, а моју болест је прогласио јединственом и неизлечивом. Увек ћу жалити што ме нису прегледали стручњаци за физиологију и психологију.“

Живео је у времену када су у Енглеској и Америци настале прљаве индустрије и упозорио на штетности које могу настати од тога. Зато је био међу првим екологистима који су се борили за очување природе. Био је и први антиглобалиста, јер је схватио да појединци желе да поробе читав људски род.

Али, нажалост, та упозорења нису на време схваћена, па смо и сада жртве њихове бахатости. Ако желимо да сачувамо животни простор за нас и за поколења, још није касно да нам Тесла постане узор.

У књизи „Моји изуми“ Тесла је написао: „*Постепени развој човечанства зависи од човекових проналазачких остварења.*“ Тако је било до почетка трећег миленијума. Сада имамо утисак да се возимо у петој брзини, а мењач је заглављен у рикверц. Данас нема времена за постепено мењање брзина, већ одмах у трећу, па у пету.

Мој проналазак **HumanUP** метода је седма брзина, која ће човечанство уздићи небу над облаке.

Крајем деветнаестог века Милева Марић је, као изузетно надарена, добила специјално одобрење да учи у одељењу са дечацима. На почетку двадесетог века у Европи је од стотину научница било признато само три, а остале су биле искоришћене од мушких научника, па и Милева.

Ајнштајн је добио Нобелову награду за објашњење фотоелектричног ефекта, али је најпознатији по специјалној теорији релативитета. Све је релативно, па чак и то чија је та теорија – Албертова или Милевина. Ајнштајн је разоткрио ту Истину, тако што је новчани део награде дао својој жени Милеви.

Жене уступе предност мушкарцима, али они то искористе, зато су и данас злоупотребљене и запостављене.

На почетку двадесет првог века полагаано се схвата да је Милева била изузетна научница, али због скривања Истине та ће се неправда можда отклонити тек почетком двадесет другог века.

Историја би требало да буде тачна наука због Истине које се преносе потомству. Али историју прекрајају како коме одговара. Тесла је изумео радио, па Маркони украо. То је обелодањено након Теслине смрти, ал' не због Истине, него како би Америчка влада избегла да Марконију исплати повећу своту новца за коришћење радио фреквенција Америчке војске.

Тајна скрива Истину. Ипак, заклела се земља рају да се све тајне сазнају. Истина се увек исказе, без обзира колико је дубоко закопана. Војска је најсуровија сила, која и у миру ради шта јој се прохте. Схватили су да Тесла неким од изума покушава да успостави трајни мир, зато су потурили Марконија да му украде патенте. Тако су обојицу искористили.

Када су Ајнштајна питали како се осећа као најпааметнији човек на свету, искрено је одговорио: „*То питајте Теслу.*“

Теслу и Милеву су потиснули из историје. То је пример како умањују значај читавом србском роду.

Срби

Свако има природно право да воли и уздиже свој народ. То право користим и ја. Припадам народу који је мали по броју, а велики по доприносу људском роду. Нема много ни србских научника, али су својим проицњивим и блиставим умом изумели више од научника бројнијих нација.

Величина неког народа се огледа и у шалама које упућују прво себи па другима. Збијајући шалу на свој рачун кажемо: „*Два Србина – три мишљења.*“ У сваком осмеху има Истине, а србско промишљање ме надахнуло да први откријем како се атлас може свакоме наместити. Време ће показати да је тако и да је то најважније откриће.

Срби желе исту срећу себи и осталима, слободно мисле и не уклапају се у планове и поредак светских моћника. Праведни смо, али немамо право на правду, зато што се инатимо. Не желим да се ова књига преводи на друге језике, а реч *инат* је тешко превести, јер је наша измишљотина. А, ако не могу да преведу онда напишу – српска посла.

Заиста смо склони да изнова измишљамо рупу на саксији. Можда рупа ни не треба или је мала, можда је превелика, помери је горе, доле, лево, десно, још удесно... Кад сам завршио обуку уочих да нешто није у реду са знањем које нам је продао прецизни Швајцарац. И данас остале белосветске колеге понекад погоде рупу, ал' чешће је промаше, јер Швајцарац није прецизно промислио. Он по карактеру личи на Србе, али ипак сам ја Драгачевац.

Хвалимо се: „*Што Србин смисли то Немац направи*“, а понекад је и обрнуто. Тесла је изумео обртно магнетно поље док је гледао залазак Сунца и рецитовао Гетеове стихове:

*„Где како Сунце предвечерње жари
колибе, дрвеће и биље.*

*Дан је при крају; оно, све даље, сја
хита да други оживљава свет.“*

На обали Дунава у Будимпешти, на средокраћи србског и немачког народа, Тесла је схватио како да упрегне електрицитет у кочије човечанства. Из поштовања према србској народној поезији, Гете је научио србски језик, а Тесла је знао осам језика и разумео још неколико.

Срби су вековима били распопућени међу великим империјама и скрајнути на њихове периферије. Никако нису могли преко језика да преломе Истанбул, већ су га и даље звали Цариград, а *Wien* прекрстише у Беч. Сметало им је што су србски

краљеви шетали престоницу по Балкану, ал' онда им туђински султани и цареви наметнуше удаљене престоле.

Када је наступило доба прекрајања, велике силе су биле збуњене снагом воље малог народа са Балкана, који је престоницу сместио у Београд, порушио турску касабу, па сазидао зграде по угледу на Бечке.

Попут амбасадора, Тесла је на многим језицима описивао и вијорио србски барјак слободе: *„Поносан сам што сам потекао из земљорадничког витешког народа, који је у непрестаној љутој борби за своје идеале задужио Европу и свуда за служио част и поштовање читавог света, нарочито Америке.“*

На питање америчког новинара: *„Ко су, заправо, Срби?“*, Тесла распали као гром без облака: *„Посредничко племе међу народима, трговци сунчаном енергијом на Земљи. Роба им данас слабо иде, па су забринуте.“*

Балкан је колевка светске цивилизације. Чудно је што нас и европљани мрзе, јер су и они потекли са Балкана.

Пре дванаест хиљада година ледено доба се убрзано завршило. Сахара је постала неплодна, а људи су мигрирали ка Европи обалом Црног мора и уз Дунав дођоше у Лепенски вир. Кад су се презаситили рибом, пре осам хиљада година дошли су у Винчу и ту развили нове вештине: ратарство, грнчарство, трговину и металургију.

На Балкану је постало тесно, па су се упутили ка северу и западу Европе до данашње Енглеске. Енглези се диче праочевима, јер су пре пет хиљада година подигли камене блокове у Стоунхенџу, а нама као да је свеједно што су пре шест хиљада година наши и њихови праочеви изумели топљење метала – најважније технолошко откриће човечанства.

Те прапретке данас називамо Винчанци, а како су они себе звали, то не можемо знати. Можда нису ни имали назив, јер у то време није било других народа у Европи. Сад европљани не знају за винчанску културу, али ни Срби нису чули да осим Винче на обали Дунава и усред Шумадије постоји село Винча.

Винча је била први европски град, а винчанска култура је доминирала Балканом. Београд је настао много касније на периферији Винче, која је сад мало насеље на локалитету Бело брдо. Можда је Београд добио назив по том брду, а не по калемегданском.

Београдска депонија смећа је прекрила тло одакле је никла светска цивилизација. Занемаривање наших прапредака је срамно. Узорци винчанске културе депоновани су у бараку где их виђа незнатан број људи, а Стоунхенџ је уређена дестинација, коју посећују туристи са свих страна света.

Енглески преци су живели опуштено, јер су били изоловани на острву руба Европе. Преко њих нико није табао. Ама, и где би кад је иза океан. Мало су их узнемирили Римљани, па хиљаду година мира до упада Викинга, који су их тек понекад пљачкали.

Кад већ други не долазе код њих, онда направише бродове и отиснуше се по свету. За разлику од безобразних Викинга, Енглези нису отимали, већ су лукаво мењали тамте за вамте. Укрцали би лаке и јефтине ћипураније, па испловили у потрагу за благом коме домороци нису знали вредност. Мало шарених лажа и огледала, за пуне бродове свега и свачега. Још им и унесу да се морнари не уморе пред далек пут. Баш поштено. Дижидро, шири једра, па терај у Енглеску.

А ми хиљаде година на раскршћу Азије и Европе, па кад крену једни на друге мало нас угазе, али оставе за семе. Када се трава гази, онда постаје отпорнија и брже расте, али народ није трава. И једни и други су нас черечили колико су хтели, а само Бог зна како још има презимена која се завршавају на ић.

Кад су већ ту, мало нас и прекрсте. Као, нема везе, крст је крст. Ма има везе, јер се и сада прекрсте па кидишу Христићи на Крстиће, и остали ићи на иће, све са уздигнутим крстом према истом Богу.

Као да то није превише свратише и Турци па, када су већ ту неколико векова, понеком увалише веру за вечеру. Али ако неко баш неће, онда зашиље колац. Неко доба није могао неко или понеко, већ је свако морао прве брачне ноћи довести невесту код Турчина да јој дарује семе. Добро је, син се презива са ић, и само мало личи на силеџију, а лоше је када мушко чељаде отму. Ко би помислио, али има и горе од отимања деце. Кад од дечака направе јањичара, онда га врате да чини зулум над сестрама и браћом. И силовали су и једне и друге. Ужас.

А сукоби су почели још од поделе Римског царства, баш посред Балкана. Тада Дрина поста граница, па поставише царину на још несаграђену ћуприју. Балканско племе се располуги и поче да ратује између себе, крварећи за Константинопољ или Рим. Укрстише се два крвава крста па, као да то није већ превише, умеша се и јатаган у облику полумесеца.

Некако на Балкан стиже двадесети век и убојитије оружје, а ми већ поцепани и нахушкани. У првом великом рату погине четвртина Срба. Најбољих. Па после сто година лажу да смо терористи, јер смо им убили престолонаследника. А Истина је да је Фердинанд био ненормалан, омражен и недостојан царске круне, па је од својих послан на Видовдан у Сарајево као жртвено јагње. Тако су његову смрт искористили како би Срби из Аустроугарске ратовали против браће из Србије.

Нисмо ми почели ни први масакр, а други стиже авиони-ма из Берлина у Београд, тачно на Цвети. Прво срушише библиотеку са србском народном поезијом, па зграде које им нису одговарале за становање.

Берлин и Ватикан обукоше Хрвате србског подријетла у усташе, који посташе гори од Шваба.

Када су отпремили једног брата у четнике и другог у партизане, рекли су да је свеједно. Ал' није свеједно, јер су пуцали један у другог, а онда још збијају луцидни енглески хумор: „Срби су луди, оће да се поубијају.“

Наравно да знам да се називи народа пишу великим почетним словом, ал' енглези то не заслужују.

У Лондону су чували србског краља, а енглези послаше оружје четницима и комунистима, јер су каме и бајонети отупели. Пред крај рата, тачно на Ускрс, авиони из Лондона беспотребно у Београду уништише и оно што оста од фашиста.

У договору са Черчилом, Друг Тито партизанску униформу навуче усташама и домобранима, па пороби Србију. И док се још пуца на све стране по свету, побише непослушне Србе. Мог оца Кристифора мобилисаше и наредише да стреља комшије. Одбио је, па га послаше на Сремски фронт да буде месо немачким топовима. Неком срећом, преживео је кланицу србских младића, иначе не би ни мене било. Након рата комунисти наставише да стрељају, јер им није јављено да је светски масакр завршен.

А ми упорни, па из ината некако претекосмо вековном истребљењу. Али, пред крај века, кад су ратовања измодела, још једном нас наговорише да се мало поубијамо. Они нису хтели да кржаве руке, већ су прецизно наводили бомбе са осиромашеним уранијумом на нашу војну индустрију, како им не бисмо конкурисали на светском тржишту оружја.

Понекад страдају и остали народи али, још од Косовског боја, Срби највише. Свети Кнез Лазар је пред бој морао изрећи клетву којом је очувао хришћанску Европу. Да је хтео, Турцима би продао јагњиће, наплатио гажење траве и србске земље, па мирне душе гледао како јуришају на Беч. Да није било Маричке битке, Косовског боја и светских ратова, Срба би било више од енглеза.

Вековима је најстрашнија србска клетва: *Дабогда те однела мутна Марица*, а сад је заборављена. Не схватамо њено значење и не знамо како је настала. Она је усуд србског народа, а да би се разумело како је могуће да четири пута бројнија србска војска буде потучена на реци Марици, треба сагледати узрок србске пропасти.

Пре судбоносне битке, Балкан је био обједињен у Душановом царству. Доминирао је србски народ, а остали су били заштићени Душановим закоником, који је један од првих писаних закона. Цар је рођен у долини Зете, а баш кад је пожелео да Србију прошири походом на Цариград, отровао га један грчки монах.

И остала царства су се понекад распадала кад цар умре. Од Душанове смрти србски владари су се отимали за царску круну, а Срби су почели да убијају Србе. Пре боја са Турцима, на Косову пољу се проли србска крв на обе зараћене стране. Краљ Вукашин је повео војску из Македоније и Грчке, против војске Кнеза Лазара из поморавља. Лазар је битку изгубио, па претеклу војску вратио у Крушевац. Вукашин је ојачао и пожеleo да Турке протера у Азију.

Турци нису дошли у Европу као освајачи, већ као плаћеници србских владара. Та србска посла су била погрешна, јер су Османлије увиделе европски начин ратовања. Дошли су на Балкан преко Босфора и кренули ка западу Европе.

Али прво су се сукобили са Србима. Пре одсудне битке, река Марица је набујала, а србска војска се напила рујног вина и заспала. Турци су избегли европску стратегију и кришом прегазили Марицу и многе поклала на спавању. У општем расулу Срби су се повукли, иако их нико није јурио.

Почетком осамнаестог века Европа је била подељена на Француску и Русију, а по ободу континента су били само Британија, Португалија и Турска. Наполеон је пожеleo да Европу обједини освајањем Русије, јер су Португал и Британија били ситан део колача. У том смутном историјском часу, Карађорђе подиже србски народ на устанак. Након четири века под Турцима србска државност је почела да оживљава, али Наполеон је са артиљеријом масакрирао србске јунаке. А ми још сматрамо да су нам Французи увек били савезници.

Након покоља Наполеон се покренуо ка Русији, а турска војска се устреми ка Србији, па жестоко удари са свих страна. Карађорђева држава се угуши у крви 1813. године.

Због турске зверске освете је 1814. године у Трнави код Чачка избила Хаџи Проданова буна. Неустрашиви Чачани су уздигли Шумадинце, а они остале. Карађорђе се враћа из Русије, а у заседи са његовим кумом је био један енглески официр. Због муклог убиства, било би умереније да се Радовање назове Туговање или Покајање, као манастир Покајница.

Нејасно је због чега би енглези спречавали слободу србском народу. Али Енглеска је већ стотинама година ведрила и облачила по целом свету, па је имала користи од Турске, ко-ја је слабила Русију и словенске народе.

Пред Бечом су звецкали турски јатагани, па без храбости Чачана и ината Милоша Обреновића можда би се и данас над Бечом вијорили турски барјаци.

Ипак, слобода је коначно била надохват. Милош је дигао Други србски устанак и деценијама се натезао с Турцима, али је обновио србску државност. За то време под Акропољем беше неколико колиба, чобана и коза које су у миру пасле траву. Грци и остали балкански народи се угледаше на Србе и извукоше из османлијских беочуга.

На почетку првог миленијума на Кавказу је постојала држава Албанија, а почетком другог миленијума центар србства је био Скадар. Сада ни албанском народу није јасно како и кад су стигли на Балкан. С Кавказа су протерани на Шар планину, па су у миру чували овце и рађали баш много деце. Без сукоба са суседним народима спуштали су се ка Јадранском мору.

Почетком двадесетог века србска војска је из отоманске власти избавила Скадар и читаву област Албаније. Србски војници су гинули за слободу албанског народа, ипак су из Беча кројили по Бакану и одлучили да Албанцима створе државу.

На почетку трећег миленијума пројекат Велике Албаније угрожава грчки, македонски, црногорски и србски народ. Ипак, велике силе то подржавају. Фолирају се да не познају историју Балкана, па користе албански народ за своје интересе.

Клинасто писмо је писано на глиненим плочама у Месопотамији и сматра се за најстарије. Али пре њега је постојало писмо на каменим плочама и користило се у винчанској култури. Већина слова је слична азбуци. Један знак је исти као србска оцила. Тада се тај народ није звао Срби, али ми смо њихови потомци.

Византијско царство служи као узор хармоничног друштва у коме су Срби били један од напреднијих народа. Долазак Турака је сломио православно царство, па је настало растакање србског генома на четири дела.

Први део чине властела, занатлије и трговци, који су добровољно прихватили ислам да би сачували богатство. Јуначки део је стрпљиво чекао сто година. Отишли су према западу и постали плаћени чувари Аустроугарске од турских надирања. Трећи део је просвећни и религиозни. Још стрпљивије су чекали још један век, али због неподношљивог турског зулума, којег лона предвођена Патријархом Арсенијем Чарнојевићем је кренула с Косова и кроз поморавље је нарастала.

Населили су ненастањене делове Војводине. Тако су плодне косовске оранице заменили за мочварно војвођанско земљиште, али су избегли од геноцида. Тада су албански чобани дотерали стада на пусте косовске и метохијске ливаде, а сада кажу: „*Чије су овце, њихова је и земља.*“

У Шумадији је остао четврти део, који је најупорније чувао срце србства и нису желели да оставе земљу натопљену крвљу предака. Гинули су и још више бојили земљу у црвено, а смрт их је ослобађала од живота који је био гори од пакла.

Не знамо имена чукумбаба и чукундеда, а они су се жртвовали како би ми постојали. Сада очекујете да живите добро, а када сте скували жито, па са вином и свећом отишли у цркву на помен прецима. Они су одгајали по седморо деце на земљаном поду и ћерамидом изнад главе, ма сви су били срећни. Данас живимо у изобиљу са једним дететом, али не схватамо зашто смо и ми и дете мрзовољни. Сазнајте како су се звали прабабе и прадеде, па брзо у цркву на помен.

Више од вековних зулимћара, сад нас из деценије у деценију коси бела куга. Ако тако наставимо, неће нас остати ни за под шљиву, ни за семе. У име жртава предака, преклињем вас – РАЂАЈТЕ ДЕЦУ.

Немогуће је путовати у прошлост Балкана и не могу сведочити да је Истина све што пишем. Ипак то је приближан опис србског усуда, али могу Истинито сведочити о Нато агресији и надати се да је то завршница страдања србства.

Могу поуздано сведочити и о мом чуђењу из детињства – Друг Загорац је заговарао братство и јединство, а кумовао је сваком деветом шиптарском детету. Непринципијелни комуниста би се загрцнуо док је изговарао имена будућих растурача Југославије.

Душмани су нас клали и уклели – *Не дај Боже да се Срби сложе*, па смо од памтивека сами себи највећи непријатељи. Срби су побили више Срба него сви остали. Прво нас наговорише на зло, па се затим ругају и збијају шале на наш рачун. Али долази време да се Срби сложе и умноже, дај нам Боже. Хиљадама година покушавају да затру србско семе, а ми који опстасмо видећемо шта ће време донети србском роду.

И други народи имају сличан усуд и уништавали су сами себе. Средином деветнаестог века Кинези су ратовали против Кинеза. Једни друге су убијали на десетине милиона, али и поред тога сада их има милијарду и триста милиона. Тај масовни покољ су заборавили, а други народи нису ни сазнали.

Холивуд се потрудио да сви на свету сазнају за Амерички грађански рат. Тада је погинуло пола милиона бораца за слободу од енглеске круне и за избављење из ропства оних које су отели из Африке.

Док је енглеска краљица Викторија носила круну на глави Сунце није залазило изнад британске империје. Енглези нису убијали џепароше, већ су их развозили по континентима. Тако су од пет континената приграбили два континента и један потконтинент. У Америци су отпадници од круне створили државу и обуставили довожење енглеског олоша. Од тада су енглески бродови искрцавали робијаше на обале Аустралије. Индијски потконтинент нису присвојили по том моделу, него су искористили неслогу индијских народа. Неколко десетина хиљада енглеских мундира је малтретирало стотине милиона Индијаца и надгледало отимање природног блага.

Енглеска круна је приграбила да Британија буде Велика, а ми не знамо колико србска круна мора бити мала. Можда толико безначајна да је ни нема, па да у малецкој Србији србски народ коначно занеми.

Језик којим се прича је показатељ да неки народ постоји. Током четири века Турци нам наметнуше неколико турцизама, а Вук Караџић у Бечкој штампарији међу немачка слова уметну ћирилицу. Због мира у кући, кривописци Краља Александра и Јосипа Броза створише српско-хрватски и хрватско-српски од екавског и ијекавског. Тито је натуцао и једним и другим, али је на тлу Старе Србије створио македонску државу, па македонски језик. То је немогућ редослед, али је силни комуниста радио шта је хтео. На Косову и Метохији је натерао србски народ да заплиће језиком на албанском језику.

На крају другог миленијума Југославија се размеђи и нестала цртица која је међила српско-хрватски. Када се начне тад се лакше круни, па преко ноћи проговорише још два нова језика – бошњачки и црногорски. Ђетићи су високи и кршни, али су малобројни. Малецки имају потребу да буду велики, ал' кад не могу нешто друго, онда бар азбуку да прошире са још два слова *џ*, *џ*. Данас им је лакше писати оних неколико речи, и то латиницом да би их комшије преко мора разумеле и брже при својиле. Тада би Јадран постао део Италије, само проблем је што Латини не парлају оних неколико речи и не знају слова *џ*, *џ*.

На демократском референдуму у Црној Гори већина грађана се изјасни да говори србским језиком, али власт одлучи да је службени језик – матерњи. То је баш онако демократски.

Пре него што је Другар Тито подвукао црту и нацртао нову границу, Матија Бећковић је детињство провео окружен црногорским планинама. Онда се Друг досетио, па неприродном међом размеђи србство.

Тад није било црногорског језика, па Матија проговори и прописа на србском и већ деценијама твори небеску поезију.

На референдуму о независности, Црногорци некако намакоше неких стотину гласова, па извојеваше коначно растурање Југославије. Поставише царине, па се С-р-б-и по ко зна који пут расцрташе по суседним територијама. Неко погрешно па упита Матију да ли је Црногорац или Србин, тек он бритким језиком одговори: *„Не могу бити шест година старији од своје нације.“* Прочуло се и за његову изјаву: *„Црногорски је једини страни језик који се изучава на српском.“*

Ако тако наставе, онда ће се изродити још и санџачки, а србски језик пресловити у београдско-пашалучки или у бољем случају шумадијски. А кад не буде језика неће бити ни србског рода ни порода. Ма причаћемо кинески. Аман, боље турски.

Од те накарадне помисли кости наших предака се окрећу у гробу – од Немањића до Караџића. У Рашкој сликарској школи су на иконама старословенска слова, која су се претакала у преписе Пећке патријаршије, али их арапско писмо протера у Хиландар.

У тринаестом веку Србија је била прва држава на свету са сталним позориштима у чак пет градова. Од најезде Турака наступило је туробно и мрачно доба по србски народ. Тада је Шекспир у миру писао позоришне комаде, али уз сво напињање његова писанија не могу ни прићи руским писцима, јер је руски језик најлепшавији.

Наполеонов сан огромне Француске се распаукао када се повукао из Русије. Французи су свог Цара протерали на мало

острво Јужног Атлантика, где је под мистериозним околности-ма умро док су га чували енглески мундири.

За то време у Енглеској почиње индустријска револуција, којој се апетит за природним ресурсима ни до дан-данас није заситио. Претоварени британски бродови су довлачили сировине са свих страна, а знали су да ће их кад-тад исцрпети.

У то доба, царска Русија је била уљуљкана својим прос-транством. Енглеска круна их је претицала, без обзира на огра-ниченост острва и што их је било мање од Руса. Доминирали су светом и већ тад бацили око на Сибир, као најбогатију ризницу света. Али постојала је само једна препрека – Руси.

енглези су по свету изазивали домородачка самоистреб-љења и опустошене територије насељавали својим робијаши-ма. Отето – проклето.

За разлику од њих, Руси су преступнике слали у ненаста-њени Сибир, који им је постао богомдани, неокрвављени и не-оскрнављени извор природних ресурса.

У деветнаестом веку европски и прекоатлантски енглези пожелеше бар неко парче Русије. А када је већ огромна, онда се узалудним жељама прикључише Кинези и Јапанци. Лепо се договорише коме ће шта припасти, али руски Цар само Аљаску изнајми Америци, а та територија је неупоредиво сиромашнија природним благом од Сибира.

Пре двеста педесет два милиона година, сви континенти су били уклопљени у један. На подручју садашњег Сибира се земља растопила, а лава је на површину избацила непресуш-на природна богатства. Због тога је изумрло деведесет одсто живог света, али природни дарови из утробе планете већ тада су Божјом вољом намењени руском народу.

У метежу који настаде после Првог светског рата енглеска круна је допринела збацивању руског Цара. Послаше Лењина у Русију са задатком да Руси побију Русе – до задњег.

Самогеноцид се захуктао, али бауци фашизма и комуниз-ма новим светским ратом зауставише саморуско истребљење. Немци су желели да приграбе Сибир пре енглеза, али ни они нису успели да побију све Русе.

Почетком рата Стаљин се надао да ће се капиталисти ме-ђусобно уништити, па да са Црвеном армијом прошета све до Атлантика. Кад се рат завршио сви су се радовали осим њега, јер је комунизам проширио само до половине Европе.

У судару дивова страдају патуљци. Срби су били укалуп-љени у идеју југословенства и губили су идентитет. Савезници су нам током Првог светског рата понудили Велику Србију, али

након рата Срби одлучише да у загрљај приме Хрвате и Словенце. Пре великог рата су гинули са православним Бугарима и зато нису хтели да се на западној граници створи католичка држава која би постала нова претња. Али загрљај се исказа погубним по србски народ.

Немци су у Првом рату десетковали Србе, па је било нечасно играти у истом колу са фашистима. Из Теразијске чесме вода цури на све четири стране света, ал' Београђани превагнуше и усмерише воду на пету страну, ка слободи. Трун у оку је мали, али је велика сметња. Хитлер је од беса заслепео и одложио бацање Стаљина на колена. Вермахт је за два месеца потукао југословенску војску и закаснио у поход на север, а руска зима је заледила уље у тенковима и немачке војнике у летњој униформи.

Походи из Париза и Берлина на Москву су се завршили у Паризу и Берлину. Ваљда је то довољно за наук да више нико не покуша трећу срећу.

У Првом светском рату се десио јединствен подвиг. Краљ Петар није капитулирао, већ је по мразу повео војску и део народа у збег преко врлети Албаније. За то време су по Европи зараћене војске копале ровове и биле заглибљене у блату. То безнађе је решено јунаштвом србске војске, која је једина пробила фронт, а њихова чежња за породицом и ораницом је постала узор осталим савезницима. Цена слободе је плаћена са седамсто хиљада србских живота.

Милунка Савић је пре енглескиња обукла војничке панталоне и пријавила се у добровољце под именом Милун. Њено јунаштво је преживело девет рањавања, премда је у старости била разочарана. У следећем рату се многи приклонили комунистима и убијаше свој народ, више него Немце.

У Другом светском рату Срби не прихватише да немачка чизма опет гази србску земљу. Тако су успорили блицкриг, па спречили Немце да убију неспремне Русе. У Југославији погубе хиљаду седамсто немачких војника, а слобода је плаћена с милион и седамсто хиљада југословена. Немачка рачуница је прецизна, на једног нацисту хиљаду југословена. И опет, највећи део би србски.

За једног убијеног војника Вермахта стрељали су тридесет Француза, а у Србији стотину Срба. Немцима није било довољно да по Шумадији стрељају само одрасле, већ су ђацима прекинули час и везане их одвели у Шумарице да им прекину и живот. **Тада су србске мајке изгубиле децу и разум!**

Нису нас таманили само Немци, више је страдало од југословенских руку. У Јасеновцу су усташе користили рукавицу са шиљком за пресецање гркљана који не говораше хрватски. Србосек је први и, надам се, последњи пут постојао у читавој људској историји.

Подсећање и разоткривање Истине није шовинизам. Нико нема право да заташкава ни скрива Истину, а бројање жртава није узалудно, јер је превише и један погубљен живот. Тако је блокирано и њихово потомство, а то нико не збраја.

Крајем двадесетог века са запада нас наговорише да направимо репризу рата. Несрећни одраз у историјском разбијеном огледалу, као да се православци и новопечени католици нису превише потаманили пре педесет година. Окршјај појачаше и они којима је ислам насађен на зашиљеном колцу, а сви тврде – један је Бог.

Двехиљадите године је разоткривен читав људски геном. Хрвати сакупише узорке лијепе хрватске крви, и оно мало преостале србске, па послаше у европске лабораторије да се коначно докаже да је њихова племенита. Резултати стигоше, па занијемеше. Лијепа им њихова је иста као погана србска, јер потичемо од истог рода и истичемо из једног извора.

Неко сагледа Истину и из очаја узвикну: „Иста смо говна, ваљда се зато и мрзимо“, а неко други је сагледао смирење: „Усташе су најгори Срби.“

А корени мржње су потекли из Ватикана. Католици су исто мрзели православце и протестанте. Немци су се угледали на енглеze и прихватили протестантизам, а у јужној Немачкој Швабе су имале подршку из Италије. Хитлер је са Швабама из Минхена успео да изманипулише чистокрвне Немце преко реке Рајне и поведе у следеће крвопролиће.

По швапском узору је настало и усташтво. Бивши православци су постали најмонструознији кољачи у Јасеновцу, како би показали онима из Загорја да су бољи католици од њих.

Ватикан већ вековима инсталира католицизам у далеким прекоокеанским земљама. То је лакше учињено на удаљености од десетак хиљада километара преко океана, него на пар стотина преко Јадранског мора. Столећима су Србе прекрштавали, геноцидно убијали и расељавали. Данас је Хрватска најчистија католичка држава, чистија и од Италије у којој се налази најмања и најмоћнија држава – Ватикан.

Док је постојала опасност од Турака, католици су потурили Србе у Војну Крајину, а онда су уместо захвалности почели да им гасе вековна огњишта. Гасили су, палећи им домове.

Верски сукоби постоје од када постоје различите религије, па се наставило и унутар исте религије. Тако је и у исламу, а енглески протестанти нису топовима убијали ирске католике, него биолошким оружјем. Ирцима је основна храна био кромпир, а по Ирској енглези су раширили крила кромпировој златици и уништили усеве. Кад је стотине хиљада Ираца скапало од глади, преостале су лакше припојили Великој им Британији.

Почетком трећег миленијума један енглески мислилац је схватио да је вековној енглеској доминацији одзвонило, па да од тада наступа време словенства.

Никоме свећа није горела до зоре.

Ипак, енглеска аристократија може да одгаја скупе расне коње, јер је зајახала свој народ као и Шкоте, Велшане, Ирце... Енглеска круна не може да банкротира, јер непрекидно сакупља један проценат зараде од Канађана и Аустралијанаца.

Цепанье СССР-а није смањило Русију, која захвата четвртину Азије и трећину Европе. Русија нема потребу да је називају великом јер је огромна, али је проблем што су јој и комунисти и фашисти сувише умањили број становника.

Тесла је знао да је људски потенцијал најважнији. То се исказало у Кини и Индији, где им је велика популација раније била проблем, а сада их патриотски политичари ваде из сиромаштва и брзим корацима воде ка благодану.

Савременици двадесетог века су некако преживели разарања, а Јелена Ивановна Рерих је била видовита и 1935. год. је прорекла: „Препород Русије је препород целог света.“

Русија је била и остаће грандиозна. Чврсто стоји на ногама поред покушаја отимања територија, убијања становништва и смањења наталитета. Французи, енглези и Немци вековима покушавају да сузбију словенске народе, а словена има више од осталих у Европи. Сада народи са запада беспотребно живе у страху, јер словенска душа није осветољубива.

Уочава се Путинов пут којим је Русију избавио из пропасти, а руски народ оснажио. Када Русија још ојача, тада ће се словенски народи објединити, па ће живети у слози са другим европљанима.

Желим да Путину представим моје откриће, како би се руски народ још брже препородио и умножио. Наравно да желим да се то прво деси србском народу, ипак ће бити брже ако се угледамо на њих. Потом би се чудеса овог пројекта проширила по целом свету, а то се може остварити до 2035. године, један век након Јеленине визије.

Бугарска пророчица Ванга је била слепа, али је јасно видела: „Ново учење ће доћи из Русије. Одатле ће учење кренути на свој поход по свету.“

Нисам пророк, него видим да се моје знање примењује у Србији. Двадесет хиљада људи осећа здравствена побољшања после намештања атласа и уочавају да су њихова деца и родитељи здравији. Ново знање је из Србије почело да препорађа људски род. Атласолози већ у двадесет држава помажу пацијентима. Ипак, **HumanUP** пројекат ће се најбрже уздићи из Русије.

Тесла је пројекте покренуо у Америци, јер је тамо имао најбоље услове. Када су амерички инвеститори престали да улажу у његове идеје, Лењин и Стаљин су га звали у Русију. Предности Теслиних открића су прво осетили Американци, а сада је немогуће да се **HumanUP** пројекат покрене из Америке, јер то није у интересу медицинског бизниса.

Библија подучава: „Ко тебе каменом, ти њега хлебом“, па прођоше векови и то су схватили и применили тек појединци.

Милиони људи кидишу једни на друге, народ против народа, брат на брата... Сви смо сестре и браћа, јер смо потекли од хиљаду парова, који су преживели ерупцију супервулкана Кракатау, пре седамдесет две хиљаде година.

Од прадавних времена са свих страна бацају камење на Србе, а ми пружимо окрвављени хлеб. Па када се засите опет гађају. Ваљда мисле да тако треба или им је прешло у навику, али ми опет узвратимо хлебом. Најслађе се инатимо баш када је најтеже.

Ни србска коб не мења србску ћуд.

Под турском влашћу србска раја је била Tabula Rasa. А у тим вековима европљани су уживали у плодовима ренесансе. Без писмености србску душу је очувала усмена предаја. У ова савремена доба мудре изреке се штампају на мајицама, а биће их још кроз књигу.

Ни садашњи нараштаји не падају даље од кладе. Нас ни глобализација не мења. Када се непогода обруши, онда се оснажимо и опиремо. Ни краљ ни председник не требају да нас окупе, већ се сами објединимо бранећи ово мало што преоста.

Као и други по свету, ма тако и србске девојке и младићи уживају у хард рок музици. Али када наиђу поплаве онда пуне џакове и уз звуке трубача спашавају србску земљу.

Напуштамо дедовину и настањујемо градове, а села звр-је све празнија. У једном селу живи само једна баба, а у сусед-ном један деда и преко лета се виде неколико пута. Данас се по Шумадији један ар земље продаје за пишљивих десет евра. Ту прилику користе страни држављани, а наши преци су проли-вали крв за шаку дедовине. У градовима је земљиште скупо и загађено, а већина живи у становима без дворишта. Стога је добро купити неку запарложену њиву. Бар би викендом били србски домаћини, па би и деца боље напредовала на чистом ваздуху, с плодном земљом за ноктима.

Предуго нас малтретирају и третирају као пацове које по-кушавају да истребе. Ништа не траје вечно, ни добро ни лоше. Коначно се указала епохална прилика да србски народ преоб-рази себе и људску врсту.

Кренуо сам да обучавам атласологе по Србији, а затим у дијаспори. Поносан сам што је **HumanUP** пројекат почео да се остварује из Србије. И, ако нас поново каменују онда можемо, уместо хлебом, да им узвратимо намештањем атласа, како би имали довољно крви у мозгу, како би се коначно уразумели.

До сада је судбина Срба зависила од воље бројнијих на-рода, а од сада се то може променити. Откриће **HumanUP** ме-тода је најважније и највредније. Због тога желим да народ из кога потичем искористи ту прилику и да побољша себе, па чо-вечанство. Поред благостања подигао би се и углед Срба, па кад уздигнемо људски род, онда не морају да нас гледају као беле орлове на небу. Биће довољно да нас уваже као људе.

Тесла је изумео много корисног, али су други приграбили славу и доларе. Ту грешку нећемо поновити, јер **HumanUP** мо-же зарадити стотине милијарди долара, евра и рубаља, док у будућности то постане свима доступно и скоро бесплатно.

Ово откриће је настало у Србији и зато би било праведно да од тога Срби највише зараде. Вратили би новац који су нам вековима отимали, а Бог нека им прашта што су нас таманили.

Правда је спора, али достижна.

На руском језику реч *правда* значи *Истина*.

Доба ренесансе је покренуло европске народе, а Срби су због турске окупације тумарали у мраку средњег века. Велике силе су на Берлинском конгресу прекрајале свет и поништиле миленијуме историје Балкана. Аустроугарски историчари су из-мислили да су балкански народи дошљаци које треба присво-јити под Хабзбуршку круну.

А да би то лакше остварили потпалили су сукобе балканских „дивљака“. Балканске поделе су потврђене пре два века на Бечком конгресу. Аустроугарска не постоји већ читав век, а балканске заваде постоје и даље.

Када је извојевао слободу од Турске, Милош Обреновић је некако покренуо обogaљену Србију. Између осталог су стада мангулица потерана Аустријанцима и плаћали су дукатима.

Фердинанд је убијен и бечке даме су мрзеле Србе, а када је почео рат жалиле су за месом од мангулице. Бечка шницла више није била тако сочна.

Пре другог рата Србија је била највећи узгајивач конопље. У једном војвођанском селу је постојала светска берза конопље, а после рата су се удружили капиталиста Черчил и комуниста Тито, па су искоренили конопљу из србских поља.

Данас се у Енглеској конопља све више узгаја, а цена се одређује на Лондонској берзи.

Суштина ових Истина је како да престанемо са грешкама. Помоћу квантних статистичких модела немачки научници су утврдили да су Срби пропустили највише историјских прилика, а неки научници сматрају да постоји специфичан србски квантни ум. Проблем је што га не користимо за своје добро. Крајње је време да се опаметимо, како би живели боље.

Бог нам подари лепу и плодну земљу, а ми се поведосмо за другима и загадисмо је прљавим индустријама. Дошло је време да исправимо грешке. Одмах треба засадити што више конопље да ишчисти земљиште, па узгајати малине, кајсије и храст. Малина и кошпице кајсије спречавају карцином, а месо мангулице је најбоље када се хране жиром.

Таква храна је лековита, па можемо бити здравији, а ако буде вишка можемо и извозити. Треба смањити увоз пестицида који трују намирнице, па повећати извоз здраве хране коју ће плаћати златом, како би и они били здравији.

Када се то оствари, Здравка и Здравко Здравковић могу у весељу одгајати здраву децу.

Хемија

У универзуму све утиче једно на друго. Хемијске реакције су само једне од међусобних утицаја.

Преко деведесет пет одсто људског тела састоји се од четири елемента: водоник, кисеоник, угљеник и азот. Изгледа да смо гасовита бића, али међусобним дејством и у комбинацији са другим елементима, тело поприма чвршћи облик.

У нама има гвожђа, бакра, сребра, злата... Без метала не би било живота, а они потичу из звезда.

Тесла – *„Све што живи повезано је дубоким и дивним везама: човек и звезде, амеба и Сунце, наше срце и кружење бесконачног броја светова.“*

Праисторијски човек је био задивљен звезданим небом, а сад вештачко осветљење заклања звезде. Телескопом видимо и најудаљеније делове универзума, а савремени човек је равнодушан. И пре Грка су цивилизације училе спојеност земље и неба. Ипак, са Балкана се јасније уочава, па су Грци науку о звездама назвали астрологија.

Знак Водолије припада ваздушним знацима и налази се у стратосфери. Галилео Галилеј је рођен у знаку Водолије. Имао је верско образовање, али је први усмерио телескоп ка свемиру. Ватикан се неко време опирао посматрању звезда, а онда су сазидали опсерваторију. Источно и западно Хришћанство се и сада супротставља астрологији, а и претходне религије вуку корене из ње.

Све утиче једно на друго, али астрологија обједињује све. Низ астролошких знакова по месецима је од Овна до Рибе, а редослед епоха је обрнут. Епохе трају по две хиљаде година. Око прве године наше ере почео је нови циклус знаком Рибе.

Свака астролошка епоха има своје особености, а Риба је уздигла разне науке. На почетку Рибе је живео Хермес Трисмегистос за кога се претпоставља да је први хемичар. Његово постојање је огрнуто велом тајни, а мистерија је и „Смарагдна табла“ на којој је Хермес написао први текст о хемији. Током мрачног средњег века алхемичари су покушавали да растумаче запис како би олово претворили у злато. То им још није успело, али су развили нову науку – хемију.

Нека појава није само добра или само лоша. Хемичари су изумели много корисног, ипак су нанели више штетног. Мешање у природне процесе је опасно. Тесла је упозоравао да се нафта не вади и не откопавају отрови из утробе Земље, али по астролошким аспектима то је требало да се догоди.

Прелази из епохе у епоху су бурни и трају по сто четрдесет година. Прелаз из Рибе у Водолију је почео 1960. године и завршава се 2100. Риба се унервозила, јер се њена епоха ближи крају, стога маше перајима и подиже муљ у ком су трулеж и отрови.

Аритметичка средина преласка је 2030. године, а астролошка је 2024. Од тада је већи утицај Водолије, која ће покренути чишћење хемијских загађења.

Бојни отрови су први пут коришћени у Првом светском рату. Хемичари су открили радиоактивне елементе и омогућили физичарима да створе атомску бомбу, којом је окончан Други светски рат, само да би заплашили Русе.

Неки Јеврејин је 1974. год. рекао да ће Југославија бити бомбардована да би уништили војну индустрију. Тада је то изгледало немогуће, али се обистинило 1999. год. По војним конвенцијама забрањена је употреба бојних отрова, зато су бомбардовали хемијска постројења, што је неупоредиво опасније. Тако су дугорочно затровали ваздух, воду и земљиште.

Тај прљави рат је трајао два и по месеца, а људи се деценијама разбољевају, па умиру. Западне државе су очистиле своја складишта и атомски отпад бациле на Косово, а то чишћење су назвали „Милосрдни анђео“. Ипак, та милост највише штете наноси албанском народу. Радијација ће им стотинама година нарушавати здравље и стварати карциноме.

За човечанство је најопасније што хемичари састављају вештачка једињења каква не постоје у природи.

Хиљадама година од природних састојака су се правиле разне смеше, али је и то опасно и понекад је наносило штету. У Кини постоји факултет за чајеве, који траје шест година и затим специјализација још четири. Нама то изгледа непотребно и смешно, јер за неколико минута скувамо чај, па уживамо. Али погрешна мешавина чајева може нарушити здравље.

Једино мозак, срце, плућа и јетра непрекидно раде читав живот. Јетра је савршена природна хемијска лабораторија која припрема састојке за варење хране и чисти тело. Добро би радила када не бисмо правили грешке у исхрани, али сада је немогуће наћи намирнице које нису хемијски затроване. Јетра покушава да се избори са хемијом и када више не може онда се здравље трајно нарушава.

Данас не можемо избећи грешке у исхрани. Бар олакшајмо јетри помоћу природних састојака који нису скупи, а изузетно су корисни по здравље. У стакленим флашама увек имајте црвено вино, јабуково сирће, маслиново и кокосово уље, лимунуаду без шећера и раствор соде бикарбоне у води.

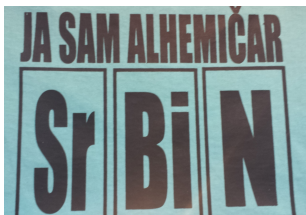
Флаше држите у видокругу и надохват руку, па сваки дан пијте. Са овим се не може предозирати, јер ће организам искористити колико је потребно. Пијте и тропоцентни хидроген растворен у води. Таква кућна лабораторија ће помоћи хемијским процесима у телу.

Пре двадесет година један хирург је погрешно преспојио нерв на тетиву господину Браниславу Јовановићу, који од тада проучава сву расположиву медицинску литературу. За то време је саветовао и бесплатно излечио многе пријатеље које су лекари отписали. Без обзира од обољења, прво им је чистио и оживљавао јетру. Бране каже: „*Савршенство јетре је доказ да Бог постоји.*“ Од кад је постао атласолог саветује болесне и здраве да прво наместе атлас, како би и јетра боље радила.

Мозак је орган коме је потребно највише крви, а има специјалну заштиту да спречи инфекције. Када су хемичари пронашли како да пробију крвно-мождану баријеру, лекари и психијатри су се обрадовали. Од тада је и мозак постао угрожен и подложен токсинима из лекова. Анестезиолози имају специфично образовање, ипак и поред вишедеценијске праксе нису сигурни да ће свако преживети анестезију.

У хемијској индустрији радници имају добру зараду и заштиту, а краће живе од радника у другим индустријама.

На третман намештања атласа су дошли хемијски техничар, који ради у болничкој лабораторији, и радник у болничком вешерају. Свеједно на разлику у образовању и условима рада, имали су слично нарушено здравље због хемијских испарења. Лекари су безуспешно покушавали лечења. Њима атлас није био много измештен, али су болеснији од вршњака, јер им је организам више затрован. Нисам био сигуран да ли ће им намештање помоћи, па им нисам наплатио.

Лекари су вековима ишли у куће код оболелих. Почетком двадесетог века почињу серијски да отварају амбуланте и болнице. Болесницима је потребно мировање, а не одлазак у медицинске установе. Тако је лекарима лакше, али је оболелима теже, јер су у болницама забранили унос природних лекова. Од тад се нагло развија фармацеутска индустрија, која хемијским лековима погоршава здравље и угрожава живот.

Када је све више људи почело да оболева од карцинома измислили су и хемотерапију. Тако никада нико није излечен, али се ти отрови све више користе. Догоди се да их нема довољно за децу оболелу од рака, онда родитељи запомажу да се набаве за њихово дете. Ма то је потпуни апсурд, а врхунац дрскости је коришћење експерименталних лекова, као да смо пацови на којима врше испитивања. Мученици којим живот виши о концу морају потписати да желе да користе те отрове, од којих само понеко преживи с трајно оштећеним органима. Болесни потписују да се отрују, а у природи има неупоредиво више лековитости него што је човечанству потребно.

Људи рођени у знаку Шкорпије имају већу моћ регенерације и самоизлечења од осталих. Чешће се разболе, али брзо оздраве. Склони су инфекцијама и тровању. Највише лекара је рођено у знаку Шкорпије. Они баш воле да користе и преписују лекове. Баве се здрављем, својим и туђим, и понашају се као селектори који одлучују о животу или смрти. Сврха медицинских факултета је да студенти поверују да су лекови корисни. А кад постану лекари пију лекове, јер су им доступни и скоро бесплатни. Од токсиковања, лекари краће живе од пацијената.

Хемијски препарати за чишћење просторија су значајно умањили бактерије и паразите. Куће блистају од чистоће, али хемијска испарења полагано трују децу и нас. Некада су кухиње и посуђе рибали пепелом, па данас кућном хемијом, која убија 99% бактерија. Бактериолошке инфекције су сведене, ал' је повећан број оболелих од карцинома.

У прошлости се јела природна храна, а сада једемо индустријску и стога смо болеснији од предака. И животињама које једемо дају вештачку храну, па понеко избегава месо и намирнице животињског порекла.

Нажалост, ни такав начин исхране није потпуно безбедан. На пример – маргарин је биљног порекла, али хемијском обрадом постаје изузетно опасна намирница. И поред тог сазнања маргарин се и надаље користи, а треба га законом забранити. Домаћице га мање купују, ал' се производња не смањује, јер га користе у индустрији слаткиша. Маргарин је сличан парафинској свећи, одличан је за подмазивање зупчаника, али је лош за дечја црева.

Хемијски технолози убрзано смишљају формуле које ће постати вештачка храна за људе, а генетичари покушавају да измене и прилагоде људски пробавни систем. Шта нас то чека у будућности – вештачка храна, па вештачки човек.

Генерације које су почеле хемијска загађења су умрле, а садашње генерације још више загађују и умреће. Будући нараштаји ће нас проклињати, али ће морати да очисте планету,

како би могли живети. У будућности ће свако требати да чисти своје смеће, стога ће и мање загађивати.

Данас постоје свесни појединци који се такмиче ко ће на годишњем нивоу бацити мање смећа. Једна жена је успела да сакупи само једну шаку, а то ће прерасти у масовније покрете. Загадили смо планету и сада свемирским отпадом загађујемо и простор изнад Земље. Нашим потомцима ће бити теже да се пробију ка Месецу и планетама.

На почетку двадесетог века Тесла је упозорио: „Садашњи извори енергије су непоуздани и трују нашу планету. Можда преживимо то тровање, али ће доћи дан када ће ти извори енергије пресушити.“

Неке добитнике Нобелове награде за хемију ће, кад-тад, прогласити као злочинце против човечности. Неминовно се завршава ера Рибе и хемије, а наступа епоха Водолије и чисте енергије. Тесла је био у праву.

Насеље Тесла у Панчеву.

Ех да је остварена Теслина визија бесплатне енергије, у Панчеву се људи не би тровали нафтним испарењима из рафинерије.

Доба тровања

Свако време носи своје време.

Историчари праве поделе по добима. Будући историчари ће уочити наше грешке, па ће одредити ово време. Назваће га – доба тровања.

Епоха Рибе је уздигла отрове. Када нечега има превише онда следеће епоха смањује и исправља грешке. У даљој будућности епоху Водолије ће назвати – доба чишћења.

Први хемичари су се често тровали због ограничених знања о хемијским процесима. Жртвовали су живот за науку, а њихови следбеници су тумачили записе и ређе се тровали.

Тада је хемијска наука погоршавала здравље појединцима, а сад су угрожени сви људи на свету. Од тровања се ретко умире, али свеprisутност хемијски разблажених отрова узрокује превише обољења.

Трактори омогућују масовну производњу јефтине хране, а испарења из нафте загађују ваздух и земљиште.

Некада је било – у сваком житу има кукоља, а садашња поколења не знају шта је кукољ, због тога што је истребљен. Пестицидима отрују инсекте, паразите, бактерије и коров како би се увећао принос житарица. Деценијама једемо затровану храну, која упорно трује и нас. Организам се токсикuje и оболева, а живот скраћује.

Најлакше се манипулише речима. Када и сељацима реч *пестицид* постане огавна, замене је са – *биоцид*. Тако лепше звучи, а исто трује. Над живим светом се врши геноцид да би се прехранио људски род, што нам се враћа као бумеранг.

У Чачку постоји пекара која се зове „Тровач“, али муштерије од мириса пецива не виде назив. Неко види и насмеје се, па ипак купује и ужива у укусу. Власник је барем искрен, па од зараде без гриже савести одгаја децу.

Баба не види добро и бере отровне печурке. Када је унук упозорио, бака рече: „*Не скупљам да једем, него за пијак.*“

Нормално је да шампињони попримају сиву боју, а на једној тезги су цео дан блиставо бели. Продавцу са суседне тезге није било јасно зашто не оксидишу, па је угледао како колега по шампињонима прска средство за отклањање флека. Пријавио је инспекцији, али тог тровача треба послати и код психијатра. Није нормално тровати људе. Да ли тај идиот има децу и има ли душу?

Лакше је спречити једну будалу него читаве индустрије у којима стављају превише конзерванса у намирнице.

Те хемикалије успоравају труљење, али када их једемо повећавају киселост организма. То поприма епидемиолошке раз мере и постаје неподношљиво, а старосна граница се спушта. Људи су и пре патили од реуме, гихта и артритиса, а сад пати и понеко дете.

Гихт је некада била болест краљева, а данас већина једе краљевски, па је гихт постао масовна појава. У телу модерног човека сакупља се превише мокраћне киселине, чији кристали повећавају болове. Ако би лав угризао ововременог човека, не би га појео, јер је превише кисео.

Кад се умре тело постаје кисело. Избаците намирнице које киселе организм, да не будете полуживи – полумртви.

Кафа је изузетан антиоксиданс и детоксиканс, али је због погрешне припреме постала бескорисна и штетна. Када је вакумирана месецима задржава мирис и укус, али није лековита. Сада нам је мрско да кафу печемо и мељемо, а некада је побољшавала здравље. Пронађите сирову кафу, испеците и сутрадан мељите, али не у електричном млину. Спремите количину за седам дана, јер касније губи лековитост. Пијте је без шећера у десет пре подне. Само тако је корисна.

Савремени човек се највише трује месом. Једно истраживање је показало да се трујемо деведест одсто. Можда су истраживачи погрешили, а да је и шездесет одсто то је више од свега осталог. Нарочито су штетни пилетина и ћуретина, зато што их тове концентратом у коме има хормона, антибиотика и млевених костију. У сточној индустрији се ништа не баца, па ни кости у којима има тешких метала. Тако ваћароши и пилићари себи увећају зараду, а нама смањују здравље.

У насељима трују комарце и инсекте из авиона и возила, па трују и нас. Маларија и свраб коже су смањени, али су плућа и кожа подложни разређеним отровима, који су довољни да инсекте убију одмах, а нас успорено.

Кожа је највећи орган. Поред осталих функција кроз кожу се избацује смеће које уносимо ваздухом, водом и храном, а сада и кроз кожу убацујемо отрове. Забавно је пливати у базенима, ипак проблем је што у води има хлора. Кожа се размекша, па хлор улази у тело, а слузокожа плућа се растапа од испарења хлора које удишемо.

Кожа је мека, а зуби најчвршћи. Стоматолози нам и кроз зубе убацују отрове у пломбама. Ка би зуби били здрави и бели, користимо пасте за зубе у којима има флуора. Зубари и родитељи уче децу да перу зубе, а они гутају флуор. Ако би одрасла особа појела целу пасту, можда би се отровала и умрла.

Стоматолози су напорно студирали и имају добру зараду, али због хемијских испарења краће живе од осталих медицинских стручњака. Током Првог светског рата хлор и флуор су коришћени као бојни отрови. Потпуно нехумано убијање су обуставили, а након рата нису уништили преостале количине, већ су их продавали за дезинфекцију воде и зубне пасте. Од тада почиње масовно погоршање здравља. Сад изгледа као се добровољно трујемо, а то нам је наметнуто.

Већ деценијама из путничких авиона засипају хемикалије. Пре неколико година су признали да је у току глобално тровање какво никада није постојало и коме се не назире крај. Трују нас, али нам објасне да је то за наше добро. Већина поверује у ту глупост. Апсурд је да они који одлучују о запрашивању атмосфере дишу исти ваздух или имају начине да се заштите.

Између ђубрета и смећа постоји разлика. Ђубре је органско, а смеће неорганско и само га човек прави.

Чак и на смећу се може зарадити – као да немају довољно свог смећа Швеђани га увозе, рециклирају, и остварују профит. Један савремени мислилац је схватио: „Данашња цивилизација само производи смеће.“

Брдашца смећа настају тамо где је човек, али и на местима на која људска нога још није крочила. Пластични отпад се уочава на сателитским снимцима острва усред Пацифика, који су донеле морске струје. Смеће је деценијама путовало са удаљености од десетак хиљада километара, па је и без присуства људи угрожен живот биљака и животиња.

Током осамнаестог и деветнаестог века није било организованог одвожења смећа. У великим градовима људи су масовно умирали од куге и колере. Ако би данас сакупљачи смећа штрајковали, градови би смрдели, а грађани би умирали од инфекција.

Кад су лекари у штрајку има мање сахрана. Почетком двадесетог века је било мало лекова, а Распућин је рекао: „Сваки човек у себи има лек, али више воли да се лечи отровима.“

Смеће нема само материјални облик. Савремена музика има фреквенције које слабе слух и здравље. Неприродни звук растреса сваку ћелију у организму.

Информативно смеће улази и кроз очи, а исти стрес узрокују вести које приказују несреће и љубавни јади из срцепарајућих серија. Сада су и мисли затроване, јер нам антидепресивима трују и мозак.

Некад се више плакало док се туговало или смејало. Сад је показивање емоција постало знак слабости. Не плачемо, па су неиспакане сузе отров за душу.

Схвативши процесе који се одвијају у телу Тесла је писао: „Када сам потпуно исцрпљен, ја једноставно урадим оно што и црнци, када природно заспу док се белци секирају. Разматрајући сопствени случај усудио бих се да поставим теорију да тело, мало-помало, нагомила одређену количину неког отрова и ја утонем у скоро летаргично стање, које траје тачно пола сата – у минут.“

У двадесетом веку је и црнцима одузето природно право на подневну дремку. Почели су као и белци да користе лекове за смирење. Стога су краткорочно мирни, а дугорочно раздражљиви и затровани, као и баш смирени белци. За фармацију је све црно-бело. Брига их баш што ће људи посавети од лека.

Хемијска средства за успављивање нас ошамуте, а од кошмарних снова се будимо у глуво доба. Дозе се повећавају, па смо ноћу полубудни, дању зевамо.

Због вишегодишње исцрпљености имунитет се смањује и настају болести које се лече са све више хемијских лекова.

У телу се све регенерише, али најбрже слузокожа желуца, за неколико дана. Превише лекова успорава обнову слузокоже, а смањено коришћења лекова би фармацији смањило зараду. Зато су смућкали врсту пластике, која се ујутру попије да заштити слузокожу. Пацијенти могу да користе још сувише лекова, а тровачи да имају још већи профит.

Данашњи човек је болеснији, јер је затрованији. Лекари често не препознају затрованост неким леком, и другим још више наруше здравље. На упутству за коришћење лекова штампају могуће контраиндикације, али је тај списак често већи од онога чему помаже и намерно је написан ситним словима. Превара!

Понекад лекари безуспешно мењају таблете, па објасне: „*Жао ми је. Али, за тебе нема лека.*“ Пацијент би се уплашио, а требало би да се радује, јер се неће више тровати.

Након намештања атласа наступа боље здравље. Лекари смањују и укидају лекове, а неко престаје да их користи и без знања лекара. Онима који су стекли навику гутања таблета то је необично и упитају: „*До када нећу узимати лекове?*“ Није им јасно да их више никад неће користити. Елем, после неколико година сасвим су уверени.

Код лекара треба ићи само када је живот угрожен. Такви пацијенти нису у стању да иду у медицинске установе, па хитна помоћ долази код њих. Нажалост, због саобраћајне гужве понекад помоћ стигне прекасно.

Самодеструкција људске врсте је несхватљива. Уз производњу оружја постоје и друге индустрије смрти – произвођачи хране и фармацеути.

Неко изврши самоубиство пуном шаком лекова, а медицина легално убије понеког пацијента. Енглеског Краља Џорџа је усмртио дворски лекар 1936. године, инјекцијом морфијума и кокаина. То је откривено педесет година касније. Иронија је да је лекар за успешно лечење добио титулу лорда. Какав медицински третман да очекују поданици, када су и краља убили. Можда због тога Краљица Елизабета није прогутала ни једну таблету.

Читам у новинама да је у Немачкој један лекар током вишегодишње праксе усмртио педесет седам људи, а можда никада нећу прочитати да је осуђен. Изузетно ретко неког осуде и тиме нам само замажу очи и ум. Као, брину за нас.

Србија је међу државама које немају много становника, а годишње се прода сто милиона таблета за крвни притисак и

срчане сметње, пет милиона разних антибиотика и преко два милиона за смирење и депресију. Влада Србије годишње распореди пет милиона евра за цитостатике, а то су отрови који не трјују само ћелије рака, већ и здраве ћелије.

Кажу – отров се држи у малим боцама, али отров је отров коликегод количине и коликегод разблажен.

Старијој пољацињи је у младости један италијански лекар поклонио нову врсту лека. У то време су и комунистички и капиталистички лекари изигравали хуманост. Када се пожалила да јој је горе и да повраћа, лекар је отео лек и бацио у канту за смеће. Касније је схватила да је то урадио да не би завршио у затвору. Фармацеутску индустрију не занима које је друштвено уређење. Преко лекара испитују нове врсте отрова на недужним пацијентима. Испитивања су вршили и војницима, свеједно да ли је Варшавски или Нато пакт, а такав пакт са ђаволом никада није постојао.

Лекови су постали тражена роба. Као да их нема већ превише, појављују се јефтине лажне таблете. Узорци се нуде на свакакве начине. У Прокупљу су узорке лекова за стрес и несаницу убацивали у поштанско сандуче. Ама, и поред наведеног броја телефона, полиција им није ушла у траг.

Од лажних лекова у свету годишње погине око сто хиљада људи. То наноси штету и фармацији, па их полиција штити, јер су закони на страни овлашћених тровача.

Када се са нечим претера, онда постаје претња здрављу. Појединцима је дозлогрдило и почели су да се супротстављају лекаrima. Једна жена је скупила храброст и одбрусила лекару: „Мене препусти мени!“

Други су суздржанији, ал' чим изађу поцепају рецепте. Кад следећи пут дођу, лекар их грди зашто нису ишли у апотеку, а пацијенти се чуде како су сазнали. Ни чистачице нити лекари нису роварили по смећу, већ су медицина и фармација умрежени интернетом. Њима није ни битно да ли се лекови гутају, него да се продају и увећавају профит.

Природни лекови не могу да се патентирају. То је разлог зашто фармацеутска индустрија ствара нове хемијске формуле. Довољно је да се избаци или дода неколико молекула да се патентира нова врста лека, као да их нема милион врста.

Биљку русу су прогласили отровном, јер је баш лековита. Тако је и са многим другим лековитим биљем, да им природа не би конкурисала.

Једна госпођа је уредно ишла у апотеку и подизала лек, али га није користила. Здравље се побољшало само од себе, а лекар је охрабрио: „Ето како лек добро делује.“

У болницама медицинске сестре контролишу гутање лекова. Лекари задужују чланове породице да у кућним условима додају болеснима, па тако упорно трују своје најмилије.

За заборавне су измислили звучне аларме, који подсећају на таблете и кутије са преградама да их прецизно распореде. Једно и друго продају у апотекама, а болесници троше новац и играју се као деца са шареним бомбонама и кутијицама.

Има и превише одговорних, који се плаше да не пропусте неки лек, па ујутру попију све који су за тај дан. Таква хемијска смеша је изузетно отровна, зато понеко мора у хитну помоћ на испирање желуца.

Водовод је измишљен пре неколико хиљада година. То је, неспорно, цивилизацијска тековина, па су кроз векове мењали материјале за цеви: дрво, опека, олово, бронза, азбест и разне легуре, а данас су у моди пластичне цеви.

Некада је из природних извора било довољно квалитетне воде, ипак током двадесетог века градови су нагло нарастали. Од тад воду узимају из загађених река, пречишћавају и убацују антибиотике и хлор, а у неким државама и флуор.

У води има минимално бактерија, паразита и вируса, јер их трују хемикалијама. Проблем је што успорено трују и нас, а време ће показати како пластичне цеви реагују са хлором и да ли штети организму.

Теоретичари завера тврде да хлор погубно делује на хипофизу, која је централни компјутер у мозгу, а утиче и на вољу. Увек постоје разлози за устанак, бунт или револуцију. Сада је воља утучена, а отпор неправди смањен.

Бог нам подари слободну вољу, али злотвори је одузеше. Ако завера постоји, дубоко је закопана. Можда никада нећемо открити праву Истину.

Вода из водовода је јефтина, али стотине милиона људи купује скупљу флаширану воду. Некима ни та вода није чиста, па купују дестиловану. Таква вода је најкориснија, зато што нема биолошких ни хемијских штетних састојака, али произвођачи и њу трују флуором. Можда ипак није теорија, него ера.

Потреба за водом је непресушна, ма потреба за лепотом није неопходна. Али већина жена се улепшава шминком и козметиком у којима су разни отрови – триклосан, формалдехид, цинк оксид, парабени (метил, етил, хептил, пропил и бутил), силосан, пропилен гликол, пропеланти (бутан, изобутан и пропан) и циклометикон. Жене никад нису чуле за ове отрове, али сваки дан их наносе на кожу. Антиперспиранти садрже алуминијум који спречава знојење, па стога токсини остају у телу.

Савремена жена током живота из козметичких препарата кроз кожу унесе у просеку двеста педесет килограма отрова, а током интимних односа трују вољене мушкарце са десетак килограма. Момци и мужеви желе да угоде лепшем полу, па се посипају парфемима, а неки се и шминкају. Женственост и мушкост се преплићу, а разум се губи на уштрб лепоте.

Девојке и жене су због шминкања лепше, али оболевају и рађају болесну децу. Козметички отрови изазивају мучнину, повраћање, главобоље, алергије, осип, дерматитис, губитак косе, хормоналне поремећаје, болове, убрзано старење, лоше памћење, паркинсонизам, неплодност, гојазност и канцер.

Ако је цена лепог изгледа губитак здравља и живота, онда је лепота погубно прецењена.

Схвативши колико је козметика опасна, поједине жене на кожу стављају само оно што може да се поједе.

Његош – *„Чашу меда још нико не попи док је чашом жучи не загорча.“*

Здравље је у горчини. Сирово поврће је горко, али се не осећа кад се једе с другом храном. И природни лекови су токсични, али их повремено треба уносити у мањим количинама, како би организам стицао отпорност.

Маслачак горчи, ипак сваки дан треба појести три цвета како би се чистила јетра. Дијабетес се излечи с петнаест стабљика дневно. Цветови маслачка ометају љубитеље травњака, стога купују специјалне алатке да га искорене или трују отровима, који не штете трави. У многим државама маслачак уништавају, а Грци, Италијани и Словенци га једу, јер сакупља токсине да се избаце из тела.

Земљорадници су раније били отпорнији, а данас су због пестицида болесни. У прехранбеној индустрији радници праве храну коју не једу, јер знају шта стављају унутра, а користе оно што други збрчкају.

У детињству сам појео стотине црва у трешњама. Данашња деца једу трешње без црва, а отрови којима се трешње прскају нагризају им црева.

Глисте су земљишту потребније од нас, јер трујемо тло, а за сада немамо резервну планету. Оно што називамо плодна земља, затровали смо неколико метара у дубину. У древно доба људи нису знали да се налазе на планети, али су је поштовали и називали – мајка земља.

Сада су кухиње све чистије, а због дезинфекционих средстава организам све затрованији. Било би здравије да се чисти јабуковим сирћетом, као некада.

Колико год се пазили од тровања храном, ипак се догоди. Људи ми причају да након намештања атласа лакше подносе тровање, а тако се и мени дешавало.

Жене су одговорне према свом животу и здрављу и брину о онима са којима живе. Проверавају и пореде информације које добијају, али су често збуњене о утицају млека и млечних производа. На интернету траже Истину да би донеле исправну одлуку. Кад укуцају – штетно млеко, сатима читају научне доказе. Па укуцају – корисно млеко и након неколико минута схвате да су то лажи, које пласира млекарска индустрија.

Док жена баца сир, муж узвикну: „*Не! Скупо сам платио*“, а жена смирено одговори: „*Отрови су скупи.*“

Пре двеста година су изумели рафинисани шећер. Декларисали га као отров, па у апотекама продавали у малим количинама. Сада се шећер користи неограничено и трпа се свуда. Истина је да се од шећера нико није отровао, али је и Истина да угрожава здравље.

Ако у телу има тешких метала онда бактерије и паразити беже дубље у ткива и кости. Због тога настаје чак и леукемија, јер се крв ствара у сржи костију.

Америчка агенција за храну и лекове доноси одлуке о намирницама и фармацеутским производима. Сваког дана издају дозволе, па само понекад забрањују оно што није за људску употребу. Нажалост, често су под већим утицајем моћних произвођача (неки Мита и нека Корупција), него закона. Сви причају о фармацеутској мафији, а углавном су исте главоње власници прехранбене и фармацеутске индустрије.

Поред свих контрола људи се све више трују. Због превише хемије у претходним деценијама јетра се још увећала. Али, и поред величине, све се теже бори с хемикалијама.

Најбоље је не тровати организам. Ипак данас је немогуће избећи свеопште тровање из ваздуха, воде и хране. Кад је намештен атлас организам се лакше детоксикује, а то је један од десетине разлога због чега и здрави треба да га наместе.

И доба товљења

На рођењу је Бог свакоме дао брдо хране. Ко брже поједе брже се враћа на онај свет. Товљење је почело код прапредака, ето сада смо све дебљи и од детињства себе терамо ка гробу.

Кинеска пословица – *Човек себи копа гроб зубима.*

Данас се просечно живи седамдесет пет година, а за то време се поједе седамдест тона хране и попије осамдесет тона течности. Беба би се уплашила када би знала да ће током живота појести и попити гомилу величине једноспратне куће, тежине сто педесет хиљада килограма.

Преждеравање је постојало и пре него што је проглашено за смртни грех. Због преједања се јетра увећала, а то је узрочна грешка која је другим органима пореметила анатомска места. Десни бубрег је спуштен, десно плућно крило смањено, а срце се подигло. И поред тих неправилности тело функционише, али од измештености атласа – не може.

Од давнина је постојала реч – чревопреждеравање, а сад нам мозак застане како би схватили мудрост наших давних. У тим временима та појава је била баш ретка и сматрана као болест.

Не би био проблем да се јетра само увећала, већ је и отежала. Стога фетус спава десном страном наниже, а матица врши притисак на десну страну главе и на десно раме, па се атлас формира на лошем месту. То је највећа грешка људске врсте. Проблем се наставља кроз живот, јер смо ми једина усправљена врста. Гравитација уврће тело да би сензори за равнотежу у средњем уху били хоризонтални. То нам омогућава усправан став, ипак цена која се плаћа су болови и обољења, као и новац за лечења.

Ове Истине се могу уочити на милионима снимака фетуса и десетинама милиона снимака кичме, али нико не види и не схвата да је то због измештеног атласа.

Неколико месеци пре рођања, атлас се накреће на десну страну и заокреће десном страном уназад. Али најгора врста измештености настаје у детињству. Од ударца у чело или дно потиљка, лобање проклиза и атлас се нагне унапред и помери уназад. Пре мене нико није знао за то, ни да су то најгоре врсте измештености.

Од тих измештања атлас гњечи почетак кичмене мождине и нервус вагус. Поред осталих функција, одатле се шаљу сигнали за пробаву хране. Када је атлас више нагнут настаје поремећај метаболизма и гојазност. Због преједања и измештеног атласа сад је све више гојазне деце. Претерана тежина оптерећује кости и згобове, што им успорава развој.

Раније се нису сви бавили спортом, а већ стотину година је обавезни део школских активности. Ударци у чело су чести, при чему настаје већа нагнутост атласа и поремећај варења.

Понеком се допадају гојазни, па дебљина није за свакога естетски проблем, али је свакоме здравствени проблем. Светска здравствена организација је гојазност прогласила као најопаснију хроничну болест. Због веће тежине могу се покренути разна друга обољења, чак и инфаркт срца.

Док једемо углавном седимо. Можда су због тога те речи сличне – седи, једи.

Понеко једе и ако га не терају. Крије се од укућана и жваће у потаји. Зов фрижидера је јачи кад се желудац прошири.

Понеком није довољно да једе само по дану, него и ноћу. Има и оних који месечаре и ждеру, а ујутру се чуде ко је појео клопу из фрижидера. Баш је толика тајна да ни сами не знају. Не могу се суздржати и правдају се: *„Да није добро јести ноћу, не би било сијалице у фрижидеру.“*

Након намештања атласа месечарење се смањује или не стаје, а смањује се и обим струка.

Изгледа као да храњење и дрогирање немају сличности, али прождрљивост је најгори облик наркоманије. У неким земљама дебљина је знак богатства и плодноси, а други народи сматрају да је некултурно бити дебео. Све има крајности. Има и оних којима је досадно да једу и тако да губе време, јер желе да раде нешто корисније.

Тесла је био висок, а имао је шездесет четири килограма. Радио је по двадесет сати дневно и није био уморан, а премор је осећао само када је радио неколико дана без сна. Уживао је у храни, али се није преједао. Енергију за рад мозга је добијао из вискија, јер има много глукозе. Свакога дана би попио пола литра, али није био пијан зато што је пио по један гутљај.

Увек сам имао седамдесет килограма, а од када ми је намештен атлас шездесет пет. Од Тесле сам мало нижи и тежи, па сам у односу на њега гојазан.

Стручњаци износе разне аршине колико треба имати килограма, али већина се у то не уклапа. Када се атлас намести тело постепено поприма тачну килажу, па процене стручњака више не вреде.

Буцмасти завиде мршавима, ипак им се ругају да личе на глисте. Мршави нису мршави, него су потаман.

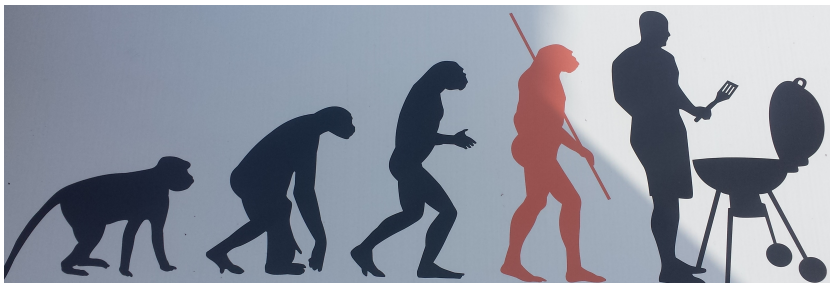
Уживање у укусу се претворило у сулуду страст за храном. Одувек једемо да би преживели, а од старог Рима да би уживали. Римљани су се преједали, па повраћали, како би могли још да мљацкају и уживају. Животиње не повраћају од тог што претерано једу, већ што понекад нађу загађену храну.

Римски кројачи су узимали мере дебелим сенаторима, а савремена конфекцијска индустрија не зна за кога шије. Стога користе латинска слова: XL, XXL, XXXL ... Те скраћенице су од енглеских речи, али дебљину не могу скрити нити скратити.

И пре римских оргијања је постојао фетиш који еротизује храњење вољене особе. Сада се та настрана појава назива – фидеризам, од енглеске речи – feederism. То је однос две особе хранилац-товљеник, а углавном мушкарац тови жену. Када пронађе девојку тежу од сто педесет килограма, ожени је и почне да јој приноси храну. После неколико година мученица достиже терет од двеста педесет килограма, а љубавници више не могу да упражњавају вођење љубави – sex. Још неколико година мршавко милије њено сало и ужива. Жена се тешко разболи и умре, а хранилац тражи нову жртву.

Све је више товљеника који сами себе тове. Гојазност је постала толико уобичајена да витки изгледају мршаво. Светска заједница буцмастих постаје све већа, а глобална продаја хране и текстила расте.

У Манчестеру је настала текстилна индустрија, којој су потребни товљеници да би се увећавала зарада са сваким квадратним метром тканина. Слова X не може понестати, па XL (extra large – проширена величина) постаје XXXXXXL.

Седи, једи. Седи, једи.

Поред утовљених витки изгледају као да су превише уски, па купују витамин Б, па се гоје, па им стомак гура срце, па узимају лекове за срце, па за желудац, па за колена. А све је почело од безазленог витамина који се може купити без рецепта.

Лекари нису криви за епидемију гојазности, али не упозоравају да витамин Б покреће гојење, јер им дебељуце постају муштерије (пацијенти).

Као да витамин Б није превише, пекари стављају квасац у тесто, јер се хлеб тако меси хиљадама година. Од квасца тесто нараста, па нараста и људско тело, али не увис већ у ширину. Муштерије су све дебље, а квасац је гљивица од које настаје дијабетес.

Корисне и штетне бактерије и паразити једу храну коју једемо, али не једу нас. Гљивице не праве разлику, па једу све. Хране се и здравим ћелијама, стога им није место у људском организму. Понеком се уселе и у мозак, па покрећу Алцхајмерову или Паркинсонову болест.

Милионима година инсекти и животиње једу храну из природе и опстају, а у природне процесе се умешао једино човек. Храна је постала смеће, а људи канта за смеће. Жене поједу вишак хране да се не баци, па се и од тога гоје. У свету се годишње произведе четири милијарде тона хране. Али, и поред штедљивих домаћица, баци се тридесет четири милиона тона.

За производњу намирница годишње се троши триста милиона тона нафте и још толико за производњу пестицида. Због бацања хране, део тога је узалудно искоришћен, а станиште је додатно затровано. Ако тако наставимо угрозићемо опстанак и нама и осталим бићима.

Људи више једу, па отежају, а онда још више једу да могу да носе вишак тежине, а онда не могу да ходају, а онда седе, па леже. А човек лежећи не може ни да сере као човек.

Животиње миришу свој измет, али ми не морамо како би схватили да смо јели покварену храну, довољно је погледати. Ал' пустимо воду како не би смрдело и наставимо да уносимо лошу храну.

Гојазни се теше да им је вишак сала потребан док су болесни. Убод комарца је усмртио грмаља од сто педесет килограма, тежина му није помогла. Буцама је боље да стешу сало.

Када је Месец у транзиту кроз сазвежђе Бика, људи имају потребу да више једу. То се догађа сваког месеца, а траје два и по дана. Произвођачи хране примењују савете астролога, па убирају више новца. Гурманима би било корисније да прихвате савете које им предлаже атласолог. Од кад је атлас намештен центар за варење није притиснут и гојазни почну да мршаве, а сало се брже топи ако примене савете у вези исхране.

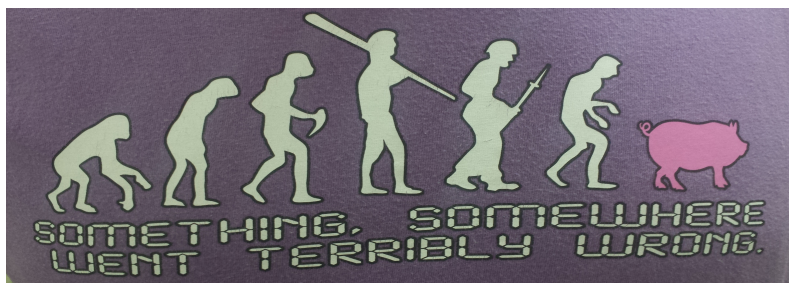
За храну треба највише новца. Након намештања атласа гојазни постају тањи, па новчаник дебљи.

Животиње имају добро чуло мириса и лоше чуло укуса, а код људи је обрнуто. У индустрији хране се користе хемикалије које појачавају укус, и тако је створен накарадни укус савременог човека.

Неко је давно схватио: „Свакој болести, ко год да је отац, храна је увек мајка.“ Сад знам да је измештеност атласа отац скоро свих болести. Храна је мајка која нас додатно разболева, а лекари су као деца која не маре за своје поступке, па нас лековима докрајче.

Гојазни господин се ухватио за масне наслаге, па запомеже: „Види какав сам, као вепар.“ Девојка, која није превише дебела, саму себе кори: „Баш сам се усвињила.“

Кинези су хиљадама година селекцијом створили неколико врста свиња које нису гломазне, а у претходних сто година су настале дебље расе. Модерни човек је усвињιο и свиње.

Нешто је негде пошло погрешно.

У неколико претходних деценија више не командује мозак, већ желудац. Месо, млечно, шећер и пшеница су нам наметнути. Кад саветујем да се та храна избаци из јеловника, људи питају: „Па шта да једем?“ Мисле да без тога не могу преживети. У ствари је супротно, од тога се живот скрати. Других намирница има у изобиљу, а оне су укусније, здравије и јефтиније.

Поред осталих савета, главни је – **ЈЕДИТЕ МАЊЕ**. Сада се једе неколико пута више него што је потребно и нормално. **Обуздајте се!** То није ваш нагон, већ је наметнут од оних који профитирају на вашој дебљини и болестима. Данас је паметније гладовати, него се тровати храном и бити гојазан.

Мајке воле своју децу највише на свету, а хране их пилећом џигерицом која је препуна токсина.

С храном нема зезања. Премда, ево три афоризма која је измозгао сатиричар Митар Ђерић.

„Морам да једем пужеве. Брза храна убија.“

„Забрањено воће се чешће прска.“

„Ови што су на дијети – што су лакши, све су тежи.“

Збијам и ја шале, али не могу прићи Митру, ни по стасу ни по гласу.

’Ај баш да пробам – Живот је лакши кад је човек лак.

Афоризми се заснивају на иронији, а у Митровом случају иронија је да није лак, већ је тежак сто тридесет килограма. И над попом има шаљивџија. Тек неки шалин Митра назва Лаки. А сувишни терет некако пристаје Лакију, висок је и људина без све шале. Митар се не сатира од хране, него му је атлас био поприлично нагнут. Од када сам му наместио, постао је вицкастији.

„Не љутите се на друге. Крив вам је атлас.“

„Не исправљајте криву Дрину. Исправите атлас.“

„Атлас ти крив – краће си жив.“

„Господар пршљенова – Пеђа атлас.“

На интернету сам пронашао емисије у којима Славко Зеџ прича о храни. Славко је са осамнаест година израстао високо, али је био мршав и више је личио на глисту него на зеца. Тада је пожеleo да буде првак света у боди билдингу и почео је свакога дана да записује шта поједе. Жеља му се остварила и неколико пута је победио на светском одмеравању мишића.

Поред тренирања, Славко је стекао фигуру тако што је неколико дана пред такмичења јео по четрдесет куваних јаја са још мало поврћа. Данас је загазио у пету деценију и постао је стручњак за исхрану. Више се не такмичи, ипак и даље највише једе кувана јаја. За оне који не схватају шта да једу, најбоље је да се угледају на Славка или на зеца који поједе шаргарепу, па читав дан весело скакуће.

Мајкл Тајсон је био светски шампион у супер тешкој категорији. Када је његова жена почела да једе сирову храну, морао је и он. После две године је изјавио: *„Осећам се одлично. Кад сам сазнао какве сам прерађевине уносио, није ме чудило што сам био тако луд свих ових година.“*

Тешкашу је лакше да кривицу навали на друге: *„Била ме мама ако нећу нешто да поједем“*, а када се ожени жена га не боксује, али се правда: *„Иста је као моја мајка.“*

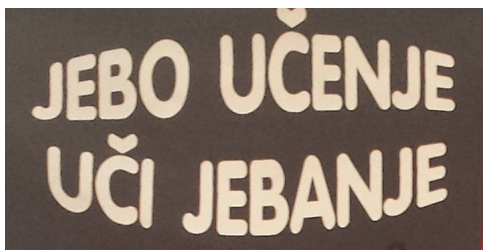
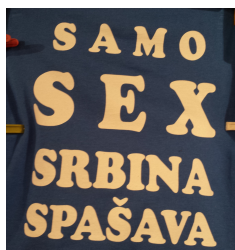

Седи, једи. Седи, једи. Седи, једи...

Мање седи и мање једи, а више јеби. Опа бато, или што би се на енглеском рекло – оops. Жаргони се изговарају, ал' се не пишу у озбиљним књигама. Вођење љубави би било лакше без громаде на себи, ма то је један од разлога због-зашто покушавам да напишем озбиљно-смешну књигу.

Џорџ Бернард Шо – *„Мој начин збијања шале је да кажем Истину. То је најсмешнија шала на свету.“*

Без секса не би било ни нас. То је природна потреба, па би зато озбиљност на ту тему била смешна. Ипак, убрзани начин живота скрађује време и за сексање (или што би се на сочном србском рекло – јебање), па и од тог нам се погоршава психо-физичко здравље.

Између хране и здравља многи бирају храну, а има и таквих који су више опседнути уживањем у укусу него у ждерању.

Ипак, изазов је жесток, па је мало гурмана који су успели да остану витки.

Често ме питају шта једем, јер сам баш мршав. Зачуде се када им кажем да сваки дан једем по двадесетак пута. А буде им јасније кад објасним да једем по један залогај, али у подне седнем и поједем колико могу. На то ми само један човек рече: „Тако и ја једем – на доват.“

Наши прапредици су живели у природи и хранили се оним што до'вате или уберу, а ако шта улове тад су и роштиљали.

У једном оброку треба појести колико може стати у желудац, а понеко поједе по три пуна тањира. Да би знали колико може стати у ваш желудац, спојите шаке у облику тањира. Ето толико, али проблем је што се још у детињству неком желудац рашири, па нема осећај ситости. Па једе, па ждере, мљацка...

Док је трајао Други светски рат није се знало када ће се завршити и прављене су резерве хране. После десетак година конзерве су поклањали сиромашним народима, ал' таква храна је мртва. Американци су исказали хуманост, јер глад не пита ни болест не пита, него наступа од затрованих шунки.

И наш народ је био исцрпљен и сиромашан, па су јели коприву, зеље, кукуруз, кромпир, печурке... Били су мршави, ама здрави. Током педесетих Тиле се приклонио НАТО пакту и зато су стигле америчке шунке од којих су почели да оболевају.

Не желим да увредим Американце, али балкански смисао за хумор је блесав. Понеки каубој је као слонче Дамбо, па када умре не могу да га изнесу кроз врата, него кроз прозор.

У осамнаестом веку мушкарци су носили обућу са високом потпетицом да смање болове у леђима, а моду су промениле жене. Баш им је сметало да мужеви доминирају висином. У деветнаестом веку су почеле да носе штикле, а мушка потпетица је смањена. Тако су нанеле штету себи, али и мужевима, јер им се у доњем делу кичме исправља лордоза, па им се повећавају проблеми простате и потенције.

Женама се од штикли повећава лордоза и поред пршљенова се смањују сигнали ка органима за варење и плодност. На штиклама изгледају лепо и витко, ипак касније због изражене лордозе постају дебеле. Вишак килограма доводи до депресије, коју покушавају да утоле храном. Мода се мења, а гојазност је трајна.

Некада смо по закону морали знати крвну групу, а сада је крију од нас. Најбогатији мењају законе који им смањују зараду. Сви морају да једу све, како би се произвођачи хране обогатили. Њима није у интересу откриће исхране по крвним групама. На несрећу, та промена закона је погубна.

Изирајте штетни закон и некако сазнајте крвну групу, да не би јели намирнице које вам наносе штету и тежину. Један утовљени је тако себи спасио живот: *„Да нисам направио реформу у исхрани, већ би био на небу, односно под земљом.“*

Доба се мењају, па се додаје и понуда у радњама. Док се шетамо омамљују нас: брза храна, фитнес, роштиљ, ресторан, теретана, хиропрактика, ординација, пилатес, сладолед, јога, апотека... Изгледа као да је све у реду – ред товљења, ред мршављења, ред лечења, а све се плаћа. А било би боље одолети укусу хране и прождрљивом добу.

Сада морамо имати стотину филтера за храну и Истину, па одбацивати све што наноси штету. Данас је навала велика, стога је неопходна тријажа хране и лажне понуде.

Када лекари не знају зашто смо болесни онда кажу: *„То је теби вероватно од грамаже.“* Није вероватно, већ је сигурно од вишка килаже.

Жена у шали каже мужу: „Угој се мало, да не морам да ти пеглам одећу.“ Муж схвати озбиљно, па се утови. Мужеви могу да се гојазне како би жене изгледале витко, а жене увек имају проблем с вишком килограма.

„Мујо, јесам ли дебела?“

„Пусти бона, сутра ћемо се свађати.“

Постоји прећутно правило да се сестри, девојци или жени никада не сме рећи да је дебела. Е, за њено добро, прекрши то правило. Биће љута неколико месеци, па ће се захвалити када буде мршавија и здравија.

Балканци очас посла промене значење речи. *Поправила* се тридесет килограма, а кад дебелуца смрша двадесет кила, онда кажу *ослабила* или *издувала се*. Које угодити? Па себи.

Нормално је да нормални мушкарци гледају жене, па да им поглед привлаче оне витке. И ја гледам витке „рибе“, а од скора сам почео да загледам и мачке. Док нисам путовао по свету, мислио сам да су мачке свукуда сличне, али сад видим да нису. У Риму су мршаве, у Истанбулу су гломазне, у Будимпешти су некако масне и подебље, у Чикагу и Торонту као да су надуване, а у Москви и Београду су нормалне и разигране. Хтели-нехтели кућни љубимци једу оно што им власници дају, па постају њихова слика и прилика, по изгледу и болестима.

У градовима трују пацове, а мачке и псе луталице су до скора сакупљали и убијали. Данас су мало хуманији, а према нашој врсти све нехуманији. Они који обезбеђују воду и храну све су забринутији због превише људи, па покушавају да обуздају множење човечанства. После ратова се рађа више деце, а након Другог светског рата пораст је био већи него икада.

Тај нараштај су назвали – бејби бум генерација. Сексуална револуција је претила да изроди бум-бум генерацију. Зато су наметнули антибеби пилуле од којих жене све више гојазне, па постају сексуално незаинтересоване и непривлачне.

Природно стање жена је да у младости неколико пута буду као лубенице – слатке и округле.

Када заврше са рађањем почињу да брину о деци, а то је напор од кога су поново витке и згодне. Ипак, наше сестре и мајке се неприродним антибеби пилулама трајно угоје и од дебљине постају и болесне. У трудноћи је неколико месеци само стомак увећан, а од пилула се трајно увећава читаво тело.

Сало не може заменити радост као када у материци носе нови живот, па од вишка сала постају депресивне и нервозне. Мужеви се склањају, а љубав се гаси.

На једној прослави домаћин је обезбедио довољно печења за госте. Када су сви завршили са јелом, један буцмасти је привукао овал са месом и једе ли једе. Не зна да се заустави. Гости су га посматрали, а када је схватио да претерује узео је комад меса и, гурајући у очи, повикао: „Ево. Једите. Једите.“

Каже се – једе очима. Храна изгледа све лепша, а њена вредност је све гора и опаснија. На читавом свету од десетине хиљада телевизија, неколико стотина је намењено гурманима. Жврњају и они што гледају спорт. Боље је да нешто тренирају.

Гојазни су заробљени у свом телу. Препарати за мршављење краткорочно смањују килажу, али дугорочно и због њих постају све дебљи. Колико пута се зарекну да су од сутра на дијети, а то се олако преправи у мало-сутра. Кога то лажемо? „Два дана једем салатице, па трећи дан поједем за следећих седам дана.“

Најбоља и најздравија дијета је гладовање.

После напорног дана се опуштамо уз разне грицкалице и телевизор. Док је мозак омамљен руке саме трпају све и свашта у уста. И у биоскопу једемо, па ако је филм лош, бар су кокице укусне, а паковања све већа.

Мало помало, кило по кило, за неколико година се сакупи сто седамдесет килограма. Тако је и с младићем кога су родитељи придржавали кад су лекару казали: „Он је наш највећи и најтежи проблем.“

Чланови породице помажу отежалима да лакше носе терет и тако оптерете своју кичму. За покушаје одвраћања од товљења измишљају се свакакве глупости. Гојазнима операцијом одстране већи део желуца ил' им убаци интрагастрични балон. Како ли само успевају да пластичну лопту тако назову. Или су паметни ил' тиме збуне дебелуце да скупо плате лопту.

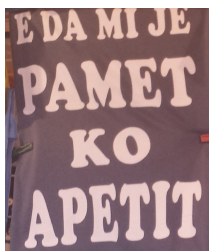
Уврежено је мишљење да утовљени имају добру нарав, а они не виде вагу од стомака, па су нервозни, па се мере кројачким сантиметром. Немају вагу да се не би изнервирали, као што неко избегава да мери крви притисак, јер се од помисли узнемири и притисак се повиси.

Постоје мршави којима ноге отичу. То нема везе са гојазношћу, ал' лекари кажу да је то „пушачка“ нога. Када пацијенти кажу да никад нису пушили, онда их лече са још више лекова. Биће да ноге отичу због отрова из лекова. Када се избаце све таблете, након неколико месеци ноге више нису надуте.

Једна пунија госпођа је на интернету тражила рецепт за тарту, па се појавио **HumanUP**. Неко има среће док лута од рецепта до рецепта. Неколико месеци након намештања атласа, дама се захваљује: „Вратила ми се девојачка килажа.“

Од када атлас не гњечи центар за варење већини се смањује килажа. Поред свега што плаћамо, за храну се издваја највише новца. Једите мање годину дана након третмана, па ћете сачувати више него што сте платили намештање атласа.

Свако доба има свој почетак и крај. Тако ће бити и са добима тровања и товлјења. Будућност ће одредити када ће се завршити ово мучење, а следеће доба се већ може наслутити – доба уздржавања.

Храна сахрана

Храна омогућава да живимо, али нам и скраћује живот.

На организам слично делује и кисеоник. У ћелијама добијамо животну енергију горењем хранљивих честица помоћу кисеоника, ипак избачени електрони оштећују генетски запис, па скраћују живот ћелија. Када би процес оксидације био спорији, успорила би се и регенерација, зато би могли живети неколико стотина година.

Већина мишића служи за покрет и рад, а мишићи на врху и дну стомака за дисање и пробаву. Изгледа као да дисање и варење немају међусобног утицаја.

Али, осим удисаја и издисаја, дијафрагма помера унутрашње органе, па тако олакшава варење хране. Мишићи на дну стомака празне дебело црево и омогућују оргазам.

Сексолози нису специјалисти за пробаву, ипак знају да је срање блажи облик сексуалног ужитка.

Некад су се старци хвалили: „Док могу да стиснем шупак гаће нису говнаве, а певац може још да наскаче.“ Ако не капираш слушај Балашевића, песму о страшном петлу.

Сваки део тела је важан и има своју функцију, па и чмар. Када неки певац закукуриче у глуво доба ноћи, почну и други. Сутрадан су мештани поспани и мрзовољни. Певац заврши у чорби или му домаћин свако вече ставља маст у шупак. Зато не може да поје кад му време није, а домаћин се не замера са комшијама.

Душко Радовић – *„Они који више угађају себи него својој болести, умиру зато што воле да живе.“*

Храна, па сахрана. А ми се хранимо и на сахранама. Бре, покојном ће бити покој души и без нашег ждрања на гробљу.

Неко жели много да једе и дуго да живи, али не може једно са другим заједно. Оно што прија то полагаано убија. Има и оних који знају које их намирнице муче али воле да их једу, па пре него што се наждеру узму лек за желудац.

Турска пословица – *Ко мање једе, дуже живи.*

Србска пословица – *Што мање једеш, дуже ћеш јести.*

Некада се певало – *Суве шљиве и ораси, ми смо дико сиромаси.* Сиромашни су јели мање и били здравији од богатих. Данас на свету више људи умре од преједања, него од глади.

Очување живота је најважније, а свака врста има свој начин заштите. Покорица на грожђу и шљиви је обложена беличастом наслагом, која уништава бактерије и гљивице. То је природна хемикалија која постоји милионима година, а хемичари је назвали – ресвератрол.

У претходним деценијама мислимо да је та скрама од пестицида, зато је трљамо с воћа. Ма то је грешка. Ресвератрол је изузетно користан антиоксиданс, јер штити кардиоваскуларни систем и смањује масна ткива.

Вештачку хемију сперите водом, али природну хемикалију не склањајте, да би били здрави и витки као наши преци. Сад је све затровано, па и намирнице. Зато многи избегавају воће и поврће или их термички обрађују. Ама, и то су грешке. Воће и поврће су најважније намирнице и довољно је опрати их млазом хладне воде. Пестициди се не могу отклонити топлотом. И још горе – због грејања постају канцерогени.

У соковима нема воћа, а пију се превише зато што је укус хемије бољи од природних укуса. Неко никад није пио алкохол, али има цирозу јетре, јер сваког дана пије кока колу.

Енергетски напици су опаснији и од пива. У западним земљама алкохолна пића продају у посебним продавницама, али

пиво свуда. Убеђују нас да пиво није алкохол, већ храна, па се и због тога гојимо и оболевамо.

Гликемијским индексом се означава колико која намирница или напитак подижу ниво шећера у крви. Шљиве и ораси су при дну те листе, а пиво је у самом врху. Државне институције знају за ове научне доказе, али их то не интересује. Једни нас разбољевају, други лече, а држави је једино битно да сви плаћају порез.

У продавницама трговци намерно стављају жвакаће гуме и слаткише у ниво децијих очију. Када их угледају деца пружају руке, а ако им родитељи бране почињу да цврче. Мама и тата им додају да би их смирили и избегли непријатне погледе муштерија и лукавих трговаца.

Рафинисани шећер је баш опасан, а хемичари су изумели и горе – аспартам, који се ставља и у жвакаћу гуму.

Још пре сто година Тесла је указао на штетност жвакаће гуме. Ензими из пљувачке се потроше, па их нема довољно за варење хране. И зуби се брже кваре, али је важније да из уста не смрди. Све је то „жвака за лудака“.

Лекари упозоравају: *„Не сме месо због карцинома; Не је-дите масно ни јаја због холестерола; Не сме слатко због дијабетеса; Не сме превише слано због крвног притиска...“*

Једна бака ми рече: *„У детињству сам бежала од тетке, јер ме је терала да једем јаја пржена на масти. Драже ми је било да једем јаја која је мама пржила на сунцокретовом уљу, ал’ сада знам да ми је уље упропастило желудац.“*

Уобичајено је да се преједемо поподне или увече, а тада желудац најмање ради. Током развоја наше врсте највише се јело у подне. Зато у то време желудац најефикасније вари, па тад треба највише појести.

Сада су људи збуњени и не знају кад и шта смеју да једу. Кажемо – Кинези једу све. Не баш. Једу свашта, па и псе, али не једу млечне производе и пшеницу. Зато су здравији од нас.

Истина је да не знамо шта има у храни и какве опасности вребају. Као додаток намирницама највећу штету по здравље наноси натријумглутаминат. Има ознаку Е621, али потрошачи не знају шта значи та шифра. Од њега је храна укуснија и штетнија. Има га чак и у такозваној здравој храни. Од те хемикалије настаје и шећерна болест, али и вишак тежине и мањак расположења, изражен депресијом.

Супе из кесице су препуне натријумглутамината. Мајке су срећне када деца поједу супицу, а то смеће се не може назвати храном.

Двеста хиљада година јели смо прстима. Тако и деца воле, али мајке не воле да перу флеке. Штета, јер се кроз прсте

наша енергија повезује са енергијом хране. Мудраци тврде да није важно шта се једе, већ шта мислимо о храни. Сад хемија умањује размишљање и рационално одлучивање.

Укусне пљескавице се једу по читавом свету у десетинама хиљада Мекдоналдса, а укус је од азотдикарбонамида који доказано покреће канцер. Савремена прехранбена индустрија је постала индустрија смрти. Не може нас излечити ни читава фармацеутска индустрија, а обе имају огромну зараду.

На живинарским фармама кокошке треба стално да носе јаја. Зато их хране нечим што спречава да се расквоцају, а то „нешто“ у пилећем месу и јајима једу и жене, па не желе да рађају. У биљним и животињским заједницама све је подређено очувању врсте. Људска популација се нагло увећава, а они који брину због тога, покушавају да обуздају тај бум. Пробали су и ратовима, али су постигли супротне ефекте. Сада покушавају затрованом храном, која умањује плодност и убија.

Човечанство се брже множи него што расту извори хране. У живинарској индустрији тове пилиће храном у којој има превише хормона раста. Кад у људском телу нађу вишак хормона, лекари праве грешку и препишу лекове за штитну жлезду, па тиме само наносе још већу штету. Од додатне хемије штитна жлезда још више оболи, а онда додају још веће дозе лекова.

Животиње не једу загрејану храну, ал' је људска врста од настанка користила ватру да би олакшала жвакање. Пећински човек није знао да топлотом сузбија бактерије и паразите, али и отпорност организма према биолошким штеточинама. Овогвремени човек је претерао са замрзавањем и прегревањем хране, што је погубно за већ ослабљен имунитет.

Жене желе да се прикажу мужевима као добре куvariце, а другим женама као успешне домаћице. Мушкарце освајају и храном, ама храном их и убијају.

Прочитах да је нека жена варјачом убила неколико мужева да би наследила имовину. Та прича изгледа к'о трилер, али варјачу није зашиљила, него је кувала калоричну храну. Новинарима ништа не верујем и не знам кол'ко је то Истинито, ипак је могуће да се догодило.

Савремене домаћице немају времена да кувају сваки дан, већ унапред припреме за неколико дана, а подгрејана храна је бескорисна и штетна. Претерано кување отвара врата болестима. То је губљење времена и новца, али тако је укусније, па су деца и мужеви халапљивији – па болеснији.

Због вишка хране настаје и више болести, што лекарима доноси још више новца.

Познато је да се кашиком копа гроб, ипак се и даље копа. Из шале кажемо – пробуши кашу, али нико је није пробушио. Предлажем да се купе јефтине кашике и избуше, па нека продају скупље. Ако неки Кинез ово прочита, то ће урадити и зарадити. Ма неки ће пробушити бар једну и окачити у кухињу. Од те форе ће имати користи, јер ће их подсећати да мање ждери.

Сахране су тужна дешавања, а док гојазног носе ка гробу неко се шали: „Извршио самоубиство кашиком.“ Без све шале – када сви наместе атлас биће мање суицидних. Бар се неће убијати због болести.

Они који су гадљиви и пробирљиви избегавају лошу храну. Ипак када виде како се спрема онда могу да једу. Мада, не виде чиме све хране животиње, или колико је месо затровано. Сада ни радници месне индустрије не виде МОМ – машински обогато месо. Бре, ко смишља такве преваре и изврће речи – није обогато већ осаћено. Машина додаје и месо коме је истекао рок. Наравно да запослени виде и ћуте, јер се плаше отказа, ал' своју децу не хране тим смећем.

У нафтној индустрији се ништа не баца. У процесу прераде нафте издваја се „бело“ уље које може да оштети моторе. Али користе га у прехранбеној индустрији, јер има „калоријску“ вредност. Пре ће бити да има новчану вредност, ал' то је тајна коју не знају ни запослени у петрохемијској индустрији, па се и њихова деца хране остацима диносауруса и силикатних алги. Једемо лешеве животиња које су одгајане претходних година, а у храну убацују састојке животиња и биљака који су постојали пре стотину милиона година.

Ову грозну Истину открио ми је радник који пакује то уље, а који зна да се продаје по високој цени. Као да нафташима није довољно новца од фармације, која и од нафте производи лекове. Храна је пола болест и пола здравље, а на коју страну ће превагнути зависи од наше свести и одлучности да се изборимо са разним индустријама болести и смрти.

Мозак је најчистији орган, па није проблем у мозгу, него у цревима. Наш мозак је најмоћнији, али ни он не може да се избори са смећем које уносимо у стомак. Понеком би требало на уста уградити рајсфершлус са катанцем. Мање би јели и били

здравији. Рајсфершлус и катанац су баш јефтини, а храна и лећења скуп. Баш је боље укључити мозак и избацити смеће из исхране, него шнирати уста.

Индустријска храна је огавна, али не можемо веровати ни онима који ручно припремају оброке. Санитарна инспекција је у једном београдском ресторану открила да мељу картон и да тај отпад убацују у пљескавице. Ма, у Паризу ставе пиљевину.

Кад је већ тако, шта се може јести. Скоро све што се јело у доба палеолита, јер данас је једино ограничење – исхрана по крвним групама. У палеолиту је постојала само нулта крвна група, касније су настале и остале.

Двеста хиљада година наши преци су јели шта би нашли или уловили. Сада постоје десетине дијета, а једна од њих је – палео исхрана. Ми не морамо живети у пећини, ни храну тражити у природи. Прошетајте до пијаце или продавнице, али не купујте индустријски уништене намирнице.

Превише компликујемо исхрану и живот, а када се однос према храни поједностави, живот постаје лепршавији. Важно је само у подне сести и довољно ручати, а остало може и успут. Воће, поврће, сирово зрнелје и суво воће ставите у посуднице или кесице, а њих у џепове, па носите са собом. Таква покретна џепна кухиња је јефтинија и здравија, а остаће и више времена за хобије, задовољства и дружења с пријатељима.

Једна од савршених намирница је леблебија. Тако је називају Срби, Македонци наут, а Словенци чичирика. Како-год, али у себи садржи боље протеине него месо. Уз остале корисне састојке, научници су у леблебији пронашли хемикалију коју су назвали триптофан. Кад се једе леблебија, постаје се драган као од чаше шампањца. Триптофан у мозгу подстакне лучење сератонина – хормона задовољства.

Леблебија се и не једе довољно, јер је тврда и безукусна. Да би је омекшали, произвођачи је термички обрађују и додају укусне састојке, али јој умањују хранљиву вредност. Боље је сирову леблебију потопити у воду, а када омекша додати је у било које јело.

Пшеница је погубна по људско здравље, па како се више прерађују све је штетнија и требало би је законом забранити. Раније је у моди био бели хлеб, али прошле су деценије па се уочило да изазива разна обољења. Сада је у моди црни хлеб, а он је још гори, јер га фарбају вештачком бојом. Не мора бити све црно, пшенична индустрија може опстати ако зрна проклијају, јер не садрже лепљиву масу. Чак је и корисна, а пшенична трава је изузетно лековита.

Не чекајте да се пекари преорјентишу, већ купите пшеницу и навлажите је. Чим проклија више није лепљива и штетна,

па спремите неку корисну храну, а део оставите да клија до висине од двадесет центиметара. Траву самелјите у блендеру и лековити оброк попијте. Укус је чаробно слаткаст.

Претходни примери показују како храна не мора само да убија, него може да оживљава и лечи. Неколико стотина лекара је схватило и алкалном храном излечило десетине хиљада пацијената. Ипак, милонима других лекара није у интересу да људи буду здрави. Због тога пласирају лажне научне доказе, а освешћеним колегама подмећу судске пресуде.

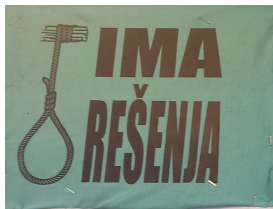
Специјалиста медицине рада Синиша Врговић је смислио: „Постоје две врсте хране – здрава и укусна“. Али, ни он се не придржава своје умотворине.

Многи Срби су радили по белом свету, јер им је овде кора хлеба била црна. Они који се врате на родну груду, кажу да је наша храна најукуснија. Ништа без чварака и ајвара.

Наше тло је плодно, а поднебље благородно. Туристи по кафанама чаврљају разним језицима и мљацкају србску храну. Док жваћу, чује се само – ммм, ммммм. То сви разумеју.

Зашто се након намештања атласа мање једе? Право питање је – Зашто се више једе пре намештања атласа? Оболелим деловима тела је потребно више енергије за лечења.

Да сада Шекспир може да устане из гроба, написао би – Јести или не јести, то је питање.

Једи. Купуј. Спавај. Понови.

И без ове рекламне поруке живот савременог човека се претворио у ништавило. То је цивилизацијски пораз, а ако овако наставимо онда не заслужујемо достојан људи.

Незаситост

Незаситост одувек постоји, а данас прераста у напаст.

За некога ко жели више него што му је потребно каже се:

„Тражи леба преко погаче.“

Народне мудролије осликавају време у коме су настале и упозоравају будућа поколења. Али, заиста, понеко уз хлеб једе и кифлу. А кад се претера, онда буде зло.

Незаситост је пошаст, коју ни пословице не спречавају.

Код прачовека потреба за храном се претворила у нагон за жвакањем. Тада су сваки дан жвакали шест до седам сати. Коришћење ватре је омекшало намирнице и жвакали су један или два сата. Вишак времена је служио за размишљање, а то нам је увећало мозак и главу. Због тога смо једина врста којој је потребна помоћ при порођају.

Првобитни нагон за жвакањем се претворио у страст која и сада траје. Тако се ствара осећај пријатности, без обзира на укус. Жвакаћа гума је у почетку слатка, после је без укуса, али се и даље жваће због задовољства.

Једем леба да порастем.

Жвакање хлеба је на почетку пријатно. Касније нема укуса и постаје као жвакаћа гума, али се прогута док је још укусно. Они који су рукама месили тесто знају колико је лепљиво. Од тог лепка почињу тегобе, а затим и обољења.

Овас се назива и зоб. Коњи бирају храну и воле дуго да зобају овас. У почетку је горак, а што се дуже жваће све је пријатнији и растапа се, па није лепљив. Шта год појели, коњи се никада не презасите. Још није касно да се угледамо на њих. Ако вам је овас горак, пробајте зрневље пиринча. Корисније је од жвакаће гуме.

Брза храна је све погубнија. Убрзани темпо живљења нас спречава да жваћемо колико би требало. Зато уз сваки залагај узмите свеже поврће, па нећете прогутати док добро не сажваћете. То је довољно, јер су уста почетак желуца, а у плувачки су ензими каквих нема у органима за варење.

У Кини је традиција да се једе полагаано, како би се храна уситнила, натопила пљувачком и прогутала као течност. Кинези предлажу – *Воду жвакати, а храну пити*. Али, западни темпо је стигао и до далеког истока, па и они постају незасити и гломазни. Коњи не каскају док уживају у храни, а данас и Кинези јуре аутомобилима од сто коњских снага и једу за воланом.

Незасити се правдају – *Једем све, да ништа не пожелим*. Па човече, ниси говече. Гори смо од животиња. Стока не једе све, него бира.

Његош – *„Сласт дохватна доликује стоци.“*

Као врста смо сваштоједи, али по крвним групама нисмо. Разлика је у „лепку“ којим крвна плазма у танком цреву припоји хранљиву честицу и односи је у јетру. Крвна група А је настала кад су почели да једу житарице. Та врста крви не може да споји честицу меса, па остаје у цревима и трули.

Већина људи крвне групе А не воли и не једе месо, зато кажу: *Нисам љубитељ меса; Нисам месождер*. Они су склони умору, главобољама, вртоглавицама и нижем притиску, мало-крвности, али живе најдуже. Елем, има и оних који воле месо, па су гојазни и болесни. Њих је у детињству мама натерала да га једу. Прво су се опирали и скривали у устима, па негде испљунули. Али су подлегли мами и месом хране бактерије и паразите. Имају утисак да им месо прија, а у ствари хране биолошке штеточине, који у њима само „пишају и серу“.

Те излучевине дижу киселост тела, а оно је већ превише кисело од модерне хране. Киселост организма погодује гостима у нашем телу, а кад гости загосподаре, домаћин оболи од карцинома.

Уби нас незаситост бактерија и паразита. Они постоје милијарду година, али нису паметнији од нас, него се служе преваром – када не једемо испуштају хемикалије од којих нам је непријатно. Док једемо, прија у устима и прија гостима у телу. Једите мање, па ће се смањити њихова колонија и непријатне хемикалије.

Било би добро да у телу постоје само корисне бактерије, ипак има и штетних, а сви паразити само штете. Има их и у крви из које се не могу одстранити хируршким захватима, па је пожељно грицкати каранфилић, јер убија њихове ларве.

Док оперишу, хирурзи понекад осећају смрад и тако знају ко једе више меса. У цревима се месо дуго задржава и ствара трулеж. Људи са нултом крвном групом најлакше варе месо, ал' ни они не треба да једу пилетину и ћуретину, јер су највише заtroвани.

На операционом столу се понекад нађе бескућник, који се деценијама хранио из контејнера, а хирурзи се чуде како су му

органи витални и не смрде. Још им је чудније када је неко изнутра труо, а живи у благостању и има хране у изобилју.

Незаситост према храни је епидемија која се преноси и на остале животне потребе. Живимо у доба суперконзумеризма, које нас спутава. Зарађујемо како би купили нешто од чега смо краткорочно срећни. После се све баца, а због тога се пропусти суштина живљења.

Већина муслимана и будиста нема столове и столице, већ седе на поду док једу. И посуде са храном су на поду, а кад се нагињу притисну желудац, па се не преједу, па нису незасити. Ми седимо за столом, па се наждеремо, па нас боли желудац, па је стомак све већи и срање од живота.

Пре је било хлеба и игара, а сад је више хране од игара. У искушење нас уводи и хлеб насушни. Због генетске модификације, пшеница је укуснија него док је Христ шетао по земљи. Незаситост замеси више хлеба него вере, ал' нас не избави од злога.

За причест се узима мало хлеба и вина, а та уздржаност бледи у свакодневици. Лоше је бити незасит и са вином, а највише на свету се пије у Ватикану. Латини знају: „*In vino veritas*“ – У вину је Истина, а Срби знају – *Што трезан мисли, то пијан говори*. У Ватикану пију превише вина како би причали Истину и само Истину. Али, када се превише накрене, онда се Истина изокрене.

Црвено вино из храстовог бурета смањује ризик инфаркта срца и настанак деменције, спречава проблеме с видом, зубе штити, умањује стрес и успорава адреналин, пак се лакше опуштамо и више смејемо.

Када се од детињства свакога дана попије по једна чаша вина, живот се продужава десетак година, а три чаше би јетру „спржиле“ и скратиле време на овом свету.

Десанка Максимовић је ткала љубавну поезију, пила мало вина, више грицкала суво грожђе и поживела деведесет четири лета. Вино и љубав одржавају човека.

Нажалост, сад често смућкају вино без грожђа. Та хемија је укуснија и више опија, али је штетна. Данас ником не можете веровати, зато сами направите неколико литара купиновог вина и сваки дан попијте по неколико гутљаја.

У кућној радиности припремите и лек против незаситости – насецајте купус, краставац и рукулу. Комбинација овог поврћа даје осећај волуминозности, свежине и ситости.

Сирова храна није алтернативна медицина, већ алтернатива медицини. Данас је мода у исхрани *зелена револуција*, а свака револуција једе своју децу. Поборници ове исхране пра-

ве поделу на живу и мртву храну, па су углавном у праву. Ипак, постоји појам – *вегетеријанска клопка*, зато што у таквој храни нема свега што је потребно, па се осећа умор, а организам се додатно исцрпљује од вишка паразита из сирове хране.

Свекрве јесу напорне, али знају какви су им синови. Једна свекрва је поручила снајки: „*Дала сам ти доброг сина, а ти ћеш имати доброг мужа ако му сваки дан дајеш поврће.*“

Жена каже: „*Сита сам кад видим колико сте пуно појели.*“ Она је сита, а деца и муж постају незасити.

Реч *дијета* је грчка, а значи правилна исхрана. Проблем је што сада постоји превише правила, па не знамо шта је криво, а шта право. Све се измешало, вештачко светло претвара ноћ у дан, а ролетне од дана творе вештачки мрак. Бабе би рекле: „*Ноћу се не једе.*“ Али, незаситост не зна када је ноћ. Бактеријама и паразитима у нама је стално мрак. Они непрекидно једу и поједу петину хране коју унесемо.

Дању се једе, а ноћу се вари храна. Чим заспимо почиње лучење кортизола, који у организму активира остале хемикалије за варење. Хвала Тесли за светло, али два сата пре поноћи треба гасити сијалице, телевизор и разне мониторе, а бојлер и фрижидер нека раде и ноћу.

Само болесни праве избор хране и пића, а претходно су јели шта су хтели, па се разболели. Због затрованости хране данас је боље гладовати него бити незасит.

Животиње не једу када су болесне, а и нама се смањује апетит. Енергија се расипа на пробаву и зато је нема довољно за излечења. Често се прави грешка: „*Ако не једеш, од чега ћеш оздравити?*“ Понеко се гладовањем спаси од карцинома.

„*Месец дана нисам јео и било ми је лепо. Првог дана ми је било тешко, а остале дане лако.*“ Нормално је да током гладовања нема измета, а овај човек је после тридесет дана имао црн и смрдљив измет. Обрадовао се што се дебело црево коначно очистило.

Кад ми на третман дође неко гојазан кажем му: „*Има пола да те нема*“, а та шала се за неку годину претвори у збиљу. Од намештања атласа варење хране је квалитетније, али треба и тај да се уозбиљи и престане да буде халапљив.

Срећом, има и уздржаних који нису алави. Радује ме када чујем: „*Мени је храна задња ставка; Данас је боље ништа не јести, него било шта; Када мање једем, мање ми се тражи.*“

Себе је лако обманути, па има оних који сами себе лажу: „*Од понедељка једем – НИШТА.*“ У недељу се преједу, а када дође понедељак, та одлука се одлаже за следећи понедељак. Најлакше је започети дијету, а понеко је покушава сваког понедељка.

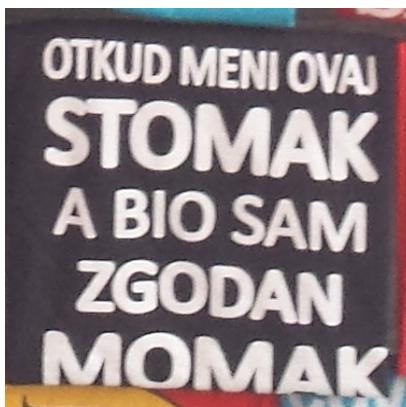
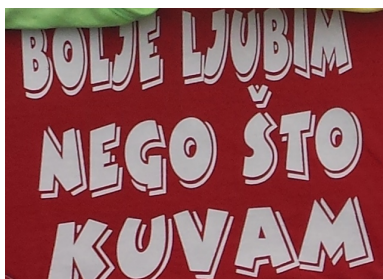
Незаситима је слатко шта год ставе у уста – „*Дај нешто слано, да се засладим.*“ Превише сланог и слатког нарушава хемију организма. Када би чуло укуса могло да се укине, били бисмо знатно здравији.

Живот је и за мучење, али је суштина да буде више уживања. Кад је атлас намештен тело ће се лакше изборити са шљаком која запушава каналиће, па се понекад можемо опустити и попустити укусу хране.

У насељима се непрекидно одржава канализација, а организам се сам пречишћава. Због незаситости се уноси превише штетних материја, које се нагомилавају у капиларима, па смеће не стиже до јетре, а она је редар за унутрашњу хигијену. Кад се јетра препуни отпадом, смеће се одлаже свуда по телу.

За лечење било ког обољења прво се чисти јетра. Потражите на интернету – чишћење јетре. Компјутери имају канту за смеће, коју редовно пунимо електронским отпадом, аман своје тело не чистимо.

Једна бака ми срдито рече: „*Ја сам њихових лекова сита.*“ Најбољи лек против незаситости је – одрицање од зависности.

Зависност

Зависност од интернета има медицинску шифру, а зависност од хране и лекова нема. Хее! Баш чудно!

Храна изазива већу зависност од дрогирања. Изгледа немогуће, али највећа зависност је од термички обрађене хране. Лакше је отарасити се дроге него куване хране. Са храном нема зезања. Све што прија боље је испљунути него прогутати.

Док смо живели у природи није било доручка, ручка и вечере, већ се јело кад би се нешто пронашло. Наметнута су нам три obroка, а сада нам намећу још и две ужине.

Постоје ресторани у којима се унапред плаћа иста цена, без обзира колико и шта се поједе. Ждероње развлаче храну и изгледају као дрогирани. Загледани у препуне тањире не виде остале који безглаво јуре, сударају се и просипају укусне ђаконије. Желудац је препуњен као да је све то бесплатно. Власницима ресторана се исплати да искористе ту зависност, али не брину што муштерије од преједања постају гојазне и болесне. Када стигну кући преждерачи заседну у фотелју, брекћу и стондирају као наркомани.

Од дроге страда милионе зависника, а од хране милијарде. Жртве нису постале зависне слободном вољом, него им је наметнуто од оних који профитирају на њиховој несрећи.

Неколико векова цена пшенице на целом свету зависи од три енглеске породице. Они диктирају вредност на берзи, а остали морају да једу и плаћају, свеједно да ли су под влашћу неког луцкастог диктатора или енглеске круне.

Срећом, има и слободоумних који не зависе од туђе воље. Један господин је поживео деведесет година, а сваки дан је јео карфиол и кувани кромпир, па одолео укусу хлеба. Да је више таквих, било би мање оних који нам намећу разне зависности.

Вољу нам сламају разним преварама. У осамнаестом веку у Лондону је било стотину пекара. Баш једном је посао цветао. Његов хлеб је био укуснији од других, јер је у тесто додавао удробљено месо људских лешева. Тајна је откривена после неколико месеци, кад су ноћу почели да му доносе по неколико мртваца. Комшије су приметиле и тог идиота пријавиле полицији. Али хиљаде муштерија су били канибали, мимо своје воље.

У овом времену вољу нам ломе модерним преварама и хемикалијама. Знамо који кекс највише воле бебе и деца, ипак не знамо због чега баш тај кекс. Разблажени амонијак изазива зависност и пријатност, зато га трпају у тесто. Некад је контрола хране за бебе била ригорозна, а од када се опаки капитализам улио и у Србију, од тада трују и србске бебе.

Однос према храни је унапредио људски мозак, а сад изгледа као да је мозак у стомаку. Жене су зависне од припреме хране, па ако престану са кувањем добију кризу идентитета.

Хоминиди су пре Хомо сапиенса ложили ватру дрвећем, а од звери су их штитили пламен и крчење шуме око станишта. Модерна жена не спрема храну ватром, а звери виђа само на телевизији. Сада је зависност од ватре замењена зависношћу од електричне енергије. Шуме су извор живота, а данас се дрвеће уништава више него икад. Због компјутерске технологије смањује се производња штампарског папира, али се од зависности од хране повећава потрошња тоалет папира.

Усред Пацифика постоји изоловано острво, удаљено хиљадама километара од најближег копна. Европљани су га назвали Ускршње острво. Када су га открили затекли су две хиљаде изгладнелих житеља, који су почели једни друге да једу. На острву је имало само неколико стабала, а пре је било обрасло бујном вегетацијом и шумом, која је обезбеђивала храну за десетине хиљада житеља. На острву никада није постојало змија ни звериња, ни опасности од три мања вулкана. Хиљаду година су живели у благостању, а нису знали за остатак света.

Неми сведоци њиховог постојања су камене фигуре које су распоредили по ободу острва, надајући се да ће их неко угледати ако сврати. Високе су у просеку десет метара и има их хиљаду, а свака генерација је правила све веће и теже. Снагу су добијали из јаја птица, па су монолите котрљали преко исечених стабала.

Кад је шума нестала, нестало је птица и јаја, па мештана.

Сад се и прашуме уништавају брзо и све брже, као да се такмичимо са сопственим опстанком. Живот и крах домородаца Ускршњег острва је суморно упозорење, које нам ништа не значи. А ако наставимо да уништавамо свет око себе, на крају ћемо појести једни друге. И све што смо изградили биће неми сведоци ванземаљцима кад сврате на Земљу.

И ја сам био жестоки зависник од сира, не знајући да ме због њега боли стомак и да су плућа и синуси препуни шљаке. Избегавао сам кувана јаја, а сад знам да би било боље да сам их јео сваки дан, као на ускрс.

Коначно постајем зависник од пинг-понга, али никад није касно да се зависи од нечега што је корисно. Стони тенис побољшава физичко и психичко стање. Из дневне собе избаците фотеље и сточић замените столом за стони тенис. Биће мање седења, а више зноја и смеха.

Теслини пројекти за побољшање услова живота су зависили од великог почетног капитала. Срећом, моја жеља да људи живе здравије не зависи од новца. Боље би било да владе држава схвате колико би сви добили кад би се атлас што пре свима наместио. Политичари још немају разумевања, а инвеститорима није у интересу да људи буду здрави, па да мање зарађују од узалудних лечења.

Хирургија постоји хиљадама година, а у претходних сто је постала бизнис. Хирурзи, који су побегли из медицине, тврде да је деведесет седам одсто операција непотребно и штетно. Ал' они који оперишу постали су зависни од мириса крви и новца. Једног хирурга колеге називају „кредитна картица“, јер је гадљив на мирис кеша. Ах, на крају се све плаћа, зубари и лекари живе краће, а хирурзи најкраће.

Доћи ће време да неко од одговорних схвати како људска врста зависи од намештања атласа. Док се то не догоди, идеју ће уздизати појединци који желе да побољшају свој живот.

У просеку два месеца након намештања атласа лекови се више не користе, пак се неко чуди: *„А лекар ми је рекао да ћу доживотно морати да их користим, јер од тога зависи живот.“*

Свако доба доноси нове зависности. Сада атласолози постају зависни да некоме побољшају здравље, а та зависност је скоро свима од користи. Штетиће само онима који профитирају на људској несрећи, болестима и патњи.

Профит

Бака ме научила правим вредностима, да будем покоран природи и послушан Истини. Хвала јој на највећим даровима.

Лекари студирају шест година, а баке су добиле знања од својих бака. Превелика је разлика између шест година учења, према знањима која су се преносила стотинама година. Нажалост, нова медицина није у служби здравља, ваћ профита.

Биоинжењеринг брзо напредује. За десет година ће органе, који губе функцију, мењати вештачким органима. Пацијенти ће много плаћати и бити захвални. А било би јефтиније да наместе атлас и да пазе шта једу, како би природни органи трајали читав живот.

У економији је најважнији закон понуде и потражње. Сада се живот појединца свео на робу. Пре седамдесет две хиљаде година на свету је остало две хиљаде људи, а тад је човек највише вредео. Сада милијарде људских бића за профитере немају никакву вредност.

Онај који је први присвојио парче земље учинио је почетни злочин. Поседовање природе је неприродна појава. Ограде су нас одвојиле од животног изворишта, а врзине су прерасле у границе, а раздвајање народа је покренуло сукобе и ратовања. Масовна убиства и разарања су у служби пљачкања, отимања и профита.

Неки мислиоци тврде да је рат природна појава, али нису довољно промислили или су преплаћени да правдају дрскост и глупост оних који покрећу походе на туђе.

Неколико хиљада година зависимо од новца. Нормално је радити и зарадити за животне потребе, али ако се то изопачи у профитирање, тад постаје ненормално. Зависност од богаћења је болест којој нема лека.

Многи покушавају да имају овце и новце, али не успевају. Раније је било новца и душе, а сада је мало и једног и другог. Понеко има паре, ал' нема живот. Увек се може бирати, између новца и љубави, боље је изабрати љубав.

Треба имати прави однос према парама. Не мрзети их, а још је горе волети.

Када има више новца, има и уређаја који смањују физичку активност. Пре се устајало да се апарати укључе, а сад се све покреће даљинским управљачем из фотеље. Због тога је мање жуљева и више шуљева.

Новчанице су прљаве и смрдљиве. У оптицају је само три одсто у кешу, а све остало је електронски новац који не смрди. Док је постојао само ковани и папирни новац највише су профитирали они који су одлучивали о штампању, али сад ту баш нешто смрди. Компјутерским програмима још лакше закидају, манипулишу и профитирају.

Марљиво сам радио двадесет пет година и одгајио троје деце. За то време сам штедео новац за лечења и старост. Али, намера је једно, а живот нешто друго. Сву уштеђевину сам уложио у развој атласологије, па неколико месеци нисам имао ни за основне животне потребе. Тада сам се забринуо и уплашио, али сам оздравио и могао да радим више него икада. Тек после осам година сам вратио уложено, јер много плаћам рекламе, како би што више људи сазнало да могу живети здравије. Сад не скупљам новац и не упадам у клопку профитирања, јер немам намеру да зарађујем на туђој несрећи.

Многи богаташи су наследили милијарде које су стицали њихови преци, ипак има и оних који се обогате неком мућком. Новопечени милијардери кажу: „Не питај ме за први милион.“ Не могу знати за колико година ће први милион људи наместити атлас **HumanUP** методом, али сам сигуран да ће у будућности наместити свих осам милијарди. А док се то не оствари биће много мукотрпног рада и улагања.

Лечење биљем је безмало бесплатно. Животиње њухом пронађу лековиту биљку, а ми немамо ту способност. У народу се знало да лек расте у дворишту пре него што се болест јави. Елем, неко би се разболео, али није знао шта је мелем. Па кад премине, травка се одсели код другог коме је потребна.

У Индији је једног енглеског туристу ујела змија и почео је да умире. Спасио га је старац који је начупао травке и исцедио неколико капи на рану, али то није наплатио. У србском народу се каже: „Где је отров ту је и лек.“

Профитери немају образа и смишљају лажи да би остварили своје циљеве. Модерна медицина нема сличности са лечењима која постоје хиљадама година. Хипократ је био хербалиста и сада лекари тако не лече, али се крију иза Хипократове заклетве.

Ксенија Стековић је фармацеут и специјалиста биохемије. Када је спојила та знања схватила је да претерано уплитање у природне процесе наноси штету организму, а то је у супротности са њеним хуманим приступом лечењу. Стога је учила и за хербалисту, па природним препаратима помагала болеснима. Сада је у пензији, а поставши атласолог коначно је усхићена излечењима која нису могућа без намештања атласа.

И док није било лекова, људи су били нервозни и имали стомачних проблема. Користили су биљку *одољен* која је сада позната као *валеријана*. Може расти у сваком дворишту, али је људима лакше да сврате у апотеку. Свраб од уједа инсеката се смањује кором банане, али се користе креме од којих неко профитира. Бели лук и ричиновско уље смањују цисте на дојкама, али жене рађе гутају таблете или иду на операције.

Епиктет – „Не жалости човека сиромаштво, већ жеља.“

Буда – „Жеља је узрок патњи.“ Мудраци упозоравају, ипак нема ко да чује, јер их заглашује пожуда за богатством.

Пред крај деветнаестог века у Француској су се сукобиле две теорије о узроцима болести. Прву је заступао лекар Антоан Башер, а другу хемичар Луј Пастер. Башер је схватио да у организму већ постоје узрочници које је назвао протити, а Пастер је тврдио да микроби из спољашне средине покрећу болести. Али, као и обично, одлуку није донела наука, него хемијска индустрија. Није им одговарало да им протити смање профите.

Олимпијске игре су настале у старој Грчкој. И до двадесетог века спорт је био задовољство, а данас је постао суров како би многи имали зараду, на уштрб здравља спортиста. Професионални бициклисти возе стотине километара у погнутом положају и подигнуте главе. Тако им се атлас измешта, а када точак упадне у рупу, више се измести због трзаја. Глава је заштићена кацигом, али кад падну атлас се још више измести.

Академик Светомир Стожинић има деведесет година и саветује: „*До стоте године се најбоље стиже пешачењем.*“

Бернард Шо је дуго живео, јер је пешачио на сахранама својих пријатеља који су се бавили трчањем. За атлетику кажу да је краљица спорта, али скокови удаљ или увис такође померају атлас.

Када лекари не знају шта је болеснику, онда прогласе да је хипохондар и дају му упут за психијатра. Пре ће бити да је модерна медицина поремећена.

Свако на свој начин ствара могућност зараде. Очни лекари саветују оне који имају одличан вид да носе наочаре без диоптрије. Као, тако изгледају лепше и пословније, мада знају да стакло слаби вид. Кажу и да су офарбана стакла згодан модни украс. Ипак, тако се вид још више квари, па људи доживотно носе наочаре, а офталмолози остварују профит.

Сто година су модерне тамне наочаре против јаког сунца. Светлосни фотони су здрави, а у организам најлакше улазе на дну ока. Са затамљеним стаклима се заиста лакше гледа, али се здравље погоршава. Затамљена пластика је јефтинија, али је још погубнија по очи и здравље.

Офталмолози не примећују да код већине људи почињу проблеми у десном оку. Инфекције и коњуктивитис такође, а не знају да се то дешава стога што је атлас слично измештен, па смањује сигнале ка десном оку и доток крви у центар за вид. Очне клинике празне новчанике, а остали деру кожу са леђа. Када се у будућности атлас буде намештао од раног узраста, људи ће имати добар вид читавог живота, а то ће индустрији наочара умањити профит.

Када је зарада већа од девет процената, финансијска полиција кажњава власнике фирми. Једино фармацеутској мафији гледају кроз прсте и толеришу профит од осамнаест одсто.

Све се претворило у комерцијалу, а људске животе свело на потрошаче. Комерцијална магија нас је очарала и само радимо, купујемо и спавамо. Паре кваре, па клот живот.

Атласолозима не треба толико новца, колико људима треба живаца.

Слобода и контрола

Буди храбар и слободан
рече Тосиод Србину
Ја ћу за те војевати
само држи истину!

Душко Радовић – „Човек је све више роб слободе и жртва бољег живота.“

Народна пословица – Пут до пакла поплочан је добрим намерама. Дечји креветац има решетке, ето је то први затвор. Ограда спречава дете да испадне, али понеко прескочи и измести атлас и тиме плати цену слободе.

У Лондону су се 1959. године састали злотвори из разних држава, који одређују како ће људи живети. Закључак је да су успели да растуре фамилију и родбину, па да је дошло време да разоре и породицу. Кроз обданишта и образовни систем се намеће контрола. Без родитељске бриге лакше се стварају будући послушни грађани.

Како би бебе и деца били мирнији, родитељи их пусте да гледају телевизију и буље у компјутер и мобилни. А то изгледа као мање зло, него да их кљукају лековима за смирење. У тим условима је баш тешко васпитати децу. Утицај виртуелног света на младо биће је поражавајући. Пандорина кутија је отворена, а каква ће зла нанети, то се не може наслутити.

Шта?

Гле!

Байк!!

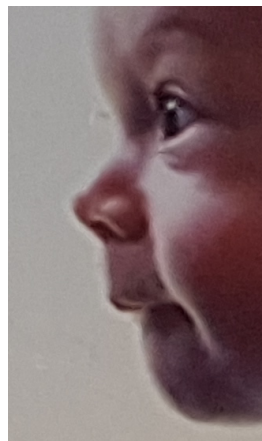
Зло!!!

Ова беба је укључила компјутер и отворила сва знања која је човечанство сакупило. А да ли ће та знања погоршати или побољшати живот?

Ни одрасли нису свесни које опасности вребају кад укључимо компјутер, а сам Бог зна како је овој беби.

Ово је прекретница људског рода. Ово је слика и прилика доба у коме живимо. Компјутери све паметнији, а људи су баш тупавији.

?

Покушаћу да пронађем речи које могу описати овај бебин разрогачени израз лица и загрижај доње усне: језа, зачуђеност, запрепашћеност, страх, опасност, хипнотисаност, радозналост, забринутост, гледати или жмурети... Ипак недостаје права реч, јер се човечанство до сада није сусрело с оваквом напасти.

Да ли то буљимо у почетак краја људске врсте?!!!

Када је неко у нешто загледан каже се – *буљи*. Одувек ме је интересовало ко је и зашто измислио неку реч, па је остали схватили и прихватили. Крешимир Мишак је један од истакнутих бораца против трансхуманизма. Он је од речи *буљи* изумео реч – *убуљити*. Ама сви схватамо на шта се односи. За гузу кажемо буља, а у компјутерском чмару је баш гадно.

Како се узме, све може бити корисно или штетно у зависности од нашег односа према нечему. Ал' људска врста се први пут суочава са компјутерским светом, који се већ отргао нашој контроли.

Свако време носи своје бреме, али док траје не сагледава се да ли је штетно или корисно. Деци не треба бранити да иду укорак с генерацијом, без обзира на цену коју ће платити. Све је добро док нам у мозак не уграде чип који ће нас повезати са интернетом.

Већ постоји светска интернет заједница од четири милиона људи, који свакодневно по неколико сати проводе у компјутерској симулацији која се зове „Нови живот“. Увек је присутно по двеста педесет хиљада њихових измишљених представника, чији се број из дана у дан увећава. У том паралелном свету има више слободе и мање контроле, па је то могући разлог бекства из сурове реалности, која нас све више гуши.

Живимо у изокренутом свету – лекари изазивају болести, адвокати изврћу правду, новинари лажирају вести, политичари обмањују слободу, научници кривотворе науку, свештеници умањују религиозност, а психијатри оштећују мозак.

Када лекари не пронађу од чега је неко болестан, тада га упуте код психијатра уз полицијску пратњу, јер сматрају да је опасан или да је преварант, који хоће да оштети здравствено осигурање. Често заврше у лудари и третирају их јаким дозама лекова, па заврше живот. У затвору бар одслуже и пусте их.

Платон – „*Слободан човек је и у затвору слободан.*“

Следећу ситуацију је немогуће решити – само они који су слободни могу да схвате Истину, а да би били слободни прво треба да сазнају Истину. Данас је то немогуће, јер нас спречавају да знамо шта је Истинито.

Историчари су прво тврдили да су у Египту робови градили пирамиде, а сада знају да су били слободни грађани који су

слободном вољом напорно радили. У Грчкој је постојао робовласнички систем, ал' робови су били добро заштићени. Демократија је важила само за грађане. Роб је могао постати слободан, али није желео због тога што би плаћао порез.

Максим Горки рече: „*Лаж је религија робова и господара. Истина је Бог слободног човека.*“

У најсуровијим условима су радили и умирали црни робови код „цивилизованих“ белаца. Америчка декларација о независности и слободи је шатро важила за све. Сада мислимо да живимо у демократском систему, а већина није свесна да смо безвољни робови, експлоатисани од оних који тврде да су демократе. Рођени смо у накарадном систему, па сваку наредну генерацију још брже поробе. Мислиоци су утврдили да је ово лажна илузија слободе – неоробовласничко уређење.

Природни закони постоје одувек, а ми смо написали људске законе, који ограничавају слободу живљења. Данас измишљају све више закона како би помоћу њих неко зарађивао, јер сваки закон и саксија имају рупу.

Митар Ђерић – „*Срби имају закон у средњем прсту.*“

Ха, ја углавном пишем књигу куцањем тастауре средњим прстом, јер нисам научио са свим прстима. Ма, како год, битно је да вам спознаје углавим, како би вам олакшао живљење.

Један од сто двадесет Американаца је иза решетака. Поред државних затвора постоји још више приватних, што је постало уносан бизнис.

У Америци постоје затвори и за камионе. Невероватно, а Истинито. Неисправне камионе, или оне за које власници нису платили осигурања, чувају наоружани стражари. Лакше је утврдити који је камион покварен, него који човек.

Затвори су све комфорнији, а повлашћенима око ногу уграђују електронске наногице, па казну издржавају у свом дому. Камере за праћење су на сваком ћошку, а у Лондону их је највише. Због нешто мало џепароша, спречавања ситних крађа и смешних злочина, сада сви живимо у електронским логорима.

Све је више правила и прописа, а слободе све мање.

Устав Европске уније има десетине хиљада страна, па ни правници нису у стању све да схвате. Закони обавезују свакога, без обзира да ли зна сваки закон.

Криминалци и полицајци су две стране исте медаље, али су, често, полицајци гори. Сад постоје работи на улицама који мењају полицију и биће их све више. Каква нас будућност очекује – нема ризика док роботима не уграде оружје.

Неколико деценија је вакцинисање било обавезно за све. Већина је схватила да се тако наноси више штете него користи. Аман, код словенских народа је остала обавеза, а родитељима се прети затвором ако не вакцинишу децу. Често чујем од неког оца: *„Бићу у затвору, али ће деца бити здрава.“*

Пророк Тарабић – *„Доћи ће време да се људи добровољно затварају у каменим кућама и ту ће доживотно боравити.“*

Кућа у којој су рођени мој деда Добривоје и мој отац.

Е, закључамо се у становима као да смо се самоухапсили. Неко месецима не изађе напоље, па каже: *„Пошизим у стану“*, али и даље живи изоловано у свом ограниченом свету. Страх од звери је натерао пећинске људе да се збију у гомилу, ама данас нас раздваја страх од суседа. Сада је немогуће да нас штити пећина и заједница, ал' се можемо увече окупити у заједничком простору, како би добили дозу смеха и радости.

Постали смо зависници од куће или стана. У зградама зидови од десет центиметара раздвајају комшије, а чланови породице се завлаче у собе, онда преко интернета комуницирају с неким на другој страни света. За сада је одлазак на посао и куповину разлог изласка из стана, а у будућности ће бити све горе, јер је све више послова који се врше интернетом. Тако се наручују и плаћају производи који стижу на кућни праг.

Достојевски – „Истерај Истину на врата, она ће улетети кроз прозор.“

Кад им умре супружник, милиони старица и стараца живе усамљено. Друже се једино с углађеним политичарима, који их само лажу појачаним звуком телевизора. Током ноћи нема сна од жамора из детињства, који одзвања у сећању од пуне куће чељади. Пресабирају се шта су погрешили, ал' не знају за тајни састанак у Лондону. Њихови унуци су развејани по свету, ипак фотографије не могу да надоместе љубав. У затвору је најтеже онима који су изоловани по самицама.

Они некако одробијају казну, а баке и деке скончају сами. Уххм, када почне да смрди, комшије зову комуналну полицију.

Годинама и деценијама милиони жена не излазе из куће. Истина је да се то догодило због веће измештености атласа и смањеног дотока крви у неки део мозга, а психијатри то још не знају.

Ал' знају да дају дијагнозу агорафобија – страх од отвореног простора па преписују лекове, који их успавају да би лакше поднеле кућни затвор.

Наместио сам атлас десетинама жена које су имале агорафобију и ослободио кућног притвора. Сада сатима шетају и са осмехом разгледају излоге, које нису посећивале годинама. Медицина је пронашла две стотине педесет врста фобија, од чега је агорафобије шездесет одсто – више од свих заједно.

Главобоља је тешка робија. Мени је трајала тридесет година, као да сам починио највећи злочин. Од намештања атласа само је понекад мало болело, а да нисам наместио била би доживотна осуда. Ко није имао главобољу не може знати колико уништава живот, али има и горе. Неуралгија је највећи могући бол. Неуропсихијатри кажу да је то суицидни бол, јер понеко месецима трпи надљудску муку и изврши самоубиство. Након третмана главобоља ми се брзо смањила, а неуралгија полагано и тек за три године коначно попустила.

Пре политике, религије су наметале правила и ограничавале слободу. Резултат је да данас људи не верују људима, а требало би да је човек најискренија врста.

Могли би бити и најздравији да нам атлас није измештен. Изгледа немогуће, али знам како је атлас био измештен Черчилу, Рузвелту, Стаљину, Хитлеру и Титу. Како то знам кад су прва четворица умрла пре него што сам рођен. Гледао сам их на снимцима и по облику тела схватио како им је атлас био измештен. Као дете сам видео Броза и из своје дечје перспективе се чудио како је усправљен и виталан, а тад је већ накупио добрано година. Из данашње перспективе знам да му је атлас

био на бољем месту, а да га храна и лекари нису упропастили, поживео би више од осамдесет осам, па се Југославија можда не би распала.

Атлас – први вратни пршљен.

Краљицу Елизабету нисам видео уживо, али на фотографијама, по изгледу тела, сам схватио како јој је атлас био измештен. Њена мајка поживе сто две година, а она деведесет шест, јер јој је атлас био на нешто лошијем месту него мајци. Наследнике круне у детињству чувају од падова и удараца, па им се атлас мање измести него поданицима.

Први и једини пут од настанка Земље, у Сибиру се 1908. године десила катастрофа за коју наука није имала објашњење. Читав век касније руски научници су схватили да није експлодирала комета, већ је Тунгуску катастрофу изазвао Тесла.

Тридесет седам година пре пробе прве нуклеарне бомбе, Тесла је активирао неупоредиво смртоноснију експлозију и ту тајну је однео у гроб. Енергетски зрак је вероватно послао на северни пол, али је пребацио и ударио у Тунгуску област, која се налази тачно из правца Њујорка преко северног пола.

Тесла никада није био у Русији, а могао је да погреши јер је неколико месеци пре експеримента проучио карте Сибира и сазнао да је то подручје ненастањено.

Пре тога су ноћу у Њујорку виђани бљескови са неба, који су настајали изнад Теслиног торња. Експериментисао је са бесплатним преносом електричне енергије, а у тајности развијао најмоћније оружје. То није у складу са његовим ставом изразитог миротворца, већ је намеравао да таквим оружјем заплаши оне који желе рат. Ипак, Тесла се забринуо да би неко монополисао оружје, па је одлучио да се торањ сруши. Деценијама се није знало да ли је уништен због оних којима не одговара бесплатна енергија или је то учинила америчка војска.

Тесла није био уништитељ, већ стваратељ. Увидевши колико је опасно да се тај изум усклади са силама природе, објавио је због чега је торањ срушен: „*Мој пројекат су спречили закони природе. Свет није био спреман за њега. Био је сувише испред свог времена. Али исти закони ће на крају превладати и он ће доживети тријумфалан успех.*“

Кад у будућности наступи трајни мир, човечанство ће бити награђено неисцрпним изворима енергије. Али то неће бити енергија из нултог поља, већ енергија Сунца која се ствара у стратосфери. Тесла је искористио разлику у потенцијалу јоносфере и Земље, па је послао енергетски зрак у Сибир. Када научници буду радили у интересу мира, опет ће изумети оно што је Тесла већ открио и овладао снагом космоса. Тада ће електрицитет бити приступачан и јефтин, па ћемо се ослободити садашње скупе и прљаве енергије.

Дејан Лучић: „*Наука долази до тачке где почиње истина*“. Проблем је што научници раде за оне који зарађују на ратовима.

У будућности ће бити укинуте границе. То није моја жеља и измишљотина, већ власника глобалних компанија којима одговара слободно тржиште. Границе су поставили владари како би контролисали свој народ, а ширили су их освајањем, да би експлоатисали суседне народе. Кад се укину границе, тада неће бити ратова ни губљења времена на царинама.

Птице слободно прелећу преко неприродних препрека и не базирају се на људску глупост. Док сам десетине сати чекао на граничним прелазима могао сам наместити стотине атласа.

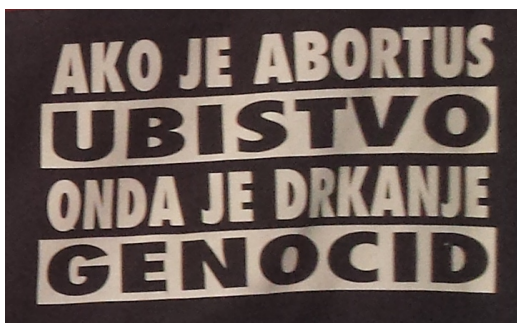
Рене Шимперли је своју књигу назвао „Ослобођење“. Од намештања атласа, људи се ослободе болести које су почеле од његове измештености, ал' и од штете која настаје непотребним и погрешним лечењима.

До сада ми је на третману било стотину полицајаца, инспектора и припадника безбедоносне службе. Не знам да ли су неки од њих дошли по службеној дужности да провере шта радим или су прислушкивали телефон и чули речи захвалности, па и они пожелели да живе здравије.

Нажалост, у почетку су два новинара објавила измишљотине и лажи о мени, а они којима је атлас намештен су се згражавали на њихову неупућеност и глупост.

Новинарска професија је изузетно одговорна, али је често искоришћена од моћника. Јавност је збуњена, јер се новински чланци не подударују са реалним животом.

Новинари пишу да су вакцине корисне, ипак то демантују болести које настају због вакцинисања. Е ту се ради о скривеном геноциду, а још га сами плаћамо. Не умањује се плодност само вакцинама, већ и разним врстама контрацепције, које девојкама погоршавају здравље.

Током служења војног рока у напитек стављају бром, а то правдају смањењем сексуалне напетости. Брома има и у водоводу, па се масовно смањује потентност и трује организам.

Већ деценијама на разне начине пробају да обуздају пораст становништва. Ти покушаји контроле рађања и депопулације враћају се као бумеранг. Желе да постанемо јалови, али су се планови изјаловили. Некада је у моди било подвезивање семеновода и јајовода, али ни то није спречило да се рађа све више деце.

У демократском делу света контрола рађања је скривена, а у комунистичкој Кини су забранили друго дете. Сада су дозволили двоје, а пре комунизма су бебе женског пола бацали у реку Јанг Це, због превише гладних уста.

Интернет пружа више демократије, ал' по закону председници неких држава могу да га ограниче или укину. Такво сузбијање Истине се догодило у Кини, а у Северној Кореји интернет је доступан малобројним привилегованим.

Овим људским светом влада ђавољих 666 лудака. Ал' ми не знамо ко су, иначе би их омлатили говнавим моткама.

Иво Андрић: „Кад би људи знали колико мало памети управља свијетом, умрли би од страха.“

Ми смо из рода сисара и док смо бебе имамо нагон за дојењем. Како би мање плакали родитељи нам подмећу цуцле и лаже. То се наставља лагањем о Деда Мразу, па живот почињемо извитопереним Истинама. А када одрастемо и схватимо, тада се разочарамо у родитеље, па исто лажемо своју децу.

Човек је настао у природном окружењу, а сада нас зидови спутавају. Колективно памћење је остало код једног од двадесеторо деце који буше рупе у зидовима или поду. И ту исконску потребу за слободом родитељи и психијатри обуздавају.

Раније се несташном детету лупио шамар, а сада лекари лупе дијагнозу – хиперактивни поремећај и препишу лек. Мајка даје хемикалије за смирење и тиме контролише дете, али га и успорено трује. Медицина је измислила појам синдром немирног детета, а не постоји синдром мирне бабе, јер их дрогирају лековима.

Лекари третирају биполарни поремећај, што је дар који би требало подстицати. Неки познати су били мање или више поремећени, на пример Џон Кенеди, кога нису убили барбитурати из лекова, него метак америчке војне индустрије. Кенеди је био миротворац, ама то није одговарало војној индустрији.

Ту Истину знају и врапци на грани, а не смеју да је цвркућу, јер би их усмртио неки „залутали“ метак. У Америци свако може да купи аутоматску пушку, па чак и они са шизофренијом или аутизмом. Зато не могу да спрече убијање ђака у школама.

Мрачне силе су чак и Теслу прогласиле чудаком, а његову обазривост према бактеријама и паразитима су објаснили као опсесивно компулзивни поремећај.

Пре осам хиљада година човек је почео да питоми животиње – у ствари заробљава. Одрасле је тешко мењати и зато су одвајали младунце, па упрегли у службу људи. По сличном принципу децу одвајају од родитеља, да би служили онима који су осмислили ову накарадну појаву. Наравно да родитељи треба да контролишу и васпитавају децу, али данас контролу преузима друштво и држава. У претходних сто година школство усмерава децу, како би на време постали послушни држави и компанијама.

Постали смо оно што су нас учили да будемо. Намерно су нас навели на погрешан пут, па послушно идемо као стадо које злотори воде до кланице. Они који су прозрели њихове намере кажу: „Нема будале док школу не заврши“, и „Џаба је ишао у школу ако није био бос и није га убо трн.“

У неким државама је дозвољено образовање без одласка у школу. Ипак, ову делимичну слободу надгледају и контролишу државне службе.

Почетком двадесетог века агресивне су обуздавали електро шокovima. Касније су хирурзи вадили неки део мозга и то називали лоботомија. Затим су измислили хуманији начин васпитања хемијским коктелима, који спрже нервне ћелије. Данас електромагнетним импулсима утичу на мозак, а то су називали неуромодулација.

Контролори обожавају нове технологије. Електронски чип олакшава праћење, а нама спутава слободу. Почели су прво да чипују кућне љубимце, па личне карте, а сад и децу.

Чиповање постаје нормално, а живот ненормалан. Сада нас лоцирају „паметним“ телефоном, па ће сутра чип уградити под кожу. Ни гуске не иду радо на клање, ма ми смо и од њих глупљи, јер добровољно пристајемо на зло.

Логорашима су на кожи тетовирали бројеве, а у модерним невидљивим логорима уграђују чип под кожу. Естетика није нарушена, али је слобода ограничена.

По закону чип се мора уградити псима. Једини разлог је да се одбегли љубимац врати власнику. Какву ли ће смицалицу смислити да и нас обележе чипом, јер је премало оних који се изгубе због деменције.

У болницама пацијенте накључају лековима који их ошамуте, па запослени могу на миру да пију кафу и пуше цигарете. Кад би медицинском особљу поштено судили, не би имало довољно места у затворима.

Док приводе осумњичене, полицајци их имобилишу притиском палца у подручју потиљка. Не схватају да им тада изместе атлас, а то је већа казна од било каквог затвора.

Опра Винфри – „Само Истина вас може ослободити.“

Истина и знање доводе до слободе, ипак је неопходна и промена астролошких епоха. Срећом, то се већ дешава и само треба бити стрпљив још неколико деценија, јер је смена епоха у току.

Елемент знака Рибе је вода у гасовитом стању. У магли су сви дезорјентисани да их Риба лакше контролише, а елемент Водолије је ваздух стратосфере у коме је све прозирно. Та ће јасноћа умањити манипулацију.

Епоха Рибе је нанела више контроле, али у свемиру све тежи стању равнотеже, па ће Водолија донети више слободе.

Већина Руса се рађа у знаку водолије и Русија је у истом знаку. У Сибиру имају све сировине и енергетике, па је будућност на њиховој страни. Ајмо уз браћу, па нека нам се и други народи придруже.

Почетни квар

Измештен атлас је почетни квар, а због тога се здравље нарушава од главе до пете. Сматра се да све болести крећу из главе, али греши се за мало, јер крећу испод главе. Психа није узрок, него анатомски квар од кога почињу физиолошке и психолошке сметње.

Тата направио, мама родила,
а Предраг препородио.

Благо овој беби са првим намештањем атласа, тачно на време у осмом месецу. Имала се рашта и родити. Маму и тату сам наместио пре неку годину, а мами сам наставио са намештањем и док је била трудна. Породила се у свом дому уз малу помоћ бабице Дивне, о којој ћу још писати.

Да би смањили тегобе у врату, милијарде људи накрећу и заокрећу главу, али тако сами себи још више измештају атлас. Непријатност прво осећају у потиљку, не знајући да касније од тога пати читаво тело. Организам је повезана целина, а једино људској врсти глава и тело нису добро спојени.

Од свих животиња само је нама атлас измештен. Кажу да човек и магарац знају више од човека, а знаће још више када се човеку намести атлас.

Из дана у дан се све више открива. Али имамо утисак да је све већ изумљено, па се тај парадокс односи и на мој изум о намештању атласа.

Док пројектују нови апарат, конструктори знају која је најслабија позиција и који ће део први да се поквари. Лекари нису пројектовали људско тело, а још не знају да се због отежале јетре атлас постави на лоше место још пре рођења и да зато ни јетра током живота не може добро радити.

Један човек ми рече: „*Имам осећај као да ми из потиљка излази неки погрешан висак.*“ То осећа већина људи, али ни лекари не знају да им глава није на добром месту у односу на тело и да им се због тога криве кичма и тело. Клацкалица или вага могу бити накренути само у једној равни, али атлас је померен у све три равни, па се читаво тело уврће да би сензори за равнотежу у ушима били хоризонтални.

Примитивна возила су покретана магарећом или коњском снагом. Кретало се споро, па није било битно да ли су точкови климави и тек када наиђу на камен путницима климне глава и атлас се измести. Сада јурцамо аутомобилима, јер смо добро заштићени. Елем, током судара ваздушни јастук удари у главу и још више измести атлас. Глава остаје читава, али због више измештеност атласа настају већи болови и болести.

Због серијске грешке произвођачима се врати по неколико милиона аутомобила на исправку. А због измештености атласа свих осам милијарди људи има грешку, па нико их не шаље на поправку. То зна неколико милиона људи, али је само стотина покушала да пронађе начин отклањања почетне грешке.

Када на колима један точак почне да се тресе, онда би се све покварило. Нама се тело не растреса због атласа, него се карлица поставља у погрешну позицију и повлачи све остало. Аутомобил возимо код мајстора да се точак балансира, али не знамо да нам је тело расцентрирано од атласа.

Људи спонтано трљају потиљак како би смањили тегобу у врату, а нису свесни да тако покушавају да поправе помереност атласа. Хирурзи стабилизују кичму металним шипкама, не знајући због чега се искривила.

Тинејџери се играју зуце, ударају једни друге у раме, а не знају да тако атлас помере у страну. Зуца се тако зове, јер понеком почне непрекидно да зуји у глави. Та нелагодност није здравствени проблем, али због измештеног атласа је умањен проток крви кроз мозак и већ у пубертету почињу главобоље и лоше оцене у школи.

Један младић је играо кошарку и лопта га удари у главу. Почело је зујање, доктор професор му рече: *„Медицина не зна због чега је и нема лека. Навикни се.“* Зујање обично настаје у старости због све веће измештености првог пршљена. Након намештања зујање се смањује од боље прокрвљености, а понеком нестане.

У људској природи је потреба за надметањем. Неко је измислио такмичење у шамарању. Публика ужива, а због измештеног атласа победник ће новчану награду дати за лечења.

Тесла је имао срећу да му се већи део живота атлас налазио на добром месту. Ипак, 1937. године ударио га је ауто и можда му је тада померен атлас. Здравље се погоршавало, а сигурно је бивало горе, јер је почео да пије по два литра млека дневно. Није имао здравствено осигурање, али ни то му не би помогло, па је умро после шест година.

По закону сви уплаћују здравствено осигурање, али га мање користе они којима је атлас мање измештен.

Лекари понеком побољшају здравље, а чешће га покваре. Када се атлас врати на анатомско место почиње исцељење и онога што је оштећено у медицинским установама.

Има добрих мајстора, али и оних које називају – кварише. Дунђер нешто поправи, а нешто друго поквари, па нанесе већу штету. Увек се може купити нови апарат, али се не може купити нови човек када га уништи медицински дунђер.

Једна приватна болница има назив Атлас, а ни власник није свестан због чега је тако назвао. Без обзира да ли је болница државна или приватна, лекари неким пацијентима ураде све могуће претраге и ништа не пронађу, јер не знају да тегобе почињу од атласа. За такве у Врању кажу – здрав, а болан.

Највећи проблем је што људи не знају колико не знају.

Старија госпођа ме назвала телефоном и упитала: *„Да ли атлас шаљете поштом?“* Друга се након намештања хвалила: *„Уградили су ми неки талас и све ми је боље.“* Њој није битно да ли је талас или атлас, нити да није уграђен, већ да је њен атлас враћен на место. Важно је само да је боље.

Лаици не разумеју, мада је трагикомично што ни медицински стручњаци не знају. Студенте медицине не уче о важности атласа, него их плаше, а затим они плаше остале.

У азбуци здравља атлас је под А, а све друго је комбинација осталих слова. Медицински уџбеници имају милионе слова, а будући лекари о атласу прочитају само неколико десетина речи. Хиропрактику су приграбили у медицину, а хиропрактичари заокрећу главу милионима људи, па тако почетни квар још више покваре. После десетак посета код тих квариша, пацијенти почињу да иду код лекара.

Хиропрактичари поправе облик кичме у лежећем положају, онда у седећем положају заокрећу главу, не знајући да тако измештају атлас. Срећом, многи се не усуђују да иду код њих, јер у акционим филмовима виде како заокретањем главе убијају противника.

Човечанство је све паметније, али до мојих открића нико није знао због чега настају болови. Када је атлас више нагнут болови су већи, јер је тежиште главе померено унапред. Зато настаје бол у потиљку, кога називамо главобоља. Мозак не може да боли – па не постоји реч мозгобоља, већ се има утисак да је бол у мозгу. Мишићи врата су напети и читав дан покушавајући да држе главу. Ипак из године у годину атлас се све више нагиње, па се нагиње и тело. Болови се појачавају и почињу даље низ тело, јер се и остали мишићи напрежу.

Пацијент плаче од болова, а лекар му каже да није опасно и да иде кући. Истина је да је безопасно, али болови су корисно упозорење да у организму нешто не штима. Медицинска игноранција и ароганција је погубна по пацијенте. Мене су болови мучили тридесет година, тек нисам знао да почињу због помереног атласа и да су интезивнији од калцијума из млечних производа, које сам претерано користио.

У апаратима кварови настају на различитим местима, а у људском телу увек из истог места – из позиције атласа.

Фетусу се атлас формира на погрешном месту, а од порођаја почињу додатна измештања, па трају читав живот. Бабице већином уврћу бебину главу у смеру у коме је атлас већ заокренут. А у неприродном положају на леђима породилјама гурају главу унапред.

Због тога настају додатна измештања атласа и бебама и породилјама. Ако се беби атлас превише измести настаје церебрална парализа, а мајци мигрена, вртоглавица, обољење штитасте жлезде, гојазност...

Развој мозга нам је омогућио да будемо најуспешнија врста. Ех, ах, већ од почетка живота томе се плаћа цена. Рађамо се превремено и недовршено због велике главе и ограниченог отвора карлице. Током порођаја већина фетуса се постави у положај у коме је глава превише погнута, јер теменом гура у пубичну кост породилје, а када глава изађе много је забачена уназад.

Атлас трпи два супротна притиска и тада се дешава прво додатно измештање, па их током живота буде на стотине.

Од свих животињских врста, само је људском роду порођај критичан – и беби и мајци.

Хиљадама година чим се беба роди ухвате је за ногице да виси наглавачке и трзну је увис. Тако се из бебиних плућа избади плодове вода и може да удахне. У двадесетом веку је трзај забрањен, што је огромна грешка.

Нисам акушер, ипак сам схватио да процедура порођаја треба да се промени, да би се атлас поставио у бољи положај у односу на лобању. Уз задржавање свих савремених погодности приликом порођаја, предлажем да се порођајни сто замени кадицом која је уздигнута пола метра и да се поставе две шипке за које би се породилје држале. У том получучећем положају, који се примењивао од памтивека, гравитација помаже да беба лакше изађе. И неопходно је да се одмах ухвати за ногице и трзне, како би се атлас постави на боље место.

Када се родимо кости су хрскавичаве. Због кључне позиције у телу, атлас постане прва чврста кост и читав живот не подлеже остеопорози. То је још један од разлога због чега је намештање атласа **HumanUP** методом апсолутно безопасно, мада се масажером ни не врши притисак на атлас.

У првој години кости су меке, а од калцијума из мајчиног млека очврсну. Због тога, и јединственог усправног става, тек након прве године можемо проходати, док остале врсте могу неколико минута након рођења.

Атлас је пршљен, али само у нашој врсти више припада глави него кичми, због чвршће везе са лобањом него с другим пршљеном. Али та веза није довољно јака као код осталих врста и лако се измести током удараца у главу или тело. Без обзира да ли је измештен падом са љуљашке, столице, дрвета, мердевина, атлас се увек може наместити **HumanUP** методом.

Једини зглоб у људском телу, који се састоји од три кости, је зглоб који повезује лобању, атлас и други пршљен. Због усправног става, атлас је потпуно другачији него код осталих сисара. Померање зглоба је минимално у делу лобање са атласом, па је претпоставка да би атлас могао еволутивно срасти са лобањом. Ако би срастао на погрешном месту не би могао да се измешта, али ни намешта. Тако би сви имали сличне болове и обољења, укривљено тело, као и дужину живота.

За све што постоји ван Земље има више назива: космос, свемир, универзум, васиона...

До скоро нисмо били свесни да је и ова планета саставни део свега. Ко смо ми? Одговор је у речи *космос*, јер смо део читавог свемира.

Титан Атлас држи Земљу.

Понеко ме пита да ли му је атлас измештен и како знам да је свима тако. Ако си с Марса или Венере, онда није измештен. Ипак ниси, већ си човек који живи на Земљи, а атлас ти је још пре рођења формиран на погрешном месту.

Од педесете године примећујемо да нас нешто савија, а желимо да будемо усправљени. Због нагнутог атласа гравитација нас упорно снижава, па се стога чичама олабаве трегери. Престајемо с растом око двадесете године, а ако је атлас већ нагнут, од тада почиње урастање. Кад се атлас намести почиње усправљање и чиче попуштају трегере.

Некад су огледала била лошија, па се укривљеност тела теже уочавала. Данас су квалитетнија, али и даље не видимо како изгледамо. Није криво огледало, него смо ми укривљени. Гледамо себе и друге, премда не видимо како смо уврнути.

Коме је атлас много измештен у одразу може видети уврнутост тела, али неће схватити због чега је тако.

Селфи у огледалу.

Прво сам купио огледало које је заиста било мало укривљено, па сам нашао добро, јер када ми људи дођу на третман да се виде какви су стварно. Понеко се правда да ни ово није исправно и зато сам написао да није криво. Мајстори су добро правили кућу и спојеви зидова као и плафона су праве линије, што се види у одразу.

Свако сваког гледа, а не види како изгледа, јер смо се навикли. Хођајући улицом не примећујемо да помало забацујемо десном ногом и да се већина људи слично креће. Али, ако гледамо из висине, већ са четвртог спрата се уочава. Због слично измештеност атласа већини је карлица померена удесно, па је десни кук мало виши од левог. Од тога се хрскавица у десном куку брже тањи. То лекари не знају, али хирурзи знају да, у деведест одсто операција, прво уграђују десни вештачки кук и да је то огроман бизнис. На свету је замењено преко сто милиона кукова, ипак у већини случајева не уграде тачну дужину. Зато и леви кук брже страда, а зарада скаче.

Кад се атлас намести, временом се карлица враћа у средину и поставља хоризонтално, а кичма вертикално. Од тада се хрскавице кукова регенеришу и дискус херније нестају.

Кроз живот се почетни квар све више квари, па због тога настају нови кварови у организму. Једини орган који сваке секунде мора имати довољно крви је мозак. Ама медицина нема појма ни да постоји почетни квар, ни да се од половине живота крвни притисак не диже због старења, него због нагињања атласа, који упорно смањује доток крви у мозак.

Повишен притисак обезбеђује довољно крви мозгу, мада ремети функције осталим органима.

Лекови за нормализовање крвног притиска се највише користе. Јефтини су, али динар по динар испада из џепа, а фармацеути зидају палаче. Већина зна за фармако мафију, али их нешто вуче у апотеке. Психолози и психијатри помажу онима који су осмислили превару са лековима. Таблете омамљују да нас лакше обмањују.

Да би органи добро функционисали сваки део тела зависи од свега осталог, а све је индиректно повезано са атласом. Атлас директно измешта једино доњу вилицу, ал' све остало је измештено индиректно, како би могли да стојимо и ходамо.

Атлас погрешно усмерава тело и здравље. То је механичка препрека која се најзад може лако отклонити. Ако столица или сто клецају ми нешто потуримо, а то се у народу назива — поткајлује. Ако се кајла помери, поново је вратимо. Тако се дешава и са атласом, па читавог живота треба повремено да се враћа на анатомску позицију.

Лавиринт се назива и врзино коло. Када се више пада атлас се више измешта и тад се поремети центар за равнотежу, па се још више пада, па се атлас још више измести, па постајемо болеснији. Акција је једнака реакцији – да ли удариш или си ударен, атлас се измести и једном и другом. Једино намештањем атласа људски род може изаћи из врзиног кола.

Не само да треба, већ се атлас мора вратити на место где припада, како би мозак имао потпуни надзор и контролу.

Чињеница је да постоје паметни и глупи, али је непознаница да је то због мање или више измештеност атласа.

Зашто је већини тело повијено, тек понеком усправљено? Сада када се зна да је тако због атласа, онда није више чудно, али је невероватно да се пре није истраживало зашто је тако. Још је чудније како се до сада није схватило због чега су неки људи болеснији и живе педесет година, а неки здравији, па поживе више од сто.

Из генерације у генерацију се није знало за почетни квар. Ипак, спонтано су покушавали да га поправе. На третману ми је био Радослав Стевановић, који има седамдесет пет лета и одлично здравље, јер му је атлас на бољем месту од вршњака. У детињству га је деда Милутин дизао за ноге наглавачке и засмејавао: „*Овако је мој деда мерио прасе.*“ Радослав није прасенце, али је деда од свог деде научио народне мудрости, па су у она доба били здравији од нас.

У детињству сам живео у граду, а када сам ишао на село рођаци су ме хватали за главу и подизали увис. Тај обичај ми је тад био чудан, а сад схватам да су спонтано покушавали да ми задрже атлас на бољем месту.

Препричавају се шале о босанској тврдој глави и Босанац каже: „*Срећом, пао сам на главу. Није ми ништа осим што ми мозак стаде.*“ Прорадиће, али ће радити лошије због више измештеност атласа.

Дечаци се шашаво удварају девојчицама. Перица из вица повуче Милицу за кикицу и измести јој атлас. Она добије главобољу и буде потиштена, а Перица јурца за другим веселим цурицама да и њих заболи глава.

Данас на свету четрнаест одсто људи редовно узима лекове за главобољу. Значи милијарду људи, а још толико користе лекове повремено, па трују калцификују јетру и мозак.

Већ десет година изучавам атлас. За то време сам могао завршити медицински факултет и специјализацију, ипак наука коју развијам је важнија. Људи ми сваки дан пријављују побољшања и то ме подстиче да истрајем. Десетине њих ми је рекло да им након намештања срчани записци раде добро, а било им је урођено. Кардиолози су збуњени, а мени је јасно да када се поправи почетни квар, онда се у телу све побољшава.

Кад са бубрезима почне неки проблем, у деведесет одсто је у левом бубрегу. То ми није било јасно, али ми један Кинез рече да дијафрагма гњечи крвни суд ка левом бубрегу и да зато настају цисте или камење. Та недоумица је отклоњена, јер због атласа ни дијафрагма није како треба. Сада схватам како се после намештања атласа камење смањи, а цисте још брже.

Због положаја у коме фетус спава, атлас се формира померен удесно. Материца врши притисак на главу здесна улево, па на левој страни дно лобање и други пршљен потисну атлас минимално удесно. Стога сам се чудио због чега је код једног од пет одраслих атлас померен супротно – улево, а изузетно ретко удесно. Ако дете прими ударац у главу са леве стране, атлас се помери улево. Други разлог, већ у младости почетни квар нас више мучи са десне стране потиљка, па покушавамо да га отклонимо накретањем главе ка десном рамену. Тако се смањи непријатност у врату, али дно лобање са десне стране притисне атлас и помери га улево.

Једино је **HumanUP** методом могуће исправити углове измештеног атласа (накренутост, заокренутост и нагнутост) и помереност у леву или десну страну, као и помереност уназад.

Док је атлас намештан вибрационим масажером. Хвала Рене!

Многе дилеме сам разрешио, али не покушавам ни себи да објасним како се након намештања атласа алергије смањују и нестају. То нека истражују алерголози, а други медицински стручњаци нека доказују како се остали здравствени проблеми регулишу. Због тих научних радова понеки од њих ће постати доктори медицинских наука. Нека ће! Мени на радост.

Атлас је медицине нерешива мистерија. Када у будућности проуче и прихвате моја открића, биће ми част и задовољство што сам као медицински лаик размрсио „Гордијев чвор“, који од настанка наше врсте дави читав људски род.

Један човек се жалио: „Кичма ми тражи да лежим, а желудац да седим. Најлакше ми је кад стојим, али не могу читав дан.“ Од када сам му отклонио почетни квар може да лежи, седи и да стоји. Ма, и мушка ствар стоји к'о никад.

Понеко ми каже: „Устанем, а као да је тенк прешао преко мене, па дан почињем крцањем врата. Кад шкљоцне, тада ми буде лакше.“ Јесте лакше, а тако само погорша почетни квар, па следећег јутра као да су га прегазила три тенка.

Омча око врата је давила осуђенике на смрт вешањем, а атлас дави изнутра док не удави. Смањен проток нервних импулса и крви свима скраћује живот.

Кад нас спопадну вируси организам се брани. Претпоставка је да се вируси уништавају дизањем температуре тела, а они су баш отпорни. Већа топлота од два или три степена не би им нашкодила. Пре ће бити да од повишене температуре крв брже циркулише и лакше елиминише вирусе. Када је атлас на месту ослобађа се и центар за циркулацију крви, па се грипиви лакше преболе.

Бубрези регулишу крвни притисак, а и они лоше функционишу због измештеног атласа. Аномалије могу бити урођене, а деформације и малформације су стечене због атласа. Ама, у медицини то не знају, па називају непознат (идиопатски) узрок. Ха, то некако делује идиотски, јер је Даниел Палмер још далеке 1895. године објавио – већина здравствених недаћа почињу од измештености првог пршљена. Али, авај, нема ко да чује.

Не схватамо процесе у организму, а медицина још не зна да положај атласа утиче на све у телу. Свака ћелија је микро електрична централа, која погрешно ради због атласа.

Нервни болесници се смирују помућу електро шокова, па им се тело тресе, а атлас још више измешта. Боље је да им се атлас намести, па би с више крви у мозгу постали мирнији.

Упражњавање разних спортова још чешће и више погоршава позицију атласа. Најгоре је ватерполистима и рукометашима, јер добијају више удараца у главу. А док су млади лепо изгледају, па се девојке лепе за њих, али већ око четрдесетих постају гојазни и болесни.

И у тридесет деветој години Швајцарац Роџер Федерер је најбољи тенисер, а вршњаци тенисери су већ у пензији. Вероватно му је Швајцарац Рене Шимперли наместио атлас док је био јуниор. У подручју атласа налазе се центри за оријентацију, концентрацију, координацију, мотивацију. Да, то је важно за свакога, ипак је спортистима најбитније. Желео бих да Новаку Ђоковићу наместим атлас, јер видимо да некад накреће главу. Тако покушава да атлас постави на боље место, а у ствари га још више измешта.

Наместио сам атлас Ноловој мајци и оцу, а он се још премишља. Срђан више не пије лекове за притисак и дијабетес, а Новак би могао још годинама да буде ненадмашан, па да тако остане све док је света и тениса. Ех да се огрне и златном медаљом на Олимпијским играма. Када год да намести, жалиће што није раније.

Милош Раонић је некада био четврти на АТП листи, а кад је у јесен 2019. године дошао да му наместим атлас, био је на 134. месту. Рекох му да ће за годину дана бити међу првих десет и након шест шесеци је био четрнаести. Али моју прогнозу је осујетила лажна епидемија и повреда ножног мишића.

Сви имају потребу да поправе почетни квар, али проблем је што још апсолутна већина не зна да квар постоји. Кад ће сазнати, то је питање које сада нема одговора. У народу се каже: „Кад из дупета дође у главу.“ Наравно памет није у гузи, већ не могу да схвате зато што немају довољно крви у мозгу.

Проблем настаје док се фетус развија, а почетни квар поправљамо у положају тела сличном као фетусу. Седи се опуштено у столици, погнуте главе.

Важна вест је откриће новог органа у људском организму – интерстецијум. Човечанство је шокирано, мада не тим открићем, већ како је могуће да свемогућа медицинска наука тек са-

да открије орган који је један од највећих, а простира се испод читаве коже и у неким унутрашњим органима. То су мале коморице испуњене са двадесет одсто од укупне количине лимфе. Научници сматрају да им је функција да заштите тело од удараца.

Наравно да је атлас откривен од почетка медицине, али до сада нису схватили да због њега настају скоро сви проблеми са здрављем. Какав ће то шок настати када се објави вест о томе. А још веће огорчење ће бити да већ постоји ефикасно решење – **HumanUP** метод, а они нису чули ни за то.

Ни медицински лаици не знају, па у потрази за лечењем посећују лекаре и надрилекаре. Кад је коначно сазнао и намерио атлас, неки човек ми рече: „Где год сам био нешто су ми покварили. Једино ме је **HumanUP** поправио.“

Једна од варијанти за лого.

Од када је атлас на тачном месту одмах се осећају олакшања, а побољшања трају месецима, годинама и деценијама. Лакше је и боље отклонити почетни квар, него све друге који настају од њега.

Интерстецијум ублажава ударце, али не може да спречи измештање атласа. Зато ни тај „нови“ орган не функционише како би могао. Лекари претпостављају да карциноми метастазирају кроз интерстецијум, па сада преусмеравају истраживања на њега, а свима би било боље да истраже и докажу моја открића. Људи ће се наљутити на медицину што није сазнала за **HumanUP** метод, па обавестила човечанство.

Коначни лого.

Још има људи који нису чули за Кока колу, а сви ће у будућности сазнати за **HumanUP**, јер је насушна потреба сваког људског бића.

Карцином

Завршни квар је карцином од кога се живот баш скрати.

До краја деветнаестог века масовно се умирало од заразних болести. Побољшање хигијенских услова и напредак медицине су сузбили инфекције, па се у двадесетом веку највише умирало од инфаркта срца и možданог удара.

Пре сто година од карцинома би умро сваки двадесет осми човек, а данас сваки други. Прогноза је да ће за десетак година скоро сви почети да страдају од те неизлечиве болести и да је та пошаст незаустављива. Инфекције почињу из окружења, а карцином од „нечега“ из организма

Савремена медицина је озбиљна наука, али не зна како и због чега настаје карцином. У истраживања се улаже превише новца, а лечење неизлечивог је постало огроман бизнис.

Још пре две деценије председник Америке објави како су пронашли лек, а све је више оболелих. Клинтон је ухваћен и улажи за сексуалну аферу и ником ништа. Каубојима није битно да се обузда галопирајући рак, ипак важно је да реч *лаж* није политички коректна, а реч *неистина* је ок.

Карцином није заразан, па је збрка око тога како настаје. Постоје разна нагађања: вируси, гљивице, киселост тела, токсиковања, а можда и њихове комбинације.

Као лаик могу изнети мишљење како настаје карцином, а наука нека проверава. Улога црвених крвних зрнаца је да доноси кисеоник до свих ћелија, а крвна плазма да транспортује хранљиве честице. Крвна зрнаца су већа од крвне плазме, а микронски калцијум у капиларима блокира крвна зрнаца, која носе кисеоник. Крвна плазма се провуче и ћелије имају храну, ипак немају кисеоник. Тако се створи погрешан метаболизам у том ткиву, па карцином настаје само у њему, а не у читавом телу.

Рак није заразан, јер се калцијум не преноси са човека на друге људе.

Из танког црева честице хране прво долазе у јетру да их преради. У претходним деценијама у храни је превише токсина, које јетра не може да неутралише. Таква храна штети здравим ћелијама и претвара их у канцерогене.

Најновија открића потврђују да све ћелије имају међусобну комуникацију, али да им ипак мозак диригује. Због измештеност атласа комуникација мозга са телом је умањена, а понеко из медицине објашњава да је карцином интелигентни паразит. Какав промашај. Уз то, деле их на доброћудне и злоћудне, као да тумори имају нарав. Тако су промашили читаву мету.

У ствари, ћелије рака су глупе, јер не знају да ће усмрти-ти човека, па ће и оне умрети.

Ипак, у свему постоји изузетак. Хенријета Лакс је преминула 1951. године од рака грлића материце, али њене канцерогене ћелије живе и сада. Доктор Џон Хопкинс је узео узорак из тумора и послао колеги Џорџу Греју, који је двадесет година безуспешно пробао да узгоји људско ткиво. Здраве ћелије после неколико деоба умиру, а Хенријетине канцерогене ћелије се узгајају у лабораторијским условима. Трају неограничено, па служе за истраживања. Захваљујући томе откривени су лекови за нека обољења. И то је био први биолошки материјал који се продаје. Многи и данас на томе зарађују, а Хенријета је била сиромашна црнкиња.

Највише отпада из тела се избацује мокраћом и изметом, а мањи део кроз кожу. Смеће излази читавом површином коже, а најлакше на длановима, стопалима и из пазуха. Шаке перемо често, а смрад чарапа је далеко од носа. Природа је уредила да после неколико дана смрад пазуха штима за нос, па се зато перемо.

Временом су бријачи бивали све квалитетнији и мушкарци су почели редовно да се брију. Од када су настали жилети, почеше и жене да скидају длаке са ногу и испод пазуха. Тако изгледају лепше, али оштећују кожу и кроз ранице инфицирају тело. Некада су нас нападале само биолошке штеточине, а онда им се придружише токсини – хлор и флуор из воде и хемикалије из дезодоранса. Кожа је чиста и мирише, а организам је загађен хемијом која масовно изазива карциноме.

Због токсиковања се повећава знојење, па измислише антипеспиранте, који спрече отрове да се одстрани из тела. Онда се чудимо зашто је превише карцинома. Ама, од осам хиљада врста сисара само смо ми обдарени знојењем.

Жене воле да се мацкају кремама које су од минералних уља, добијених прерадом нафте. С тиме блокирају изbacивање отпада кроз кожу. Током лета има више бактерија и паразита, а ми смо здравији због више знојења.

Дипломирани пејзажни архитекта Штамбук Зорко није могао да нађе радно место у струци, а од нечега се мора живети. Десет година је носио џакове са пшеницом и оболео од тумора на душнику. Пестициди и плева из пшенице су се удружили, па му је хирург одстранио тумор. Преживео је, ипак ће остати доживотни инвалид. Данас неко други носи џакове, а док ред не дође и на њега, хирург ће зарађивати оперишући оне који ће, због лоших услова на послу, добијати карциноме на другим органима. Профит цвета, човечанство вене.

Невероватно је каквим све путевима настају карциноми. Произвођачи сокова би хтели да деца и одрасли не пију воду, већ само сокове. У њих стављају много соли која подстиче измокравање и жеђ која се утоли са још бућкуриша. Сокови ни су слани, него слатки од шећера. Чуло укуса је преварено, а шећер калцификује тело. Врзино коло се на крају затвара карциномом. Погледајте на интернету предавање, које је одржао лекар Роберт Лустиг – *Шећер горка истина*.

Италијански лекар Тулио Симонђини је открио да се неки карциноми могу излечити содом бикарбоном, јер је базна и неутралише киселост тела. Најбоље је да се штетне материје не уносе, ама сада је све препуно тога, па повремено треба у чашу насути пола кашичице соде бикарбоне, исцедити лимун, па чекати да престане да пени и попити. Али проблем је што има чудан укус који деца и одрасли не желе у устима. А проблем је и фармацеутској мафији, јер би им то смањило продају скупих лекова за канцер. Зато су се окомили на Симонђинија, као и на јефтину соду бикарбону и лимун.

Др Марк Сиркус је изузетан амерички научник, који је написао десет књига, а једна од њих је – *Сода бикарбона*. Доказао је да је натријум бикарбонат неопходан за здрав живот, ал шта вреди када су људи склони да не верују у јефтино и једноставно. Тако је и с јодом, магнезијум хлоридом и другим природним елементима о којима Марк пише и у осталим књигама. Многи су се излечили од карцинома тако што су седам дана по неколико сати лежали у води са содом бикарбоном. Ал' у људској природи је да ако је јефтино онда није корисно, па плаћају скупе лекове од којих се додатно разболе.

Марк има шесторо деце. Због њиховог здравља и живота преселио се из Америке у Бразил. Тамо је склонио децу од накарадних америчких закона о обавезној вакцинацији.

Др Дин Бурк – „*Флуориди узрокују много већу смртност од рака него било која друга хемикалија. То је један од најубедљивијих научних доказа до ког сам дошао за педесет година истраживања рака.*“ Родитељи уче децу да перу зубе, а деца више прогутају флуора, него што испљуну.

Корисније је соду бикарбону утрљати међу зубе и десни. Тако се неутралише киселост излучевина бактерија, која нагриза зубну глеђ. Од болова зуба деца запомажу и код зубара плачу, а све би се избегло да им родитељи не дају лизалице, бомбоне и свакојаке слаткише. И не терају их да перу зубе.

Један италијански баштован је прскао неку течност по јагодама. Нису их спопале биљне штеточине и су сазреле бајне и сласне.

На јагодама се видело нешто беличасто. Комшије су се чудиле да их баштован не пере, него их поједе у сласт. Рече им да је посипао раствор соде бикарбоне. Тако су догодине и они јели квалитетне јагоде.

Ако могу јагоде, може и остало воће и поврће, али тако би се индустрији пестицида и медицини умањио бизнис.

У целом свету алкохолизам је болест, мада само у Србији питају: „Што не пијеш, да ниси болестан?“ У Америци су покушали прохибицију алкохола, а посао се ипак расцветао, па су је укинули. Да тако не би било и са пушењем, то нису назвали прохибиција дувана, већ кампања против пушења.

Да се одмах разумемо, цигарете су отровније од лекова, јер у њима има најмање дувана. Произвођачи користе картон, сламу и разне хемикалије, а комбинација свега тога нарушава здравље. Што је цигара скупља све је ближи карцином. Индијанци су жвакали лист дувана, па испљунули. И само понекад су пушили „лулу мира“. Они нису знали за угљен диоксид и угљен моноксид, а сада медицина зна да је телу потребно мало угљен диоксида. Ипак, због угљен монооксида, боље је престати с пушењем.

Људска врста је двеста хиљада година положила ватру по пећинама и јазбинама, а сад многима смета дим од цигарета. Мој отац није живео у праисторији, али је детињство провео у диму поред огњишта.

Због загађеног ваздуха свако ко живи у градовима као да попуши осамдесет цигарета дневно. У Херцег Новом је један кардиолог мотао херцеговачки дуван и пушио од седме до осамдесете године и престао је, јер више нема квалитетног дувана. На прсте једне руке је набројао људе који само за себе узгајају аутохтону врсту дувана – *равњак*, али га не прскају пестицидима.

На медицинском факултету се учи о лековитости дувана. Пулмолог и доктор медицинских наука Мирко Љубеновић ми је рекао да дуван има антисептике, који облажу бронхије и штите од бактерија и вируса, па подстичу избацавање шлајма. Ипак, он никада није запалио цигарету, јер више воли да пије вино и пева, него да пуши.

Поред свих забрана и упозорења, данас милијарду људи пуши. Пушачи се смирују цигаром, па нервирају непушаче које ни лекови за смирење не могу да обуздају. До двадесетог века неки монаси су користили хашиш, који је јачи опијат од марихуане, а сада дувански дим називају „ђаволји кад“.

Кампања је заварала и монахе, а држава убира порез од пушача и произвођача цигарета. Др Несторовић зна која природна хемикалија из дувана потстиче концентрацију, па новинари чаде ко' Турци.

Пре ће бити да нас гуши невидљива ђавоља хемија. Дим с огњишта је развејан из домова, а дувански дим с радних места, како не би активирао противпожарне сензоре и покварио електронске уређаје. Преко електронских медија су нас убедили да је тако боље. Ум је већ помућен због измештеност атласа, а невидљиви медијски дим га још више мути.

Да је дуван толико штетан не би га у Кини узгајали највише на свету. Кинески властодршци могу олако да забране, али су забринутији што се у кинеским градовима од смога не види Сунце. Индустијски погони и термоелектране на угаљ су већ превише загадили ваздух, и ето, цена економског напретка се плаћа здрављем Кинеза.

Клинтону је потпредседник био Ал Гор, другар по лажима. Његови прадеда и деда су поштено згрнули богатство од узгајања дувана, али отац му је био шпекулант, који је у сарадњи са фармацијом смислио превару – дуван продају фармацији и згрћу још више новца, а фармацеути из дувана користе лековите састојке за производњу лекова. Заузврат, фармација је преко медицине покренула кампању против пушења, са изговором да изазива рак плућа. Па од тад Американци мање пуше, мада имају све више карцинома плућа. Што је у Америци, тако је и у свету. Ал Гор се угледао на тату, па је осмислио још већу глобалну превару – загревање атмосфере угљен диоксидом и ево сада од тога збраја још већу лову.

Ал Гор је такав какав је, али има и горих.

Има једна породица која не слуша рок музику, а презива се Фелер. Ти људски фелери већ један век диригују планетом како им воља. Осмислили су и покренули разне индустрије, па и фармацију и медицину. Сада је деведесет одсто фармације у њиховим рукама, а они нису попили ни један лек. Лече се хо-меоопатски, као за живота и другарица им краљица Елизабета.

Бирам ко ће постати атласолог и обучавам оне који желе, знају и умеју да помогну болеснима. Већина нема ни дана медицинске школе, зато немају ни утицаја Фелерових, али имају умеће да помажу другарима и њиховој деци.

Карцином се у србском народу назива рак. Можда од тога што рак иде корак напред, па два корака уназад.

Фелери иду унапред, а човечанство враћају уназад. Има и других породица које су се угледале на Фелере. Неки од њих су

Кенедијеви, а једини су имали гориво за Хитлерове ракете, које су засипале Лондон у Другом светском рату. Њима је било свеједно да ли ће погинути енглези или амерички војници, само да од нациста зараде крваво злато.

Али у породици се увек појави неки „изрод“. Џон Кенеди је хтео да обузда америчку војну индустрију и платио је животом. Усмртили су га са неколико хитаца, како би могли и даље да праве милионе метака. Амерички устав налаже да потпредседник постане председник. Линдон Џонсон је схватио лекцију и муницију је трошио на недужном вијетнамском народу. Од тог рата се неколико породица обогатило, а педесет осам хиљада америчких породица је остало без синова.

Понекад ивер падне даље од кладе. Џон Кенеди се није угледао на свог оца, који је зарађивао од горива за Хитлерове ракете, него је искористио заробљеног нацисту Фон Брауна да направи ракету која је лансирала космонауте на Месец.

Када Фелери и њихови финанансијски саветници измисле нове преваре, тад их пласирају докторима медицинских наука, које богато награде како би објавили те лажи. Затим то лекари понављају као папагаји.

Ми плаћамо летовања на мору како би били здравији, ал' они који тамо живе понекад улазе у море и недовољно се сунчају. Далматинке су најболесније на Балкану, јер и улето носе дуже црне хаљине да би што мање биле изложене сунчевим зрацима.

Једна од превара је да су сунчеви ултраљубичасти зраци штетни по здравље. Од тада далматинке носе још дуже хаљине и гледају како се туристи мажу кремама, које спречавају да ти зраци на природан начин формирају Д витамин. И креме са најмањим заштитним фактором блокирају лековите зраке. Буу! Људима је утиснут страх од сунца, па користе оне са највећом заштитом.

Како би што више поцрнели туристи се читав дан прже на сунцу. Оно мало корисних зрака, који се пробију кроз крему, на површини коже ипак створе Д витамин. Ех, ух, кад се врате у хотел одмах се туширају, па купке сперу витамин, коме треба два дана да кроз кожу продре у тело. Шта вреди поцрнети кад нису сакупили довољно Д витамина.

Продаја вештачког витамина Д се повећава, а карциноми су необуздани. Живимо и радимо у просторима са прозорима и возимо се аутомобилима. Ама, једна од превара је да ултраљубичасти зраци узрокују карциноме.

Саветују нас да се сунчамо касно поподне. Тада УВ зраци мање пролазе кроз атмосферу. Уз временску прогнозу се подмеће и индекс зрачења. Тако нас свакодневно застрашују, али Истина је сасвим другачија.

Витамин Д је потребан свим ћелијама. Да би га имали и били здравији, искористите сваки сунчан дан од априла до октобра. У подне обуците купаћи костим, па пре ручка на тераси, или у дворишту, пет минута лезите потрбушке и пет минута на леђима. Тако ће бити довољно Д витамина преко зиме. Наравно да ђаци и запослени то не могу, па се зато викендом дуже сунчајте и искористите распуст и годишњи одмор.

Све се плаћа, а на крају лечења највише. Боље је од почетка плаћати помало. Ево савета за оне који немају новац за летовања – једном седмично напуните каду водом и растворите соду бикарбону, па друге седмице магнезијум хлорид и треће морску со. Лезите у каду пола сата и опустити се од напорног живота, а раствор ће улазити у тело и истовремено ће излазити штетне материје. Тиме ћете спречити разна обољења, па и оно најопасније.

Сунце исто греје на мору и код куће. Сунчање на тераси или у дворишту је бесплатно, а раствори минерала су јефтини. Лети ће морску плажу заменити комфор дворишта и мањег базена, а преко зиме ће купатило и када бити као бања.

Боље је преко целе године одржавати здравље, него двадесет дана боравити на мору или у бањи.

Авионима путујемо више због туризма него посла. Технологија нас вози брзо напред, али иза авиона остаје беличасти траг, који се распрши и блокира ултраљубичасте зраке. Радимо себи о глави. Без Сунца нема живота.

Умерено сунчање спречава појаву тумора. Улето се не излажите превише сунцу, зими прошетајте када су сунчани дани. То ће бити довољно да се на лицу и шакама ствара Д витамин и да кроз очи уђу животворни биофотони.

Дању се кријемо од сунца, а вештачко светло нас одржава будним до касно у ноћ. Тако себи наносимо штету и једним и другим.

Ништа није само лоше или добро. Слепим људима је живот отежан, али најмање умиру од карцинома, јер им се увече у право време лучи мелатонин. Кад се смрачи, хипофиза почиње да производи тај хормон који је кључан за здрав живот. Током спавања организам се опоравља и обнавља, а мелатонин покреће и омогућава те процесе. Зато је добро заспати раније, али сада нас спречавају телевизори, компјутери, мобилни...

У детињству сам био очаран док сам неколико минута гледао цртаће, па на спавање у осам увече. Завидео сам родитељима што могу да угледају крај програма, који се завршавао око десет. Сад се цртаћи врте даноноћно, па с укљученим телевизором деца некако заспу након поноћи. Хипофиза је слуђена променом светла с екрана, које пролази кроз склопљене капке. Онда се чудимо због чега деца све више оболевају.

Мелатонин и меланом случајно имају иста почетна слова. Рак коже је све чешћи узрок смрти код белаца. Да ли намерно или случајно, медицина то повезује са претераним излагањем сунцу. Али и жута раса у Азији је обасјана истим зрацима, па ретко оболе. Разлика настаје због азијатске правилне исхране. Европљани, американци и аустралијанци једу све затрованију храну, од које се токсини складиште и у кожи. А складиште се и у дебелом цреву, које је увек у мраку.

Живот се убрзао, ама за избацивање измета треба малко времена да се опустимо. Док се живело спорије пражњење је било редовније. Многи се гаде јавних тоалета, па се снебивају до куће, али нагон је већ престао. Опстипација је све чешћа, а хемијски отпад нагриза слузокожу црева. Све је више карцинома, па лекари преписују хемотерапију од које бива још горе, па затим хирурзи зарађују док скраћују црева.

Неко је схватио да ако сваки дан једе неколико горких коштица кајсија умањује настанак тумора. Ухх, то није у интересу смртоносној индустрији карцинома, па су брже-боље протурили лажи да су штетне. Ипак, пређуташе да су зелене коштице штетне, а осушене корисне. Лекарима то не одговара, јер превише њих живи зарађујући од оних који умиру од карцинома. Једите горке суве коштице, њима у инат.

Понеки доктор избегава да пацијенте кљука лековима, а народу се не може угодити. Један се љути: „*Какав је то лекар ако не препишу лекове.*“ И тако сами трче ка минском пољу.

Медицина не може помоћи, ипак може да сврстава и разврстава обољења. Праве се важни и измишљају разне термине. На пример – удружене болести, као да и сами то не знамо.

Некада је од шарлаха и заушки понеко дете умрло. Помоћу антибиотика су ишчили туберкулоза, тифус и друге бактериолошке инфекције. Данас су их смениле хемијске инфекције, које доводе до леукемије и карцинома. Сада је гора епидемија смртоноснијих болести, јер се не могу лечити антибиотцима.

Наш прапредак се китио перјем, а само он зна да ли је то радио како би изгледао лепше или страшније. Модерни човек се не украшава паперјем и није угрожен зверима.

Сад је важније како изгледамо него шта се налази у телу. Мацкамо се шминком препуном хемије, а жене су лепше и болесније. Па као да није сувише чемера, почињу и мушкарци да се шминкају.

Да л' је женица
ил' мушкарчић?

И што, бре, обрве
нацрта наред чела?

Красота!

Да би спречили настанак тумора и карцинома, сваки дан поједите четвртину лимуна. У кори лимуна има савршена природна хемикалија која чисти организам. За оне који имају карцином треба да поједу два лимуна током дана. Убрзо ће измет и мокраћа бити тамније боје, што је показатељ да наступа излечење. Понеко ће то ђубре избацити и шлајмом.

Атласолози примењују **HumanUP** метод, а своју хуманост исказују тако што не наплаћују онима које је стрефила неизлечива болест.

ХУУУ! Коначно заврших ову непријатну тему.

Калцијум

Калцијум и карцином се слично изговарају. Та случајност упозорава на смртоносно обољење. УУУХ! Наставља се.

У телу постоје разни природни елементи, а ако би нечега имало више или мање, наносило би штету. Моје запажање је да већина људи има превише калцијума. Микронски уситњен калцијум запушава капиларе и зато крв не стиже до сваке ћелије. Да би живела и била функционална, свака ћелија мора имати састојке које јој крв доноси. Е, због измештеног атласа почињу обољења. Е, а садашње генерације су све болесније од вишка калцијума.

Доктори не знају како настају болести. Ипак дају им разне називе: артритис, бронхитис, циста, нодус, миом, липом, полип, масно ткиво, саркоидоза, хигром, тумор, карцином...

Могу назвати како хоће, али то су таложења калцијума у појединим деловима тела. Тако настаје и камење у бубрезима, жучи и плјувачним жлездама, катаракта, наглувост, псоријаза, алергије, болови мишића и повишен крвни притисак.

Доктори на снимцима виде сенке на плућима или у ткиви-ма, али не схватају да је то микронски уситњен калцијум. Ипак, понеком кажу да је калцифицикован, а не знају због чега и ка-ко да се смање калцификати.

Калцијум припада групи алкалних метала. Реч *метал* нас подсећа на нешто тврдо и тешко, али алуминијум је лак, а кал-цијум још лакши. У Сахари пешчане олује подижу прашину до стратосфере, која је преноси преко Атлантика. У прашини има калцијума за који се прилепе молекули воде, па киша пада на Јужну Америку. Тако беживотна Сахара ствара бујну вегетацију у бразилској прашуми. Највећа пустиња омогућава живот најве-ћој прашуми.

За време леденог доба у подручју Сахаре је била умерена клима, која је омогућила рајски живот. Али клима се изменила од промене осе ротације Земље, од само пола лучног степе-на. Живот је замро, а минералне остатке биљног и животињс-ког света ветар развејава по планети, па на другим континен-тима твори живот.

Организам користи калцијум највише за грађу костију, али без калцијума мишићи не би могли да покрећу кости. Својим по-зитивним наелектрисањем калцијум омогућава контракцију ми-шића, као и најважнијег мишића – срца. Процена је да би нама срце могло радити сто педесет година, али не постоји процена због чега остала ткива у просеку трају упола тог времена. Срце добро обавља своју функцију – пумпа крв, али нешто спречава крв да стигне до свих ткива. Људска врста је пре осам хиљада година „припитомила“ неке врсте сисара и, нажалост, почела да користи млеко и млечне производе. Од тада у капиларима вишак калцијума успорава или зауставља ток крви. Наравно да је битан проток крви кроз велике крвне судове, ал' цаба ако ка-пиларни систем не ради како би требао.

Да би људски организам нормално функционисао, у телу треба да има један и по одсто калцијума. Сада је већина деце и одраслих превише калцификовано.

Некада је унос калцијума и магнезијума у организам био два према један, а данас је три дела калцијума према једном делу магнезијума. Права доза је већ пет деценија поремећена. Млечни производи се једу неколико пута више него раније, а у намирницама је све мање магнезијума. И то је основни разлог што је данас људска врста неколико пута болеснија.

Из сировог воћа и поврћа имамо довољно калцијума, па је сувише из ваздуха и воде, а из млечних производа превише.

Мајчино млеко је идеална храна за бебу, али може да се вари само у прве три године живота. Бебе, деца ни одрасли не могу варити млека других сисара, нити млечне производе.

Бебама је мајчино млеко неопходно, а млека других сисара не смеју да користе ни деца ни људи, јер им највише нарушава здравље.

На медицинском факултету о томе се баш учи. Бре, млекарска индустрија улаже много новца у рекламе и, ето, ми баш поверујемо у те лажи.

На институтима се проучава биолошки и хемијски штетни утицај лактозе и казеина на људски метаболизам. Лекари понеком пацијенту открију алергију на млечне производе и саветују да престану с коришћењем. Калцијум је биолошки и хемијски неутралан – није штетан биолошки и хемијски, него механички. Биолози и хемичари нису механичари, и стога не обраћају пажњу на калцијум, као физичку препреку протоку крви.

Калцијум из крављег млека је осам пута већи од минералног калцијума из воћа и поврћа, а његова величина и структура је погубна у људском телу. Ето, зато се бебама грчи желудац, а бабама и дедама мишићи потколенице.

Организација уједињених нација је основана као последица лудости и глупости два светска рата. Човечанство се понадало у искреност оснивача, али та организација је злоупотребљена на чудне начине. Под окриљем ОУН-а створен је параван за помоћ деци света – УНИЦЕФ, који је заиста и помагао, али је закулисно више одмагао. Уз помоћ УНИЦЕФ-а је у многим државама покренута млекарска индустрија, па и у Србији. На први поглед, то је изгледало као добробит, па смо прославили отварање млекара. Ама, на други бистар поглед, до краја овог поглавља ћете разумети како је неко злоупотребљио добре намере. У ствари, УНИЦЕФ је злочиначка организација.

Камо среће да људи никада нису почели да користе млека других сисара. У почетку су пили свеже помужено, јер би се брзо покварило, тек су га касније кували како би дуже трајало. Тад жене нису знале за бактерије и паразите, па су млеко обрађивале са посебном пажњом у одвојеном простору. Још увек у неким забитима на старински начин млеко киселе. Свеже помужено ујутру сипају у тепсију, ставе поред шпорета и једу уз ручак, а оно што не поједу бацају. Ма ни стоци не дају.

У савременим млекарама технолошка обрада није природна. Бактерије и паразити се побију стерилизацијом и хемијом, па се рок трајања продужава. Чекај бре, па такво млеко уништава здравље деци и одраслима.

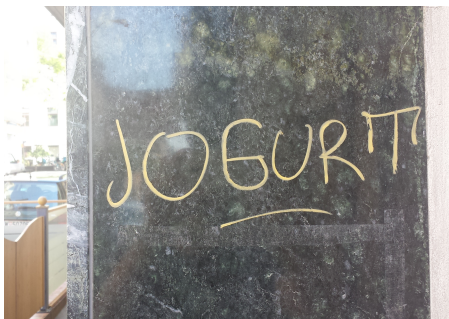
Природно стање је да краве пасу траву, а то неприродној индустрији није исплативо. Зато у Америци краве једу јефтини кукуруз, помешан с антибиотцима и хормонима, који подстичу да помузу десет пута више, бре, од нормалног млека.

Музилице кравама оштећују виме, зато у млеку има гноја и крви. Розе је боје и одмах га хлоришу, јер и деца знају да је беле боје. Касније га пастеризују и додају разне хемикалије, а тај бућкуриш и даље називају млеко. Када се теле храни тиме, оно умире за неколико месеци. Деца не умиру, јер једу и друге намирнице. Само се тешко разболе. Бронхитиси, астме и операције крајника само су директна последица коришћења млека и млечних производа.

Сада рекламирају ново „органско“ млеко. То значи да пре није било органско. Ма није ни ово, али је реклама убедљива. Када су се појавиле продавнице здраве хране, то је било упозорење да постоји и храна од које оболевамо, ипак се и даље купује.

Невероватно је да о томе не размишљамо и не обраћамо пажњу. Произвођачи су одговорни, ал' ми смо криви, јер корисимо оно што нам нарушава здравље. Када би престали да их купујемо, млекарска индустрија не би постојала.

Чачански сир и кајмак су на гласу. Уз то сам педесет година био жртва и јогурта, павлаке, кефира, качкаваља... Нисам једини, милијарде људи ужива у ономе од чега највише страдају. И? И минималне количине млечних производа су фаталне по здравље, јер је калцијум препрека протоку крви.

Када сам видео ове графите било ми је чудно. Ипак када сам угледао следећи, ништа ми није било јасно.

КВОЈ. Клуб Ватрених Обожаваалаца Јогурта

Не могу замислити да их је неко из млекарске индустрије платио да ово напишу. Разумео би да тинејџери напишу да су обожаваоци тинејџерки. Бре, то је нормална љубав.

Понеко дете или старији се наљуте када их саветујем да не користе млечне производе, а један Црногорац се опираше: „Како је мој ђед живео деведесет година, а само је јео сира?“ Ево троструког одговора – ђеду је атлас био мање измештен, јер су га на рођењу окренули наглавачке и трзнули увис, други – није јео само сира, и трећи – да га није јео живео би стотину година.

Измештен атлас гњечи центар за циркулацију крви, а калцијум успорава и зауставља крв у капиларима. То ствара проблеме ткивима од главе до пете. Данас су мушкарци неколико пута ћелавији него пре педесет година, јер користе млечне производе неколико пута више. Крв не може да дође до корена длаке, па опада. Коса чува главу и зими и лети, а сада је у моди да мушкарци брију главу. И то је један од разлога што су болеснији од својих дедова.

У већим крвним судовима црвена крвна зрнца су као дугмићи. Капилари су ужи од крвног зрнца, па је проток кроз њих могућ тако што се издуже и стање. Крв гура и микронски уситњен калцијум, стога само неколико зрнаца калцијума блокира пролаз крви. Затим настају нови капилари, јер крв треба да стиже до свих ћелија. Тај процес има крај, па заустављена крвна зрнца труле и изазивају обољења.

Калцијум је лак, али је тежи од ткива. Од усправног тела калцијум се таложи у доњем делу плућа, тек настају алергије астма, бронхитис... У рукама и ногама од талога калцијума почиње артритис и трњења. Кад је атлас враћен на место ослобађа се центар циркулације крви, али обуставом свих млечних производа здравствени проблеми нестају за неколико месеци и ћелавост се зауставља.

Французи једу много сира и качкаваља, ал' су најздравији у Европи, јер од детињства пију црвено вино. У медицини је то названо – француски парадокс. Ипак, постоји супротна појава која је наметнута од стране медицине, а назива се – калцијум парадокс.

Лекари примећују да што је више калцијума, више је и остеопорозе, ал' и даље упорно исписују рецепте за таблете калцијума.

Осим таблета и кроз инјекције нам уносе течни калцијум, а стављају га и у остале лекове. Лекари саветују пацијенте да уз лекове пију јогурт. То није двострука штета, већ вишеструка по организм и здравље. У болницама јогурт редовно служе уз оброке. Хемијски лекови погоршавају здравље тренутно, а калцијум успорено.

Лекови се углавном производе од нафте, која је скупља од калцијума. На периферијама Чикага, Торонта, Москве и неких других већих градова виђао сам стоваришта са гомилама калцијума, великим као брдо. Углавном је намењен грађевинској индустрији, а неки део је за прехранбену и фармацеутску индустрију. Трпају га у свакаку храну и лекове. Грам по грам, пара на пару, па многи осећају као да имају камен у желуцу. Фармацеути зараде више од јефтиног калцијума, него нафташи од нафте.

У Србији сваког месеца понеко плати по шест хиљада динара таблете калцијума. Један килограм шаргарепе је четрдесет динара и има довољно калцијума за читав месец колико је телу потребно.

Из неког разлога једном момку је лекарка убризгала инјекцију калцијума, па за десет дана поче да пије лекове против високог притиска.

Док намештам атлас већину људи кратко заболи ткиво на који вршим притисак. Већина користи млечне производе, зато имају вишак калцијума и у том ткиву. Они који су престали да их користе су меки и мање их боли. Понеко је тврд као бетон и још му недостаје гвоздена арматура, па да буде као армирани бетон.

И на смртне теме смо склони шалама – лекарска грешка се закопа, па ником ништа. Звона звоне на узбуну, али их нико не чује.

Шале нису далеко од Истине. За умрле, који су превише калцификовани, неко предложи да их закопају усправно до рамена, па им неће требати споменик. Познато је да се мртваци укруте, а не зна се да су укрућени од калцијума.

Кад гојазни наместе атлас и престану са уносом млечних производа, након неколико месеци имају неколико килограма мање. То значи да се вишак калцијума одстранио.

По изгледу се не примећује, а онда почиње и сало да се топи, па сужавају одећу. Када је тело све шире хаљине не могу да се прошире и купују се веће, али када се мрша тад могу да се сузе. Тако је баш јефтиније и баашшш здравије.

Калцијум из млечних производа и лепљива смеса из пшенице нису отрови, ама када се удруже постају погубни по тело и живот.

У апотекама је безбедно и потребно купити само калијум, цинк, хром и селен. Ти минерали недостају у намирницама, ма купите и магнезијум хлорид, јер подстиче декалцификацију.

Каиро је велеград у коме људи једу храну сличну као и у другим метрополама, а египћани минимално оболевају од карцинома. Ваздух у Сахари има магнезијума, који се таложи и по кожи и улази у тело. Због пустиње и средоземна мора садрже магнезијум. Имамо срећу да су нам близу, али их не користимо довољно. Црвено море је између две пустиње и има много магнезијума, али они који тамо летују праве грешку, јер се купају у базенима са штетним хлором.

Кувањем воде, калцијум постаје микронски уситњен и још лакше доспева у капиларе. Мајке прокувавају воду за бебе, па им наносе штету од малена, јер хлор тако постаје канцероген. Од незнања, и добре намере, мајке разболе децу. На несрећу, понеко дете умре од карцинома.

Поред смањења физиолошких процеса, камење у бубрезима, жучи и плјувачним жлездама понеком ствара надљудске болове. Хирурзи одстрањују камење, али се поново формира. Док није постојала та врста хирургије, људи су се довијали на различите начине како да смање камење. Чуо сам за народни лек – један килограм празилука у пет литара воде. Ври док не остане један литар и пије се током дана. Кажу да је одвратног укуса, али топи камење. Нисам пробао, па не могу знати да ли је Истинито.

Постоји заблуда да је козије млеко лековито, а оно је само мање опасно, зато што су гомилице калцијума ситније него у крављем млеку. Калцијум је увек опасан, без обзира да ли је млеко краве, козе, кобиле, магарице, камиле, зебре, жирафе, делфинке, слонице, пацовке...

Мишеви живе неколико година. Њихово млеко садржи највише калцијума да би брзо одрасли и постигли полну зрелост. Млеко пацовке би можда могло да се помузе, од мишице тешко, а од бубашвабе баш никако.

Наравно, бубашвабе нису сисари, већ инсекти, ама своје младунце хране смесом која је сличног састава као млеко.

Бенгалур је трећи град по броју становника у Индији, са шест милиона становника. Индија ће ускоро постати најмногољуднија држава. Требаће још више хране, а земљиште је већ максимално искоришћено.

У Бенгалуру научници Института за матичне ћелије и регенеративну медицину су открили да је млеко бубашваба идеална храна за људе. Сад инвестирају новац у истраживања како да „музу“ бубашвабе.

Пећински људи нису имали научне институте и нису музлили бубашвабе, него су их јели целе. Што би се гадили, а били су здравији од нас. Нама су тако огавне и мислимо да преносе заразе. Сад их сматрамо штетном гамади, па сузбијамо тровањем. Тако трујемо и себе, јер бубашвабе разносе пестициде до хране. Њихово млеко има протеине са три пута више енергије од крављег млека. Уместо да их муземо, треба јести целе, као и две милијарде људи који једу инсекте.

Сад газимо бубашвабе, а убудуће ће их гајити на фармама, или ће „бубашварник“ постати део кухиње.

Народна мудролија – *За просутим млеком не треба плакати*. А ја додајем – него се радовати. Млеко не дајте деци ни кућним љубимцима, јер и њих волите и желите да буду здрави. Без јогурта, сира, кајмака ни павлаке, неће бити нити болова, повишеног притиска, артритиса, алергија, бронхитиса, псоријазе, астме, упале крајника... Карцинома...

Нешто што је лоше приказује се у црном, а у овом случају зло се маскира у белу боју, јер је калцијум бео. Кад у млеку угледамо црну трунчицу брзо је склањамо, а то не наноси штету као бели калцијум.

Људи се фотографишу, па је уобичајено да се тада каже – чиииз, од енглеске речи cheese – сир. Док се изговара, уста се поставе као да се смејемо, а због сира би требало да плачемо.

Када неко постане забораван кажу – закречио му мозак. Деменцију су називали по доктору Алцхајмеру, који је открио и описао ту појаву код старијих људи. Елем, од превише калцијума данас и млади постају дементни. Била би мања штета да једемо креч, јер су у кречу зрна калцијума крупнија од зрнаца из млечних производа и не могу доспети у мозак.

Многима је јетра калцификована. Ретки су они који упорно покушавају да је декалцификују. А како би успели, потребно је четрдесет дана посебног режима гладовања.

Па с изметом избаце калцификате који су величине зрна кафе, а изгледају као чврст сунђер. Плутају на води, јер у порамa имају масноће.

Неком у младости почне да шкрипи у врату, а код старијих је то честа појава. Људи су забринуте, јер не знају да ли је опасно. Ни лекари не знају шта шкрипи. То није здравствени проблем, а чује се, јер у хрскавицама првог и другог пршљена има калцијума. Понеком престане да шкрипи одмах кад се намести атлас, другима је потребно неколико месеци док се хрскавице декалцификују и регенеришу.

Савремени човек се склања са сунца, па нема довољно витамина Д, који омогућава стварање коштаних ћелија. Калцијума у телу има превише, али није искоришћен због мањка тог витамина. Зато већ у средњим годинама неком почиње остео-пороза. Мерење густине коштане масе зове се дензиометрија. Ахаа, осим што је постала уносна, сасвим је безначајна по апсолутну већину којима се врше мерења.

Незнање понекад скрати живот. Некада су морнари због недостатка Ц витамина умирали од скорбута. Често су превозили пуне бродове лимуна, али нису знали да би им он спасао живот. Сада не уносимо довољно Ц витамина, који нас декалцификује. Не купујте вештачки витамин, већ пијте лимунaду да би смањили количину калцијума у ткивима и умањили болове и болести. Ипак, боље је и неупоредиво здравије да се потпуно обустави коришћење млечних производа.

Народи који много користе млечне производе су највиши, а најнижи су где их не користе. Данас су људи у просеку виши десет центиметара него пре педесет година. Високи и дебели одговарају текстилној и медицинској индустрији, а све је почело од млекарске индустрије. Они зарађују, а нама све горе.

Понекад и лоше може бити добро. Млеком и шећером се хране бактерије и паразити, а када неко има суви кашаљ тада је најбоље да попије чашу млека заслађеног кашиком шећера. Тако ће нахранити бактерије у плућима, па ће њихове излучевине покренути избацивање шлајма.

Једној госпођи је венуло цвеће и комшиница јој рече да га попрска млеком. Набавила је свеже домаће млеко и попрскала, али су биљне ваши и даље јеле цвеће. Комшиница јој даде коначни савет – да купи дуготрајно млеко у продавници. Попрскала је тим млеком, па су ваши од адитива поцркале, а цвеће лепо цветало.

Бора Ђорђевић је могао бити пекар, лекар, апотекар, али и млекар. Ипак, није одабрао та занимања која наносе штету људима, него је песник који своје песме не рецитије, већ пева

уз рокерску музику. Шездесетих година прошлог века почео је астролошки прелаз ка знаку Водолије. Хипи покрет је кроз рок музику дао наговештај слободе и праведнијег света, али су то спречили Фелери и њихови компањони.

Калцијум из млечних производа се девојкама прво таложу у јајницима, а момцима у простати и тестисима. То је основни разлог зашто један од пет брачних парова нема децу и што све више људи умире од карцинома. Фелери су преко УНИЦЕФ-а покренули злочиначки циљ. Ако се тако настави оствариће се план злотвора – да у будућности остане пола милијарде људи на целом свету.

Можете ли да замислите патњу родитеља чија су деца болесна или умрла због проблема који су настали од калцијума из млечних производа. Можете ли схватити тугу брачних парова који не могу имати децу, не знајући да је тако због калцификавања јајника или тестиса. Па ако можете, онда схватате и како је УНИЦЕФ злочиначка организација. У Србији је двеста хиљада жена ускраћено уживања у материнству, а понеке покушавају да плате сурогат мајке да им роде дете. Проблем је што се та „услуга“ плаћа неколико десетина хиљада евра.

Спас је укидање млекарске и пшеничне индустрије у овом облику. Десетине милиони људи ће остати без посла, ипак је неупоредиво важније да сви буду здравији. Пре су сељаци чекали да зрна пшенице проклијају, па су је жњели, јер тако није штетна по здравље. Данас се пшеничне клице могу купити само у апотекама, али им је лековитост вероватно умањена.

Само неколико пута спомињем реч *вероватно*, јер је немогуће знати праву Истину о закулисним радњама хемичара и фармацеута. Обазриво пишем да нешто не слажем, ипак је ово књига о Истини.

У пшенично брашно се додаје бром. Зато се мушкарцима смањује потентност, а пре педесет година је укинута и додавање јода да женама страда штитна жлезда. Да ли и даље сумњате у лоше намере прехранбене и медицинске индустрије, и да ли сматрате да је то случајно.

На енглеском језику реч *зло* се пише EVIL, а *пшеница* VEIL. То као да нас упозорава колико је пшеница опасна. Елем, увек постоји боље решење. Научници су изумели како од млека да се производе тканине, а проклијала зрна пшеница нису опасна за људску употребу. Произвођачи пшенице и млека неће остати без посла, само ће другачије пословати.

Кад је атлас намештен циркулација се побољшава. Стога се организам лакше и брже декалцификује. Ипак, и поред тога, мора се потпуно престати са коришћењем млечних производа, јер је калцијум највеће зло које је спопало људску врсту.

Двоструки добитник Нобелове награде Др Ото Варбург је још 1936. године открио да карциноми настају због недостатка кисеоника у ћелијама, од чега се организам закисели. Понеко покуша алкалном водом и намирницама да раскисели тело и спречи карцином. Авај, умре од рака без обзира што је алкализован. Уважавам откриће двоструког добитника највеће награде, али ту нешто не шtima.

Да је то Истинито карцином би захватио читаво тело, јер су сва ткива кисела. Не шtima због тога што калцијум смањује доток црвених крвних зрнаца у поједине делове тела, па због недостатка кисеоника оболи само један део. Стручњаци могу потврдити моје мишљење, ал' ме неће предложити за Нобела, јер би се смањио профит онима који зарађују лечећи оне које су већ отписали.

У воћу и поврћу је квалитетна вода. Добро је јести много свежег воћа и поврћа, да се испира вишак калцијума из тела. Треба јести коренито поврће, баш садржи корисни минерални калцијум, а семе бундеве и какао имају магнезијум.

Магнезијум хлорид је једна од соли магнезијума, а калцијум карбонат је со калцијума. Вода је најбољи растварач, ипак не може да раствори калцијум карбонат. Да би се брже декалцификовали, пред спавање пијте два гутљаја магнезијум хлорида раствореног у води. (Ово је изузетно битно.)

Бог све добро оствари. Морска вода не може да растопи стене у земљиној кори. Кад би могла, дно океана не би постојало, а магма би прокључала воду, која би испарила. У врелој лави и прегрејаној атмосфери, живот не би настао ни стасао.

Где год погледам, увек се задивим Божјом промишљу.

Боже, хвала! Земља, вода, ваздух и жена.